

GLASILO

1 / junij 2026

Občina Šentilj

Kazalo

ŽUPANOVA BESEDA	3
BESEDA UREDNIŠTVA, OBČINSKA UPRAVA	4
LJUBILEJI.....	10
LJUBILEJI, UMETNOST	14
DRUŠTVA, ZAVODI, ORGANIZACIJE.....	23
DRUŠTVA, ZAVODI, ORGANIZACIJE / VRTEC, ŠOLA	31
VRTCI, ŠOLE / ŠPORT	45
ŠPORT / ZANIMIVO / POUČNO / POHVALNO	52
ZANIMIVO / POUČNO / POHVALNO / LEPOSLOVJE.....	64
OGLESI.....	66

UREDNIŠKI ODBOR

GLAS-ILO OBČINE ŠENTILJ

Ustanovitelj in izdajatelj: Občina Šentilj, Maistrova ulica 2, 2212 Šentilj, mag. Štefan Žvab, župan

Odgovorna urednica: Katja Stajnko

Uredniški odbor : Eva Vrtin, Tina Trnjar Jambrošič, Vida Koren, Mitja Breg, Katja Stajnko

Lektoriranje: Sabina Kotnik

Naslov uredništva: Občina Šentilj, Uredništvo, Maistrova ulica 2, 2212 Šentilj

Elektronska pošta: urednistvo@sentilj.si

Javno glasilo GLAS-ilo Občine Šentilj je na podlagi 13. člena Zakona o medijih vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo Republike Slovenije za kulturo, pod zaporedno številko 448.

Število tiskanih izvodov: 3250

Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Občini Šentilj. Glasilo je dostopno tudi na spletni strani Občine Šentilj: <https://www.sentilj.si/>

Oblikovanje in tisk: Tiskarna Silveco

Fotografija za naslovnico: Kolesarsko pohodniški most čez Muro, avtor Mitja Breg

Kjer vir fotografije ni naveden, gre za lasten vir.

Oglasi niso lektorirani.

Mnenja in stališča posameznih avtorjev ne odražajo nujno tudi mnenja in stališč uredništva.

Rok za oddajo prispevkov za naslednje glasilo bo objavljen na spletni strani občine.

Številka 1 / junij 2026

Spoštovane občanke in občani,

Bolj ko se bližamo koncu šolskega leta in jeseni, hitreje se približuje tudi zaključek mojega županovanja. To je čas, ko se nehote ozrem nazaj, pogledam prehojeno pot, se spomnim vseh odločitev, izzivov, uspehov, pa tudi trenutkov, ko ni bilo lahko. Vodenje občine ni nikoli preprosta naloga. Še posebej ne takšne občine, kot je naša — raznolika, zahtevna, z velikimi pričakovanji, številnimi potrebami in z ljudmi, ki jim je iskreno mar za kraj, v katerem živijo.

Prav zato sem hvaležen, da sem imel v tem obdobju priložnost skupaj z vami soustvarjati razvoj naše občine. Veliko je bilo narejenega. Nekateri projekti so veliki in vidni na prvi pogled, drugi so manj opazni, a zato nič manj pomembni za kakovost vsakdanjega življenja. Urejali smo infrastrukturo, vlagali v boljše pogoje za delo, šport, kulturo, bivanje, varnost in razvoj, skrbeli za društveno življenje, za mlade, starejše, družine in za vse tiste dejavnosti, ki dajejo naši občini utrip in povezanost.

V tem obdobju mojega županovanja smo dokazali, da se z vztrajnostjo, sodelovanjem in jasno usmeritvijo da narediti veliko. Seveda ni bilo vedno lahko. Vsaka odločitev prinese tudi različna mnenja, vsak projekt zahteva čas, sredstva, potrpežljivost in veliko usklajevanja. Včasih se stvari ne premaknejo tako hitro, kot bi si želeli. Včasih se na poti pojavijo ovire, na katere občina sama nima vpliva. A kljub temu sem vedno verjel, da je treba delati odgovorno, pošteno in v dobro ljudi.

Ob tej priložnosti se želim iskreno zahvaliti vsem občankam in občanom za podporo, razumevanje, potrpežljivost in tudi za kritične besede. Tudi kritika, kadar je dobronamerna in upravičena, pomaga, da smo boljši. Hvala vsem, ki ste sodelovali pri projektih, dajali pobude, opozarjali na težave,

pomagali pri prireditvah, delovali v društvih, gasilskih vrstah, zavodih, šoli, vrtcu, organizacijah in na vseh področjih, kjer se gradi življenje naše občine. Brez vas občina ne bi bila to, kar je.

Ponosni smo lahko na vse, kar smo skupaj dosegli. Naša občina ni samo prostor na zemljevidu. Naša občina so ljudje. So sosede, družine, prostovoljci, delavci, kmetje, podjetniki, učitelji, gasilci, mladi in starejši. Vsak po svojih močeh prispeva delček k skupnosti. In prav ta povezanost je največja vrednota, ki jo moramo varovati tudi v prihodnje.

Ob mojem zaključku zato ne čutim le odgovornosti, temveč predvsem hvaležnost. Hvaležnost za zaupanje, ki ste mi ga namenili. Hvaležnost za vse pogovore, srečanja, skupne odločitve in za priložnost, da sem lahko delal za našo občino. Ni vedno lahko voditi občine, a ko vidiš rezultate, ko vidiš zadovoljne ljudi, urejene prostore, nove možnosti za otroke in boljše pogoje za življenje, veš, da je bil trud smiseln.

Pred nami so novi izzivi. Časi niso preprosti, ne v svetu, ne doma. Zato bo tudi v prihodnje pomembno, da ostanemo povezani, strpni in pripravljeni sodelovati. Občina se lahko razvija le, če znamo stopiti skupaj, če razumemo, da skupno dobro ni samoumevno in da je vsak napredek rezultat dela, zaupanja in odgovornosti.

Iskrena hvala vsem, ki ste mi stali ob strani v vsakem trenutku za podporo v tem obdobju. Hvala, ker verjamete v našo občino. Hvala, ker jo skupaj gradimo.

Spoštovani,

Smo v letu lokalnih volitev. Iskreno si želim, da moje mesto prevzame človek z znanjem, jasno vizijo in izkušnjami. Nekdo, ki razume delovanje občine. Ne želim

si, da to funkcijo prevzame nekdo, ki bo na tem področju čisti začetnik, saj potrebujemo človeka, ki razume potrebe ljudi in zna sprejemati odgovorne odločitve. Potrebujemo nekoga, ki zna poslušati, a hkrati tudi odločno ukrepati, ko je to potrebno.

Verjamem, da boste občani prepoznali človeka, ki bo znal nadaljevati razvoj naše občine in jo bo vodil modro in pošteno.

Dragi učenci, dijaki, starši, učitelji in vsi občani,

ob zaključku šolskega leta iskreno čestitam vsem otrokom in mladim za njihov trud, vztrajnost in dosežke. Zahvala gre tudi učiteljem, vzgojiteljem in staršem, ki s svojim delom, podporo in potrpežljivostjo soustvarjate pot znanja in odraščanja.

Pred nami je poletje, čas oddiha, novih doživetij in nabiranja energije za nove izzive. Želim vam, da ga preživite varno, sproščeno in v družbi ljudi, ki jih imate radi.

Naj bodo poletni dnevi polni smeha, sonca in lepih trenutkov.

Vse dobro in srečno!

*mag. Štefan Žvab,
župan Občine Šentilj*

30 let zgodb, ki povezujejo skupnost

Glasilo občine Šentilj letos praznuje častitljivih 30 let svojega obstoja. Trideset let besed, spominov, dogodkov, ljudi in zgodb, ki so se zapisale v skupno kroniko našega kraja. Ob tej priložnosti čutim kot sedanja urednica ponos in hvaležnost, da sem lahko del te zgodbe prav v času tako pomembne obletnice.

Glasilo ni zgolj zbirka člankov – je odsev skupnosti. Je prostor, kjer se srečujejo različni pogledi, kjer imajo mesto tako zgodovinski zapisi kot zabavne anekdote, razmišljanja o prihodnosti, politični utrinki in osebne izpovedi. Prav vsak prispevek, ne glede na temo ali namen, soustvarja mozaik našega časa. Zato sem iskreno ponosna na vse, ki s svojim pisanjem bogatite glasilo in mu dajete življenje.

za razumevanje, saj nikoli ni naš namen prezreti posameznika, skupine in njihovega prispevka k naši skupnosti.

Ob tem jubileju se iskreno zahvaljujem gospodu Brunu Jelenku, ki nas je na to pomembno obletnico opomnil in nas spodbudil, da se za trenutek ustavimo ter pogledamo, kako dragoceno sled je Glasilo pustilo skozi tri desetletja svojega obstoja.

Ob tem jubileju se tudi sama z nostalgijo ozrem nazaj. Pred 30 leti sem bila osnovnošolka, ki je živela v Mariboru. Bila sem deklica, ki ji je objava v šolskem glasilu pomenila nekaj posebnega – majhen, a pomemben korak v svet izražanja in ustvarjanja. Takrat si niti v sanjah nisem predstavljala, da bom nekoč pisala za pravo občinsko glasilo, kaj šele, da bom postala del njegove uredniške ekipe prav ob tako pomembni obletnici.

Danes sem del te skupnosti. Živim v Šentilju in sem del zgodbe, ki se piše že tri desetletja in se bo, verjamem, še dolgo nadaljevala. Ob tem se sama in vsi člani uredniškega odbora zavedamo, da pri ustvarjanju novih številkih nehoti koga izpustimo ali ne omenimo vseh, ki bi si zaslužili. Če se je to kadarkoli zgodilo, naj bo to iskreno opravičilo in hkrati zahvala

Naj Glasilo tudi v prihodnje ostaja prostor odprtosti, povezovanja in iskrenega izražanja – prostor, kjer ima vsak glas svojo vrednost.

Iskrena hvala vsem, ki ste v teh letih soustvarjali Glasilo, in vsem, ki ga še boste.

Sponosom naprej – novim zgodbam naproti.

Urednica Katja Stajniko

Pomlad prebuja nove priložnosti, poletje prinaša nasmeh

Pomlad je v naše kraje znova prinesla svežino, toplino in občutek novega začetka. Narava se prebuja v vsej svoji lepoti – drevesa se odevajo v zeleno, travniki cvetijo in čakajo na prvo košnjo, dnevi pa postajajo daljši in svetlejši. Ta letni čas nas vsako leto znova spomni, kako pomembna so rast, spremembe in

novi začetki – tako v naravi, kot tudi v našem vsakdanjem življenju. Po zimskih mesecih, ki so pogosto zaznamovani z umirjenostjo in zaprtostjo, pomlad prinaša novo energijo, ki nas spodbuja k dejavnosti, druženju in ustvarjanju. Prav v tem času se mnogi odločimo za nove cilje, preнове ali preprosto za več časa, preživetega na prostem.

Pomlad je tudi čas novih načrtov, idej in zagnanosti. V občini Šentilj se z veseljem oziramo naprej in snujemo projekte, ki bodo še izboljšali kakovost bivanja za vse občane. Naj gre za razvoj infrastrukture, skrb za okolje ali spodbujanje družbenega življenja – prav vsak korak naprej je pomemben del naše skupne prihodnosti. Posebno pozornost

namenjamo trajnostnemu razvoju, urejanju javnih površin, podpori lokalnim društvom in pobudam, ki bogatijo življenje v naši skupnosti. Verjamemo, da lahko s skupnimi močmi ustvarimo okolje, kjer se bodo dobro počutile vse generacije.

Z bližajočimi se poletnimi meseci, se veselimo tudi časa oddiha, sprostitve in počitnic. To je obdobje, ko si mnogi vzamete čas za družino, prijatelje in zaslužen počitek. Otroci in mladostniki že nestrpno pričakujete konec šolskega leta, ki prinaša brezskrbne dni, igro in raziskovanje. Poletje v našo občino

prinaša tudi številne prireditve, srečanja in dogodke na prostem, ki nas povezujejo in krepijo občutek pripadnosti. Naj bodo to dnevi, ko si dovolimo nekoliko upočasniti tempo in uživati v preprostih trenutkih, ki nas bogatijo.

Ob tem velja izpostaviti prav vse učence, ki ste skozi leto vestno opravljali svoje šolske obveznosti. Vaš trud, vztrajnost in dosežki so vredni posebne zahvale. Ponosni smo na vaše znanje, ustvarjalnost in energijo, ki jo prinašate v našo skupnost. Učenci ste s svojim delom, sodelovanjem in uspehi na različnih področjih – od znanja do športa in kulture – dokazali, da se z vztrajnostjo in predanostjo lahko doseže veliko. Zahvala gre tudi učiteljem in staršem, ki ste jih pri tem podpirali in usmerjali. Naj vam uspehi služijo kot spodbuda tudi v prihodnje, morebitni izzivi pa kot priložnost za rast.

Ob začetku počitnic pa ne smemo pozabiti na varnost. Daljši dnevi in več prostega časa pomenijo tudi več gibanja na prostem, na cestah in v naravi. Zato je pomembno, da vsi – tako otroci kot odrasli – ravnamo odgovorno. Poskrbimo za varno udeležbo v prometu,

uporabljamo zaščitno opremo pri športnih dejavnostih, smo pozorni na svojo okolico in ne pozabimo na varnost pri kopanju.

Posebno skrb v poletnem času namenimo tudi živalim. Visoke temperature so lahko zanje zelo obremenjujoče, zato jim zagotovimo dovolj sveže vode, sence in primerne zavetje. Skrb za živali je odraz naše odgovornosti in sočutja ter je pomemben del skupnosti, ki spoštuje življenje v vseh njegovih oblikah.

Naj bo pred nami obdobje, polno optimizma, dobrega sodelovanja in lepih trenutkov. Pomlad naj nas navdihne, poletje pa naj nam prinese obilico sončnih dni, smeha in nepozabnih doživetij. Naj vsak izmed nas najde čas za stvari, ki ga veselijo in za ljudi, ki mu veliko pomenijo. Skupaj lahko ustvarimo prijetno, povezano in varno skupnost, v kateri se bomo vsi dobro počutili.

Želim vam prijetne dni, veliko pozitivne energije ter varne, sproščene in nepozabne počitnice!

Lidija Šarić, podžupanja

Foto: Anita Kirbiš

Podelili smo občinska priznanja

V petek, 27. marca 2026, smo na slovesnosti ob praznovanju občinskega praznika podelili tudi občinska priznanja. Bronasti grb Občine Šentilj so prejeli Peter Nikl, Milan Kojc in Likovna sekcija KUD Gabrijel Kolbič. Srebrni grb Občine Šentilj sta dobila Vida Koren in Darko Tenšek, zlati grb Občine Šentilj pa je šel v roke Tomažu Preglu. Letos smo podelili tudi naziv častnega občana Občine Šentilj. Ta odslej pripada Jožefu Horvatu.

Za kulturni program so poskrbeli Pihalni orkester občine Šentilj – Paloma, Nika Matečko in Aleš Partlič ter folkloristi FD Rožmarin Dolena.

Vsem nagrajencem iskreno čestitamo!

Predlagatelj: Likovna sekcija KUD Gabrijel Kolbič, članica Nada Tomažič

JOŽEF HORVAT, častni občan Občine Šentilj

Jožef Horvat, ljubiteljski slikar iz Spodnje Velke, že več kot šest desetletij ustvarja bogat in raznolik slikarski opus. Po svoji prvi samostojni razstavi leta 1972 je svoja dela predstavil na številnih samostojnih in skupinskih razstavah v občini Šentilj, po Sloveniji in v tujini ter za svoje umetniško delo prejel več priznanj. Redno sodeluje v likovni sekciji KUD Gabrijel Kolbič in na različnih likovnih srečanjih ter kolonijah, bil pa je tudi med prvimi člani likovnega gibanja Paleta.

Za umetnost ga je navdušil in izobraževal akademski kipar in akvarelist Gabrijel Kolbič. Kot dolgoletni vodja likovne sekcije in soustanovitelj Kulturno-umetniškega društva Gabrijel Kolbič pomembno prispeva k razvoju kulturnega življenja v lokalnem okolju. Je pobudnik Horvatove kolonije ter organizator številnih likovnih srečanj in razstav, s čimer povezuje ustvarjalce in spodbuja umetniško dejavnost.

Njegovo ustvarjanje, zlasti v tehniki akvarela, izraža ljubezen do

domače pokrajine, narave in ljudi ter nosi izrazito duhovno noto. S svojim dolgoletnim, predanim delom pomembno bogati kulturni utrip občine Šentilj in širše regije ter je odličen ambasador kulturne dediščine.

Predlagatelj: Slovenska demokratska stranka, občinski odbor Šentilj

TOMAŽ PREGL, zlati grb Občine Šentilj

Tomaž Pregl je s svojim več kot 35-letnim predanim delom na področju športa in vzgoje mladih pustil neizbrisni pečat v lokalni skupnosti. S strokovnostjo, vztrajnostjo in izjemno osebno predanostjo je pomembno prispeval k razvoju košarke in krepitvi športne kulture v občini.

Leta 1991 je v Šentilju začel z organizirano vadbo košarke ter s tem postavil temelje sistematičnemu in strokovnemu delu z mladimi. Svoje znanje je izpopolnjeval na strokovnem seminarju v Združenih državah Amerike, v kampu Johna Stocktona, in kasneje na Fakulteti za šport v Zagrebu. Pridobljena znanja in izkušnje je skozi desetletja uspešno prenašal na mlade generacije.

Pod njegovim vodstvom so mladi športniki dosegli številne vidne

uspehe, med drugim 1. mesto na turnirju v Mariboru, 4. mesto v državi s selekcijo U13 Prve slovenske košarkarske lige in naslov šolskega športnega prvaka v projektu Super šolar leta 2019. Poseben mejnik predstavlja zmaga nad Cibono v Zagrebu, ki ostaja simbol predanega, strokovnega in srčnega dela z mladimi.

V Šentilju so se v preteklih letih odvijale kakovostne tekme z uglednimi ekipami, kot so Cibona, Olimpija, Zagreb, Slovan in avstrijska mladinska reprezentanca. Tekme so spremljale tudi številne znane osebnosti slovenskega športa, med njimi Leon Štukelj, Ivo Daneu, Jure Zdovc, Zmago Sagadin, Peter Vilfan, Goran in Zoran Dragič ter številni drugi.

Leta 2011 je s svojo pobudo in energijo pomembno prispeval k ponovni oživitvi košarke v Šentilju in ustvaril spodbudno okolje, v katerem mladi športniki razvijajo tekmovalno znanje, delovne navade ter vrednote poštenosti, vztrajnosti in športnega duha. Številni udeleženci njegovih treningov danes cenijo njegov trud, strokovne napotke in priložnosti, ki jim jih je omogočil in s tem pomembno vplival na njihov osebnostni razvoj. Kot predsednik športnega društva I Team Šentilj aktivno spodbuja gibanje, zdrav življenjski slog in povezovanje ljudi vseh generacij.

Številni njegovi nekdanji varovanci danes uspešno nadaljujejo športno pot v drugih klubskih okoljih, kjer pogosto prevzemajo vidne in vodilne vloge. Njihovi dosežki potrjujejo kakovostno strokovno delo in trdne temelje, ki so jih pridobili pod njegovim mentorstvom.

Tomaž Pregl s svojim dolgoletnim delom presega zgolj športne rezultate. Je mentor, vzgojitelj in povezovalac skupnosti. Njegov prispevek k razvoju mladih, krepitvi športne kulture in ugledu občine je izjemen ter vreden zlatega grba Občine Šentilj.

Predlagatelj: Lidija Šarić, podžupanja Občine Šentilj

VIDA KOREN, srebrni grb Občine Šentilj

Vida Koren je izjemno angažirana kulturna in družbena delavka, ki že več let pomembno prispeva k bogatenju kulturnega življenja v občini Šentilj in širše. Njeno dolgoletno, predvsem prostovoljno, delovanje zaznamujejo vztrajnost, ustvarjalnost, predanost in sposobnost povezovanja ljudi vseh generacij ter iskrena skrb za razvoj ljubiteljske kulture.

V vlogi predsednice Turističnega društva Brloga Šentilj je Vida Koren aktivno sodelovala pri razvoju in uresničevanju kulturnih ter turističnih projektov, ki povezujejo lokalno skupnost, društva in širšo javnost. S svojim delom je prispevala k prepoznavnosti kulturnih programov in utrjevanju sodelovanja med organizacijami, ki delujejo na področju kulture v občini. Njeno delo prispeva k ohranjanju kulturne identitete in spodbujanju sodelovanja med generacijami.

Pomembno vlogo je imela tudi kot tajnica Zveze kulturnih društev občin Pesnica, Kungota in Šentilj, kjer je s svojim natančnim, odgovornim in organizacijskim delom zagotavljala nemoteno administrativno, programsko in vsebinsko delovanje. Njena funkcija ni bila zgolj formalna – bila je vezni člen med društvi, vodstvom in širšo skupnostjo. S svojo umirjenostjo, pripravljenostjo prisluhni in sposobnostjo iskanja skupnih rešitev je pomembno prispevala k povezovalnemu duhu zveze in krepitvi medsebojnega sodelovanja. Aktivno je soustvarjala pogoje za delovanje številnih kulturnih društev in spodbujala sodelovanje med njimi. Z jasno vizijo in odprtim pristopom je povezovala različne sekcije, ustvarjalce in organizatorje ter skrbela, da je zveza delovala kot trdna opora društvom na terenu.

Ob tem je aktivno sodelovala pri gledaliških predstavah in kulturnih dogodkih v okviru Zveze kulturnih društev občin Kungota, Pesnica in Šentilj. Njeno udejstvovanje je vključevalo pripravo, koordinacijo in aktivno podporo raznolikim kulturnim prireditvam, ki so bogatile gledališko in skupnostno življenje v občini.

Že več kot deset let vodi družabni kotichek Skodelica besed v Knjižnici Šentilj, enoti Mariborske knjižnice, kjer ustvarja prostor za medgeneracijsko druženje, pogovor, literarno izmenjavo in poglobljanje bralne kulture. Skodelica besed ni le javno srečanje – je prostor, kjer beseda služi kot orodje duševnega bogatenja, spodbujanja kritičnega mišljenja in medsebojnega povezovanja. Vida Koren je s svojim vodenjem in organizacijo v letih delovanja spodbujala bralno kulturo, poglobila kulturo dialoga ter omogočila prostor, kjer se lahko srečujejo različni glasovi in generacije.

Pod njenim vodstvom je Skodelica besed postala prepoznaven družabno-kulturni projekt, ki ga redno obiskuje občinstvo različnih starosti, hkrati pa spodbuja dialog o relevantnih literarnih in družbenih temah. Njena predanost se kaže tudi v tem, da je skozi leta organizirala in sooblikovala več sto srečanj, ki so postala pomemben del kulturnega vsakdana domačinov. Vida Koren je skozi leta postala sinonim za povezovanje, sodelovanje in kulturno ustvarjalnost v lokalnem okolju in širše.

Vida Koren si s svojim vztrajnim in srčnim delom zasluži srebrni grb Občine Šentilj, saj s svojim delovanjem bogati lokalno kulturno okolje, spodbuja medgeneracijsko sodelovanje, krepki bralno in gledališko kulturo in tako prispeva k večji kakovosti življenja v naši skupnosti.

Predlagatelj: Stanko Ferk in Športno društvo Branka

DARKO TENŠEK, srebrni grb Občine Šentilj

Darko Tenšek je krajan Ceršaka, ki s svojim delom, znanjem in osebno angažiranostjo pomembno prispeva k razvoju in kakovosti življenja v lokalni skupnosti. Na področju elektrotehnike izkazuje visoko stopnjo strokovnosti, odgovornosti in zanesljivosti. Svoje bogate izkušnje je pridobil z dolgoletnim delom v podjetju Paloma, kasneje pa se je uspešno podal na samostojno podjetniško pot, kjer svoje strokovno znanje še naprej nadgrajuje in prenaša v prakso.

Njegovo delo presega zgolj poklicne okvirje. Ves čas je aktivno vpet v življenje kraja, kjer nesebično pomaga posameznikom in društvom. Posebej velja izpostaviti njegovo pripravljenost sodelovati pri organizaciji in izvedbi različnih prireditev, kjer s svojim znanjem na področju elektrike zagotavlja varno in kakovostno izvedbo dogodkov, ne samo v svojem kraju, temveč tudi na področju celotne občine Šentilj.

Poleg strokovne pomoči nudi društvom tudi donatorsko podporo, s čimer pomembno prispeva k razvoju družbenega in kulturnega dogajanja v kraju. Njegova pripravljenost za pomoč, solidarnost in občutek za skupnost so zgled vrednot, ki jih občinska priznanja želijo izpostaviti in nagraditi.

Darko Tenšek je zgled prizadevnega, strokovnega in družbeno odgovornega posameznika, ki s svojim delom in odnosom do ljudi pomembno prispeva k skupnemu dobremu, zato verjamemo, da je upravičen kandidat za srebrni grb Občine Šentilj.

Predlagatelj: Prostovoljno gasilsko društvo Šentilj

MILAN KOJC, bronasti grb Občine Šentilj

Tovariš Milan Kojc je član PGD Šentilj že dolgih 32 let. Aktivno je svoje delo pričel januarja 1994 kot gasilec, skozi leta delovanja in izobraževanja pa napredoval do gasilskega častnika II. stopnje. Ob operativnem gasilskem delu in funkcijah poveljnika gasilske enote, gasilskega poveljnika občine, poveljnika Gasilske zveze in vodje voda je v vseh teh letih zasedel tudi marsikatero organizacijske funkcije v društvu – kot član upravnega odbora, tajnik, predsednik častnega razsodišča in med leti 2011–2013 in 2018–2019 tudi predsedstvo PGD Šentilj.

Vse te funkcije in aktivnosti je tovariš Kojc opravljal z vso predanostjo, vnemo in zavzetostjo ter tako ključno vplival na razvoj in delovanje društva. Leta 2024 je tovariš Kojc več kot zaslužen prestopil v veteranske vode. A tudi veteranstvo ga ne ustavi. Še vedno je aktiven gasilec, ki se z veseljem in vnemo odzove klicu na pomoč. Ob prestopu v veteranstvo je tovariš Kojc prevzel pomembno vlogo praporščaka PGD Šentilj.

Tovariš Milan Kojc pooseblja bistvo gasilstva in tovarštva s svojim predanim delom ter nesebično in brezpogojno pomočjo. Vedno je pripravljen priskočiti na pomoč in nuditi podporo svojim sokrajanom, ne glede na okoliščine. S svojim vzornim delom, tovarštvom in pristopi je navdih in vzor mlajšim generacijam gasilcev.

Glede na navedena dejstva menimo, da si tovariš Milan Kojc zasluži bronasto priznanje Občine Šentilj.

Predlagatelj: Lidija Šarič, podžupanja

KULTURNO-UMETNIŠKO DRUŠTVO GABRIJEL KOLBIČ ZGORNJA VELKA - LIKOVNA SEKCIJA, bronasti grb Občine Šentilj

Začetki likovnega ustvarjanja na Zgornji Velki v občini Šentilj segajo v leto 1996, ko se je ustanovilo Kulturno-umetniško društvo (KUD) Gabrijel Kolbič Zgornja Velka z glasbenima sekcijama in likovno sekcijo, ki od takrat naprej deluje redno in bogati ljubiteljsko likovno ustvarjalnost.

Člani likovne sekcije KUD Gabrijel Kolbič so zelo aktivni, saj vsako leto organizirajo dve likovni koloniji: spomladansko Horvatovo in jesensko Kolbičeve kolonijo, ki potekata na različnih lokacijah v občini Šentilj. Na kolonijah se zbere okoli 20 slikarjev iz severovzhodne Slovenije in drugih krajev.

Društvo že tretje leto zapored organizira Malo likovno kolonijo v sodelovanju z lokalnima šolama v Šentilju in Sladkem Vrhu, kjer mladi ustvarjalci z glino poustvarjajo dela akademskega kiparja Gabrijela Kolbiča. Ob vsej kulturni

dejavnosti prevzemajo skrb za različne razstave v posameznih likovnih razstaviščih v občini pa tudi za stalno razstavo v Galeriji Gabrijela Kolbiča na Zgornji Velki, kjer člani izvajajo prostovoljna vodenja po razstavah. Posamezni člani in članice likovne sekcije, med njimi so tudi fotografinke in fotografi, razstavljajo tudi v drugih krajih po Sloveniji in na tak način promovirajo likovno sekcijo KUD Gabrijel Kolbič in občino Šentilj ter širijo pomen ljubiteljske kulture.

Likovna sekcija KUD Gabrijel Kolbič si s svojim kontinuiranim delom, kakovostnim umetniškim ustvarjanjem in prispevkom k razvoju kulturnega življenja zasluži bronasti grb Občine Šentilj za dolgoletno in izjemno bogato dejavnost na področju likovne umetnosti. Njihov primer predstavlja odličen zgled kulturne angažiranosti, prostovoljnega dela in povezovanja ljudi skozi umetnost.

Predlagatelj: Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo občin Kungota, Pesnica in Šentilj

PETER NIKL, bronasti grb Občine Šentilj

Peter Nikl je veteran vojne za Slovenijo, pripadnik Manevske strukture narodne zaščite

(MSNZ) takratne Občine Pesnica in dolgoletni član Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo občin Kungota, Pesnica in Šentilj.

V letu 1990 in 1991 je bil vključen v aktivnosti procesa osamosvajanja Republike Slovenije na našem območju. Kot pripadnik rezervne sestave Teritorialne obrambe (TO) je s svojim tovornim vozilom prevažal orožje, strelivo in minsko-eksplozivna sredstva v tajna skladišča MSNZ. To so bile tajne aktivnosti, ki so se izvajale samo v poznih nočnih urah na območju takratne občine Pesnica. Včasih je bilo potrebno prevoze časovno prestavljati, da ne bi povzročili

nepotrebnih tveganj. Tudi poti prevozov so se zaradi varnosti spreminjale. Kot udeleženec navedenih aktivnosti, je vedel za lokacije vseh tajnih skladišč in za druge naloge MSNZ. Vse je moralo potekati v strogi tajnosti. Znal je poskrbeti, da od septembra 1990 do osamosvojitvene vojne v juniju 1991 od njega nihče ni izvedel za lokacije tajnih skladišč. Vedel je tudi za posamezne izvzeme orožja in streliva zaradi usposabljanja enot Teritorialne obrambe ali izvajanja njihovih drugih nalog.

Njegovo sodelovanje v projektu MSNZ je pripomoglo, da smo v letu 1991 imeli sredstva in smo v TO lahko opravili vse nujne naloge, predvsem

pa preprečili zasedbo mednarodnega mejnega prehoda Šentilj s strani enot Jugoslovanske ljudske armade. Pri tem poudarjamo, da je to počel prostovoljno, na osnovi povabila in dogovora, zavedajoč se, da je bilo to početje po tedanji zvezni zakonodaji strogo kaznivo dejanje.

Menimo, da si Peter Nikl zasluži priznanje lokalne skupnosti za njegov pomemben prispevek v procesih osamosvajanja Republike Slovenije. S tem je prispeval tudi k ugledu občine Šentilj. Zato predlagamo, da mu Občina Šentilj ob 35. obletnici samostojnosti Republike Slovenije za njegove zasluge podeli bronasti grb Občine Šentilj.

READY TO ACT

Občina Šentilj je pričela s projektom Ready to Act, za katerega smo pridobili sofinanciranje v višini do 80 % upravičenih stroškov s strani Interreg Slovenija – Hrvaška. Projekt je usmerjen na področje civilne zaščite in gasilstva. V sklopu projekta bomo izvedli analizo preteklih naravnih nesreč

in intervencij ob nastalih dogodkih. Na ta način bomo ugotovili, kaj je potrebno storiti, da bi bili še bolj pripravljeni na izzive naravnih nesreč v prihodnje. Nihče od nas si ne želi naravnih nesreč, vendar zadnja leta kažejo, da se soočamo z zmeraj večjim številom le-teh. V sklopu projekta bomo opremili gasilska društva s potrebno opremo in vzpostavili virtualni vadbeni center, kjer nas bodo inštruktorji vodili in učili, kako ravnati v primeru raznih nesreč. Upamo, da si bo čim več ljudi želelo pridobiti znanja in veščin, kako ravnati v primeru nesreče, pa naj bo to kuhinjski požar ali kakršnakoli druga nesreča. V sklopu projekta bo urejen tudi realistični vadbeni center, kjer bo lahko vsak udeleženec virtualnega vadbenega centra izvedel nadaljnje vaje in preizkusil pridobljeno znanje. Vzpostavitev vadbeneega centra za usposabljanje ob nastopu naravnih nesreč predstavlja pomembno orodje za trening in varno rokovanje v primeru nesreče.

Projekt bomo izvajali v sodelovanju z gasilskimi društvi naše občine ter hrvaško občino Nedelišče in njihovimi gasilskimi društvi. Projektni partnerji v projektu smo Občina Šentilj, PGD Šentilj v Slo. goricah, Občina Nedelišče in DVD Nedelišče.

Gre za veliko pridobitev, na katero smo zelo ponosni. V gasilstvo in civilno zaščito vlagamo ogromno, investiramo v gasilske domove, nova vozila in cisterne.

Pretekla leta so nam jasno pokazala, kako pogoste so naravne nesreče in kako nujne so tovrstne investicije.

Interreg Co-funded by
the European Union
Slovenia – Croatia

READY TO ACT

**Mag. Petra Pucko, direktorica
občinske uprave Občine Šentilj**

70 let Čebelarске družine Velka–Sladki Vrh

Letos, ko praznujemo častitljiv in uspešen jubilej, smo se zazrli v preteklost in v prihodnost našega društva. Bili so dobri in slabi časi za čebelarje, posebej pa to velja za naše čebele, ki so vir našega dela in zdravja.

V Sloveniji ima čebelarstvo dolgo tradicijo, saj sega v 18. stoletje, ko je cesarica Marija Terezija imenovala Antona Janšo za prvega učitelja čebelarstva v habsburški monarhiji. Slovenski čebelarji so s svojim znanjem ključni za delo s kranjsko čebelo, ki je druga najbolj razširjena rasa na svetu. Kranjska čebela ima izjemne lastnosti, kot so mirnost, delavnost, dolgoživost, dobro prezimi, porabi malo zaloge hrane, spomladi se hitro razmnoži in odlično izrablja obilne paše. Posebno mesto pa imajo tudi panjske končnice, ki krasijo marsikateri čebeljak in so del kulturne dediščine.

Naše društvo je bilo ustanovljeno davnega leta 1955, saj so čebelarji čutili potrebo, da se združijo ter tako izmenjajo svoje znanje in izkušnje. Takrat je bil prvi ustanovni občni zbor v prostorih gostilne Jaušnik. Zbralo se je 14 čebelarjev, ki so večinoma delovali v okolišju Zgornje Velke, delno v Sladkem Vrhu in Selnici ob Muri. Leta 1964 se je društvo preimenovalo v Čebelarско društvo Velka–Sladki Vrh. Delo s čebelami

je potekalo v ustaljenem ritmu, saj ni bilo takšnih vremenskih razmer in škodljivcev, kot so danes. Veliko je bilo paše, saj ni bilo toliko intenzivnega kmetijstva. Najbolj črno leto v našem okolišju je bila sezona 1985/86, ko se je pršica varoja razširila čez celotno pašno področje in uničila veliko čebeljih družin. S to boleznijo je čebelarška družina skoraj propadla, vendar sta leta 1987 zmagala razum in močna volja, da smo znova postavili temelje za našo čebelarско družino. V društvu je zavel duh solidarnosti, želja po znanju, saj smo se veliko izobraževali na različnih seminarjih in predavanjih o sodobnem čebelarstvu. Smo člani Čebelarске zveze Slovenije in člani Čebelarске zveze društev Štajerske. Vsako leto 20. maja praznujemo Svetovni dan čebel in v tem času se izvedemo tradicionalno druženje članov ČD Slovenije s proslavo in prapori društev.

Danes naše društvo šteje 37 članov iz celotne občine Šentilj. Med našimi člani je visoka zavest o nujni skrbi za naravo, čisto okolje in da živimo čimbolj v sožitju z njo. Člani društva se redno, vsaj enkrat mesečno, zberemo, da se pogovorimo o delu s čebelami. Udeležujemo se raznih predavanj in seminarjev za pridobivanje novih znanj o čebelarstvu. Obiskujemo različne sejme, spoznavamo novo in posodobljeno opremo ter se

udeležujemo različnih predstavitev. Ob tako visokem jubileju smo se odločili pripraviti druženje vseh članov z njihovimi družinskimi člani in povabljenimi gosti na prostoru RD Mura – Paloma. Obiskali so nas tudi predstavniki čebelarjev iz sosednje Avstrije, in sicer iz Cmureka. Z njimi zelo dobro sodelujemo že trideset let in si izmenjujemo izkušnje na različnih področjih čebelarstva. Na prireditve smo povabili tudi vse donatorje, ki nam pomagajo na različne načine, da naše društvo dela uspešno in v zadovoljstvo vseh občanov občine Šentilj. Vsem se v imenu društva zahvaljujem za dobro in uspešno sodelovanje. Cilj takšnih druženj je, da se zberemo v čim večjem številu, se poveselimo, pokramljamo, izmenjamo izkušnje ter za trenutek pozabimo na tegobe današnjega časa. Seveda ne smejo manjkati kulinarčne specialitete žar mojstra Franca Majerja, dobra kapljica in okusne sladice izpod rok naših žena.

Čebelarji smo najbolj srečni, če smo z našim delom zadovoljni in uspešni. Vse ni odvisno od nas, vendar je kar nekaj dejavnikov, ki vplivajo na naš končni produkt ob koncu sezone. Čebele nam dajejo produkte, ki so zdravi in so pomembno živilo v vsakdanjem življenju, zato moramo skrbeti za čisto in zdravo okolje ter ga ohranjati za naše zanamce.

Na koncu si želim, da bi se naše društvo še naprej razvijalo v duhu solidarnosti, požrtvovalnosti in ustvarjalnim sodelovanjem med člani in občani. Potruditi se moramo za ohranitev narave, saj bomo le tako zaščitili naše čebeljne družine. Iz narave namreč črpamo največje zaklade, ki varujejo naše zdravje, zato moramo živeti z njo in zanjo.

Štefan Friš

Slovesnost ob dnevu upora proti okupatorju

Letos, ko praznujemo častitljiv in uspešen jubilej, smo se zazrli v preteklost in v prihodnost našega društva. Bili so dobri in slabi časi za čebelarje, posebej pa to velja za naše čebele, ki so vir našega dela in zdravja.

V Sloveniji ima čebelarstvo dolgo tradicijo, saj sega v 18. stoletje, ko je cesarica Marija Terezija imenovala Antona Janšo za prvega učitelja čebelarstva v habsburški monarhiji. Slovenski čebelarji so s svojim znanjem ključni za delo s kranjsko čebelo, ki je druga najbolj razširjena rasa na svetu. Kranjska čebela ima izjemne lastnosti, kot so mirnost, delavnost, dolgoživost, dobro prezimi, porabi malo zaloge hrane, spomladi se hitro razmnoži in odlično izrablja obilne paše. Posebno mesto pa imajo

tudi panjske končnice, ki krasijo marsikateri čebelnjak in so del kulturne dediščine.

Naše društvo je bilo ustanovljeno davnega leta 1955, saj so čebelarji čutili potrebo, da se združijo ter tako izmenjajo svoje znanje in izkušnje. Takrat je bil prvi ustanovni občni zbor v prostorih gostilne Jaušnik. Zbralo se je 14 čebelarjev, ki so večinoma delovali v okolišju Zgornje Velke, delno v Sladkem Vrhu in Selnici ob Muri. Leta 1964 se je društvo preimenovalo v Čebelarsko društvo Velka-Sladki Vrh. Delo s čebelami je potekalo v ustaljenem ritmu, saj ni bilo takšnih vremenskih razmer in škodljivcev, kot so danes. Veliko je bilo paše, saj ni bilo toliko intenzivnega kmetijstva. Najbolj črno leto v našem okolišju je bila sezona 1985/86, ko se je pršica varoja razširila čez celotno pašno področje in uničila veliko čebeljih družin. S to boleznijo je čebelarska družina skoraj propadla, vendar sta

leta 1987 zmagala razum in močna volja, da smo znova postavili temelje za našo čebelarsko družino.

V društvu je zavel duh solidarnosti, želja po znanju, saj smo se veliko izobraževali na različnih seminarjih in predavanjih o sodobnem čebelarstvu. Smo člani Čebelarske zveze Slovenije in člani Čebelarske zveze društev Štajerske. Vsako leto 20. maja praznujemo Svetovni dan čebel in v tem času se izvedemo tradicionalno druženje članov ČD Slovenije s proslavo in prapori društev.

Danes naše društvo šteje 37 članov iz celotne občine Šentilj. Med našimi člani je visoka zavest o nujni skrbi za naravo, čisto okolje in da živimo čimbolj v sožitju z njo. Člani društva se redno, vsaj enkrat mesečno, zberemo, da se pogovorimo o delu s čebelami. Udeležujemo se raznih predavanj in seminarjev za pridobivanje novih znanj o čebelarstvu. Obiskujemo različne sejme, spoznavamo novo in posodobljeno opremo ter se udeležujemo različnih predstavitev. Ob tako visokem jubileju smo se odločili pripraviti druženje vseh članov z njihovimi družinskimi člani in povabljenimi gosti na prostoru RD Mura – Paloma. Obiskali so nas tudi predstavniki čebelarjev iz sosednje Avstrije, in sicer iz Cmureka. Z njimi zelo dobro sodelujemo že trideset let in si izmenjujemo izkušnje na različnih področjih čebelarstva. Na

prireditve smo povabili tudi vse donatorje, ki nam pomagajo na različne načine, da naše društvo dela uspešno in v zadovoljstvo vseh občanov občine Šentilj. Vsem se v imenu društva zahvaljujem za dobro in uspešno sodelovanje. Cilj takšnih druženj je, da se zberemo v

čim večjem številu, se poveselimo, pokramljamo, izmenjamo izkušnje ter za trenutek pozabimo na tegobe današnjega časa. Seveda ne smejo manjkati kulinarične specialitete žar mojstra Franca Majerja, dobra kapljica in okusne sladice izpod rok naših žena.

Čebelarji smo najbolj srečni, če smo z našim delom zadovoljni in uspešni. Vse ni odvisno od nas, vendar je kar nekaj dejavnikov, ki vplivajo na naš končni produkt ob koncu sezone. Čebele nam dajejo produkte, ki so zdravi in so pomembno živilo v vsakdanjem življenju, zato moramo skrbeti za čisto in zdravo okolje ter ga ohranjati za naše zanamce.

Na koncu si želim, da bi se naše društvo še naprej razvijalo v duhu solidarnosti, požrtvovalnosti in ustvarjalnim sodelovanjem med člani in občani. Potruditi se moramo za ohranitev narave, saj bomo le tako zaščitili naše čebeljne družine. Iz narave namreč črpamo največje zaklade, ki varujejo naše zdravje, zato moramo živeti z njo in zanjo.

Štefan Friš

40 Let pobratenja Pihalnega orkestra občine Šentilj – Paloma in Musikverein Spielfeld

V letu 2026 Pihalni orkester občine Šentilj – Paloma in orkester iz sosednje Avstrije Musikverein Spielfeld praznujeta 40-letnico medsebojnega pobratenja in sodelovanja.

Skupna zgodba se je začela pisati leta 1986, ko sta orkestra na pobudo danes najstarejših članov obeh orkestrorov izvedla prvi uradni skupni koncert – adventni koncert v dvorani Kulturnega doma v Šentilju.

Vse od takrat orkestra ohranjata tradicijo in skrbita, da se redno, vsaj enkrat na leto, srečata. Skozi leta se je zvrstilo ogromno skupnih trenutkov in projektov. Godbeniki so izvedli številne skupne vaje in koncerte, tako v Sloveniji kot v Avstriji, skupaj so letovali na morju v Savudriji in Portorožu, se udeležili raznih parad in srečanj orkestrorov. Uradno pobratenje je skozi leta preraslo v trdno in iskreno prijateljstvo med godbeniki, zato

tudi neuradnih druženj ob piknikih, trgatvah in rojstnih dnevih ne manjka!

Simboliko čezmejnega sodelovanja orkestra vsako leto prikažeta 1. maja na starem mejnem prehodu Šentilj. Godbeniki prikorakajo vsak s svoje strani do meje, se tam združijo in skupaj zaigrajo. V letošnjem jubilejnem letu je bil domači orkester še posebej ponosen, saj so na mejni prehod prvič prikorakal

skupaj z mažoretkami Mažoretnega in twirling kluba občine Šentilj ter Mažoretne in twirling skupine občine Pesnica pod mentorstvom Lane Žabčič.

Orkestra ob 40-letnici sodelovanja pripravljata še en skupen projekt, in sicer 26. septembra 2026 bosta v sklopu regijskega srečanja pihalnih orkestrorov v Svečini izvedla skupen koncert.

Združena orkestra skupaj z mažoretkami (foto: arhiv orkestra)

Srečanje na starem mejnem prehodu Šentilj (foto: arhiv orkestra)

Predaja darila ob 40-letnici.

Z leve proti desni: Davorin Pivec, Josef Ferk, Michael Plaschitz, Nuša Pečenik in Uroš Eferl (foto: arhiv orkestra)

**Nuša Pečenik, predsednica
KD Pihalni orkester občine Šentilj – Paloma**

Društvo upokojencev Sladki Vrh – naših 50 let

Dne 25. marca 2026 je bila na podlagi 29. člena Pravil DU in sklepa 29. redne seje UO društva redna letna skupščina (zbor članov), na kateri smo obravnavali minulo delo društva v letu 2025 in zastavili plan dela za leto 2026.

Po pozdravnem govoru vsem članicam in članom društva ter vabljenim gostom je sledil pregled delovanja društva od nastanka do konca leta 2025.

Leta 1873 je bila v Sladkem Vrhu ustanovljena Tovarna kartona in papirja, ki je ob startu zaposlovala manj kot 100 delavcev, predvsem moških. Ob njeni 100. obletnici pa je ob nenehnem skladnem razvoju zaposlovala že preko 1000 delavcev.

Zaposlovanje delavcev sčasoma prinaša tudi upokojevanje, zato se je v našem okolju nenehno povečevalo število starejših občanov. Večina med njimi si je želela ohraniti medsebojne stike, tovrstno povezanost pa so najlepše uresničili prav z vključevanjem v društvo upokojencev. V našem okolju sta bili dve društvi, in sicer na Velki in v Šentilju. V ta društva

so se včlanjevali nekateri upokojeni delavci Palome, ki pa so vse bolj čutili izgubljen stik s svojimi bivšimi sodelavci iz tovarne. Naraščala je želja in potreba, da se tudi v Sladkem Vrhu ustanovi društvo upokojencev.

Ustanovni občni zbor Društva upokojencev Sladki Vrh je bil 21. novembra 1975 v Domu kulture Svoboda v Sladkem Vrhu ob prisotnosti 90 članic in članov, predstavnikov drugih društev in organizacij v tem okolju ter predstavnikov vodstva sladkogorske tovarne Paloma.

Ustanovni člani društva so bili Dominik Rošker, Ivan Kaučič, Franc Črnčič, Jožef Ankovič, Konrad Zemljič, Antonija Zašler, Alojz Trunk, Alojz Vindiš, Marija Cvajdik in Franc Vuga.

Predsednik je bil Dominik Rošker, podpredsednik pa Ivan Kaučič. V upravnem odboru je bilo 15 članov, društvo pa je sestavljalo 91 članic in članov.

Do svoje smrti leta 1979 je društvo uspešno vodil Dominik Rošker,

od leta 1980 naprej je bil izvoljen za predsednika Alojz Vindiš, ki je društvo vodil polnih 20 let. Od leta 2000 je društvo vodila Marija Debeljak, leta 2009 pa prevzame funkcijo predsednika Konrad Zemljič. Leta 2009 je bilo včlanjenih 375 članic in članov, a do konca leta 2025 se je članstvo zmanjšalo na 224. Upadanje in rast števila naših članov sta namreč neposredno povezana s številom zaposlenih v tovarni.

Društvo upokojencev Sladki Vrh je eno izmed aktivno delujočih društev v Sladkem Vrhu in občini Šentilj, ki je v svoji pretekli dobi delovanja organiziralo številne prireditve na kulturnem, športnem in družbenem področju. Veliko pohvalo si zasluži tovarna Paloma, iz katere izhaja večina našega članstva. Podjetje nam že od nekdaj nudi izjemno podporo pri uspešnem delovanju društva, saj nikoli ne pozabi na svoje nekdanje delavce, kar dokazuje s finančno pomočjo in organizacijo prijetnih druženj.

Sedanje aktualno delo v društvu se izvaja v večjem delu po sekcijah.

- V sekciji za organiziranje izletov in drugih prireditev se organizirajo krajši izleti, ki so finančno in časovno sprejemljivi našemu članstvu, in prireditve, ki so povezane s sosednjimi društvi (pikniki, kopanja, skupni izleti in ekskurzije).
- Sekcija igranja kart igre šnaps šteje 16 članov in aktivno deluje od začetka septembra do aprila naslednjega leta. Igralci se vsak ponedeljek pomerijo med seboj, rezultate pa skrbno beležijo, saj ob zaključku sezone najboljši trije prejmejo pokale. Organizirana je ekipa petih članov, ki nas zastopa v Ligi štirih občin (Šentilj, Apače, Sv. Ana in Sv. Trojica). V vsaki občini se odvije en turnir – v februarju in marcu v letu 2026 je srečanje organiziralo naše društvo, ki je zastopalo občino Šentilj. Na letošnjem turnirju je bilo najboljše prav DU Sladki Vrh – Občina Šentilj.
- Sekcija kegljanja s kroglo na vrvi šteje 14 članov. Udeležujejo se raznih tekmovanj in turnirjev z društvi v naši občini in z društvi izven naše občine. Dosegajo dobre rezultate. Trenutno poteka turnir med DU Šentilj, Ceršak, Velka in Sladki Vrh. Po vsakem tekmovanju se veselo družijo, kar je najpomembnejše.
- Sekcija lova rib s plovcem šteje 22 članov in od marca do jeseni prirejajo razna tekmovanja vsakih 14 dni v ribnikih ribiške družine Paloma na Murskem Dvoru in ribniku Lenc v Sladkem Vrhu. Pri vseh prireditvah jim pomagajo žene in partnerice pri pripravi jedi in drugih dobrot, da jim je druženje lepše.

Društvo upokojencev Sladki Vrh je za 50 let uspešnega in neprekinjenega delovanja prejelo plaketo ZDUS, za katero se iskreno zahvaljuje.

Iskrena hvala vsem, ki so kakorkoli pripomogli k uspešnemu delu Društva upokojencev Sladki Vrh!

V Šentilju in na Zgornji Velki dnevi Gabrijela Kolbiča

V Šentilju in na Zg. Velki so od 11. – 13. marca 2026 potekali dnevi Gabrijela Kolbiča (*1913 +1955), s katerimi so se poklonili spominu na neutrudnega ustvarjalca. Njegovo umetniško ustvarjanje obsega kiparstvo, slikarstvo in poezijo.

Rojen je bil pri Mariji Snežni (današnji Zg. Velki), ki je s svojo krajino Slovenskih goric bila navdih več umetnikom. Glino je začel gnesti že kot otrok. Po osnovni šoli je prestopil prag meščanske šole, študij na likovni akademiji nadaljeval v Pragi in ga zaradi vojne zaključil v Zagrebu. Kot mladi umetnik je izkusil grozote druge svetovne vojne. Leta 1946 se je vrnil v porušeni Maribor in postal eno osrednjih imen tamkajšnjega kiparstva; bil je edini akademsko

izobražen kipar tistega obdobja, ki je ob pedagoškem poklicu imel svoj atelje in nenehno ustvarjal v različnih tehnikah.

Najpomembnejši del njegovega kiparskega opusa je portret. Upodobil je vrsto znanih osebnosti.

Tone Partljič in Gabrijela Kolbič v šentiljski knjižnici - dogodek Spominjanja

Značilni so njegovi otroški portreti hčerke in male plastike, ki prefinjeno prikazujejo predvsem človeško figuro. Je avtor več javnih spomenikov v Mariboru in drugod po Sloveniji (Karlek na Slomškovem trgu, Gabrijel v mestnem parku, Schreinerjev spomenik) ter številnih reliefov. Udeleževal se je umetniških kolonij, se predstavljal na številnih razstavah in objavljaj strokovne članke. Napisal je debelo mapo spominov o svojem otroštvu in Zgornji Velki, izdal pa je tudi več otroških pesniških zbirk, opremljenih z lastnimi ilustracijami. Njegova dela hranijo v Muzeju novejšje zgodovine Slovenije, Umetnostni galeriji Maribor in Galeriji Velenje, veliko pa jih je še v osebni zbirki. Za svoje ustvarjalno delo je leta 1937 prejel častno priznanje Akademije likovnih umetnosti v Pragi, leta 1975 je prejel Red dela s srebrnim vencem, leta 1988 nagrado Društva likovnih umetnikov Maribor, leta 1990 pa Glazerjevo nagrado za življenjsko delo in še mnoga druga.

Decembra 1996 so pri njegovi rodni Mariji Snežni (Zg. Velki) ustanovili Kulturno-umetniško društvo Gabrijel Kolbič s tremi sekcijami. Likovna sekcija je leta 2021 uredila Kolbičevo galerijo s stalno zbirko umetniških del. Od leta 2006 organizirajo likovne kolonije, zadnja tri leta pa tudi Malo kolonijo Gabrijela Kolbiča, na kateri osnovnošolci poustvarjajo njegova kiparska dela.

»Letos naše društvo in likovna sekcija praznujemo 30 let delovanja, zato smo s Kolbičevimi dnevi na nek način obeležili tudi ta jubilej, predvsem pa so Spominjanja bila namenjena umetniku. Z zbiranjem njegovega dragocenega arhivskega gradiva, ki si zasluži svoj prostor, želimo opozoriti na umetnika in doseči večjo prepoznavnost, saj je bil v slovenskem prostoru premalo cenjen. Ponovno smo pokazali, kako pomembno je ohranjati spomin na ljudi, ki so s svojim delom in ustvarjanjem pustili neizbrisen pečat v naših krajih,« je povedala predsednica sekcije Nada Tomažič.

V Knjižnici Šentilj je na ogled pregledna razstava o življenju in delu umetnika Gabrijela Kolbiča

Osrednji dogodek je bil v Knjižnici Šentilj, kjer so odprli pregledno razstavo o delu in življenju umetnika. Pripravili so pogovorni večer; gosta večera sta bila umetnikova hči Gabrijela Kolbič, ki je z obiskovalci delila osebne spomine na očeta in manj znane trenutke iz njegovega življenja, in slovenski pisatelj in dramatik Tone Partljič, ki je delil spomine na čas, ko je kot osnovnošolec spoznal umetnika z njegovo značilno baretko, kasneje pa z njim tudi sodeloval, skrajno prijetno pa so ga presenetile tudi Kolbičeve pesmi. Glasbeno noto dogodku so prispevali Velški glasovi KUD Gabrijel Kolbič in mlada pevka Petra Grubelnik.

Tudi Skodelico besed v Knjižnici Šentilj so tokrat posvetili Gabrijelu Kolbiču. Gostili so 85-letnega ljubiteljskega slikarja Jožefa Horvata, dolgoletnega člana Likovne sekcije KUD Gabrijel Kolbič ter Kolbičevega učenca in prijatelja, ki je na navdihujoč način opisal otroštvo in prva srečanja ter kasnejše sodelovanje s Kolbičem. Še danes pa hrani več kot petdeset pisem iz njunega dopisovanja. V glavnem so bila na osebni ravni, pa vendar ni zanemarljivo, da pismo ni bilo nikoli brez spodbude in usmerjanja Horvata k likovnemu ustvarjanju. Pogovor je vodila vodja knjižnice Sabina Kotnik, dogodka pa se je udeležil tudi šentiljski župan Štefan Žvab.

Poezijo na Zg. Velki so prebirali Sabina Kotnik, Patric Rajšp, Lidija Šarič in Silvo Koder

Slavnostni zaključek je bil v Galeriji in razstavišču Gabrijela Kolbiča na Zgornji Velki, kjer so odprli fotografsko razstavo Jožeta Mariniča na temo Kolbičeve kulturne dediščine. Kolbičevo poezijo pa so ob odprtju razstave prebirali Lidija Šarič, Sabina Kotnik, Silvo Koder in Patric Rajšp. K literarnemu večeru je posebno vzdušje z glasbeno spremljavo prispeval Jaka Fiedler, občinstvo pa je v tišini prisluhnilo temu prepletanju in nepozabnemu umetniškemu doživetju.

»Ponosni smo na Gabrijela Kolbiča in njegovo bogato zapuščino, saj

je pustil močan pečat v umetnosti in kulturi. Njegova dela odražajo ustvarjalno moč in ljubezen do lepote, ki še danes navdihuje in povezuje ljudi. Njegova dela ostajajo dragocen del naše skupne kulturne dediščine,« je dogodke komentirala podžupanja Občine Šentilj Lidija Šarič.

»Moj oče je bil neutrudni ustvarjalec, raziskovalec, zapisovalec, vse to pa je odlikovalo njega samega. Hvaležna sem vsem, ki ohranjate in negujete spomin na očeta, ki mu je rojstna vasica Marija Snežna pomenila res veliko. Upodabljal jo

je v svojih pesmih, bile pa so tudi pogosto njegov slikarski motiv krajine. Na tak način on in njegovo delo še vedno živijo in ostajajo med nami,« je povedala Kolbičeva hči Gabrijela.

Pregledna razstava v Knjižnici Šentilj bo na ogled do meseca septembra, fotografska razstava v galeriji na Zg. Velki pa do konca aprila 2026. Vabljeni k ogledu !

Pripravila: Anita Kirbiš

Foto: Anita Kirbiš, Šentilj, Zg. Velka, marec 2026

Nova galerija Društva AS je gostila svetovno znane hlebinske slikarje in kiparje naive

Da se zaključi leto slavnostno, smo v Društvu AS poskrbeli s kulturnim dogodkom.

Dne 20. decembra 2025 je pripeljal v Svečane na sedež društva avtobus slikarjev iz Hlebin, srca Podravine, blizu reke Drave na Hrvaškem, iz Društva hlebinskih slikarjev in kiparjev naive.

Galerijo so okrasili s čudovitimi in kvalitetnimi slikami ter skulpturami v tehniki naive, ki je svetovno znana, saj je začela delovati pred

sto leti – najbolj je bil znani Ivan Generalić, pa tudi drugih ne smemo pozabiti. V Hlebinah je postalo središče slikarske šole, a danes tukaj ustvarja svoje umetnine že tretja in četrta generacija naivnih umetnikov.

Danes je naivno slikarstvo zaščiten materialna kulturna dediščina Republike Hrvaške, pod katero se razume slikanje z oljnimi barvami na steklo. Galerija naivne umetnosti je središče kulturne oaze občine Hlebine in cele Podravine. Zraven je tudi Park skulptur z umetniškimi deli hlebinskega likovnega kroga.

Predsednik Društva hlebinski slikarji in kiparji naive g. Zlatko Kolarek ter vsi ostali slikarji in kiparji so prisostvovali na otvoritvi razstave. Predsednik je poudaril, da je ponosen, da lahko razstavljajo prav v tej novoustanovljeni Galeriji AS, in je vesel, da imamo med društvoma tako prijeten in kulturn odnos, da sodelujemo in prenašamo kulturno dediščino hlebinske naive tudi v Slovenijo.

Prisotne je nagovorila sekretarka z Ministrstva za kulturo mag. Minka Jerebič, ki je poudarila, da je izredno vesela nad ustvarjanjem

in povezovanjem v kulturi med Slovenijo in Hrvaško, nad umetnostjo, ki jo ohranjajo prav hlebinski slikarji in kiparji, nad čudovitimi umetniškimi deli in prijetnimi umetniki. Ponosna je, da prav Društvo As pripelje svetovno znane umetnike v prelep del Slovenskih goric in da z njimi gojimo tako pristne odnose.

K vsem lepim željam in čestitkam se je pridružila tudi podžupanja Občine Šentilj, gospa Lidija Šarić. Izrazila je ponos, da Galerija As deluje v naši lokalni skupnosti in da Društvo As sodeluje z uveljavljenimi umetniki. Ti s svojimi stvaritvami bogatijo naše

kraje, ob tem spoznavajo krajevne znamenitosti ter poneso dober glas o Šentilju daleč v svet.

Tudi v letu 2026 se bo v Društvu As veliko dogajalo, potekale bodo mednarodne likovne kolonije, otroške mednarodne kolonije, rezbarske kolonije, veliko bo razstav različnih umetnikov, prav tako pa ima Društvo As veliko povabil na razstave svojih umetniških del in povabil na likovne kolonije.

Naj kultura živi in bogati kulturno življenje umetnikov v prelepi neokrnjeni naravi v Svečanah, kjer sta zakonca As uredila velik Kulturni center dogajanja.

Marinka AS
Foto: Ivo AS

Dediščina gabrijela Kolbiča, ki jo nadaljuje Jožef Horvat

V vsaki skupnosti živijo posamezniki, ki s svojim delom in osebnostjo presežejo okvir osebnega ter postanejo trajen del skupne dediščine. Med njimi ima posebno mesto naš rojak Gabrijel Kolbič, ki je s svojim umetniškim ustvarjanjem in pedagoškim poslanstvom pomembno zaznamoval kulturni utrip naših krajev in širšega prostora.

Člani Likovne sekcije KUD Gabrijel Kolbič z njim živimo skozi spomine, navdih in vrednote, ki nas še danes spremljajo pri ustvarjanju. Takšne življenjske poti nas opominjajo, da dediščina ne živi le v zgradbah, običajih in zapisih, temveč predvsem v ljudeh – v njihovih dejanjih, vrednotah in spominih, ki jih zapuščamo prihodnjim rodovom.

Ustvarjalno izročilo Gabrijela Kolbiča ponosno nadaljuje njegov učenec, domačin in častni član Likovne sekcije KUD Gabrijel Kolbič, slikar Jožef Horvat, ki že od mladih let zvesto stopa po

poti svojega učitelja. S svojim delovanjem pomembno prispeva k prepoznavnosti in kulturnemu utripu lokalne skupnosti ter ostaja predan ambasador kulturne dediščine občine Šentilj in širše regije.

Zato smo letošnje Dneve Gabrijela Kolbiča, ki jih vsako leto pripravljamo v spomin na rojstvo velikega umetnika, zasnovali kot preplet življenjskih poti obeh ustvarjalcev – Kolbiča in Horvata.

Jožef Horvat na odprtju samostojne razstave v Knjižnici Šentilj

Radovednost, da bi o obeh umetnikih izvedeli še več, nas je vodila k zbiranju spominskega gradiva.

Pri tem so nam izdatno pomagali številni posamezniki, za kar se jim iskreno zahvaljujemo, še posebej hčeri kiparja Gabrijela Kolbiča, gospe Gabrijeli Kolbič, slikarju Jožefu Horvatu in vsem ostalim, ki so sodelovali pri zbiranju gradiva.

Na pobudo Mariborske knjižnice in vodje Knjižnice Šentilj Sabine Kotnik smo večji del dogodkov letos umestili prav v prostore knjižnice, ki se je tudi tokrat, kot že večkrat doslej, izkazala kot odlična soorganizatorica in gostiteljica.

Slikar Jožef Horvat je februarja v Knjižnici Šentilj z velikim veseljem in zadovoljstvom odprl svojo

samostojno likovno razstavo, ki je bila na ogled do konca maja. Predstavil se je z izbranim ciklom akvarelov, tehniko, za katero ga je navdušil njegov сосед in prijatelj Gabrijel Kolbič. Iz njegovih slikarskih del vedno znova veje osebno doživljanje sveta ter občutenje lepote vsakdana Marije Snežne in Slovenskih goric. Njegovo ustvarjanje je prežeto z globoko povezanostjo z naravo in sočlovekom, iz katerega izžarevata vera in upanje.

Osrednji dogodek »Odprtje razstave in pogovor – Spominjanja« v Knjižnici Šentilj je bil posvečen akademskemu slikarju in kiparju Gabrijelu Kolbiču.

V pogovornem večeru sta sodelovala njegova hči, bibliotekarka in pisateljica Gabrijela Kolbič in prijatelj, slovenski pisatelj, dramatik in scenarist Tone Partljič, ki sta skozi osebne spomine in razmišljanja osvetlila umetnikovo življenje in delo. Dogodek so s pevskim nastopom obogatili Velški glasovi KUD Gabrijel Kolbič in Petra Grubelnik iz Osnovne šole Sladki Vrh.

Gabrijela Kolbič in Tone Partljič v Knjižnici Šentilj na pogovoru - Spominjanja

Knjižnica Šentilj, odprtje razstave in pogovor - Spominjanja

Ob tej priložnosti smo odprli spominsko pregledno razstavo, ki bo na ogled vse do konca poletja. Razstavljeni eksponati ponujajo vpogled v življenjsko pot Gabrijela Kolbiča – od rojstva naprej ga predstavljajo kot prijaznega in spoštljivega človeka, vsestranskega umetnika in odličnega pedagoga, ki je vselej ostal zvest svojim koreninam v Mariji Snežni.

Sabina Kotnik in Jožef Horvat v Knjižnici Šentilj na srečanju v Skodelici besed

Tudi srečanje Skodelica besed v Knjižnici Šentilj je bilo posvečeno spominu na Gabrijela Kolbiča. Kot gost je vabilo z veseljem sprejel 85-letni slikar Jožef Horvat, ki se z iskrenim spoštovanjem in toplino spominja prijateljavanja s Kolbičem. V pogovoru smo se dotaknili tudi Horvatovega otroštva, ljubezni do družine in njegove globoke hvaležnosti do soseda, izjemnega pedagoga in umetnika Gabrijela Kolbiča.

Posebej intimen trenutek v nizu dogodkov, »Odprtje razstave in branje poezije Gabrijela Kolbiča«, je potekal v Galeriji in razstavišču Gabrijela Kolbiča na Zgornji Velki.

Ob spremljavi kitare Jake Fiedlerja so poezijo prebiral Silvo Koder, Sabina Kotnik, Patric Rajšp in Lidija Šarič.

Obtem je bila odprta tudi fotografska razstava Jožeta Mariniča na temo Kolbičeve kulturne dediščine. Mednarodno priznan in večkrat nagrajen fotograf je v svoj objektiv ujel številna javna umetniška dela Gabrijela Kolbiča in dragocen izbor umetnin iz zasebne zbirke.

Odprtje razstave Jožeta Mariniča in branje poezije Gabrijela Kolbiča

S prav posebnim razlogom lahko letošnje leto upravičeno poimenujemo tudi leto Jožefa Horvata. Ne le zato, ker je soustanovitelj Kulturno-umetniškega društva Gabrijel Kolbič in dolgoletni vodja likovne sekcije, ki letos obeležujeta 30 let neprekinjenega delovanja, temveč predvsem zato, ker s svojim več kot šestdesetletnim ustvarjalnim in življenjskim poslanstvom predstavlja zgled vztrajnosti, predanosti in zvestobe umetnosti.

Njegovo delo presega okvirje likovnega ustvarjanja – v njem se zrcali odnos do sveta, do kulturne dediščine Gabrijela Kolbiča ter do ljudi in vrednot, ki jih s svojo držo prenaša na mlajše rodove. Vse to je prepoznala tudi lokalna skupnost in župan mag. Štefan Žvab, ki je Jožefu Horvatu ob občinskem prazniku podelil naziv častni občan Občine Šentilj.

Člani Likovne sekcije KUD Gabrijel Kolbič ob tej priložnosti Jožefu Horvatu iskreno čestitamo in mu želimo še mnogo let ustvarjalnosti!

Tudi delo Likovne sekcije KUD Gabrijel Kolbič je opaženo v domačem okolju, na kar smo zelo ponosni. Bronasti grb Občine Šentilj, ki nam ga je podelila Občina Šentilj, za nas predstavlja pomembno priznanje in potrditvev, da naše delo pušča vidno sled v

prostoru, v katerem ustvarjamo. To priznanje je hkrati spodbuda, da tudi v prihodnje negujemo likovno izražanje, povezovanje in spoštovanje kulturne dediščine ter s svojim delom soustvarjamo kulturni utrip našega prostora.

Častni občan Občine Šentilj Jožef Horvat (na sredini) in člani likovne sekcije KUD Gabriel Kolbič – dobitniki Bronastege grba Občine Šentilj

Povezovanje različnih generacij in sodelovanje z OŠ Sladki Vrh je za likovno sekcijo ključnega pomena, kar uspešno uresničujemo skozi skupno ustvarjanje. Posebej ponosni smo na sodelovanje v nacionalnem projektu Fundacije Alma »Od Alje do Žana«, ki je potekal na OŠ Sladki Vrh – šoli, ki aktivno gradi čuteče in spodbudno okolje. V ospredju programa je skrb za duševno zdravje otrok, pri čemer imajo pomembno vlogo odnosi, sodelovanje in izražanje čustev.

V projektu so sodelovali 103 učenci prvih treh razredov, ki so skozi likovne delavnice razvijali vrednote, kot so pogum, prijaznost in pravičnost. Ob podpori učiteljev in mentorstvu akademskega slikarja Dušana Fišerja ter domačih slikarjev Ruže Hirschenhauser, Jožeta Mariniča, Jožeta Pohorca, Nade Tomažič, Tee Uran, Nade Zidarič in Suzane Zorko so mladi ustvarjalci po ocenah strokovne komisije presenetili z izjemnimi likovnimi deli.

Izbrane risbe, ki so posebej izstopale v interpretaciji teh vrednot, so bile predstavljene širši javnosti po Sloveniji, nekatere tudi v obliki plakatov.

Tudi slavnostno odprtje kiparske razstave III. Male kolonije Gabrijele Kolbiča, ki je v okviru kulturnega praznika potekala v Galeriji in razstavišču Gabrijele Kolbiča na Zgornji Velki, je znova potrdilo uspešno sodelovanje in povezovanje

različnih generacij skozi ustvarjanje. Vseh 34 učencev višjih razredov Osnovne šole Sladki Vrh in Osnovne šole Rudolfa Maistra Šentilj, ki so v začetku šolskega leta v glini poustvarjali kiparska dela Gabrijele Kolbiča, je

ustvarilo čudovita dela, na katera so lahko upravičeno ponosni. Na delavnicah so se mladi ustvarjalci seznanili z ustvarjalnim procesom, osebnim doživljanjem umetnosti in bogato kulturno dediščino domačina, akademskega kiparja Gabrijele Kolbiča.

Razstava je ob odprtju združila mlade ustvarjalce, mentorje, starše in širšo skupnost ter prijetno zaokrožila skupno ustvarjalno izkušnjo. Takšna sodelovanja potrjujejo, da umetnost povezuje in odpira prostor za skupno rast.

Odprtje razstave III. Male kolonije Gabrijele Kolbič v Galeriji in razstavišču Gabrijele Kolbiča na Zg. Velki

V skladu z ambicioznim programom dela likovne sekcije KUD Gabriel Kolbič za leto 2026 se odvijajo številni kulturni dogodki, med njimi samostojne likovne in fotografske razstave ter likovne kolonije. Člani sekcije se aktivno predstavljajo tudi zunaj občine Šentilj – po Sloveniji,

širši Evropi in drugod – ter pri tem dosegajo odlične uspehe.

V nadaljevanju izpostavljamo najbolj odmevne samostojne razstave članovna našem območju, ki so bile organizirane v preteklem obdobju.

Ob koncu preteklega leta smo ponovno združili moči in odprli letno pregledno razstavo članov likovne sekcije v Galeriji in razstavišču Gabrijele Kolbiča, ki je bila na ogled vse do sredine marca. Takšna razstava ima posebno vrednost, saj člani na njej vsak s svojo tehniko in likovnim izrazom ustvarjajo raznoliko in bogato celoto.

Po izvrstni likovni razstavi »Nostalgija«, ljubiteljskega slikarja Jožeta Pohorca – Pepija, ki je bila čez zimo na ogled v razstavišču Občine Šentilj, je svojo ustvarjalnost znova pokazala upokojena likovna pedagoginja Nada Zidarič, doma in v tujini večkrat nagrajena umetnica ter naša dolgoletna članica. S svojimi akrilnimi in kombiniranimi slikarskimi izrazi je osvežila razstavni prostor in vanj vnesla prijetno, pozitivno energijo. Navdih za svoje likovno ustvarjanje črpa predvsem iz narave.

Nada Zidarič (druga z leve) na odprtju samostojne razstave v razstavišču Občine Šentilj

V Knjižnici Bistrica ob Dravi se je s samostojno fotografsko razstavo »Iskanje nevidnega« predstavila mednarodno priznana fotografinja Dragica Marinič. S pretanjenim občutkom za svetlobo, trenutek in kompozicijo razkriva skrite plasti vsakdanjega sveta ter spodbuja obiskovalca k bolj poglobljenemu opazovanju okolice.

Na Prometni šoli v Mariboru je Tea Uran s svojo likovno zasnovo

šolske hodnike preoblikovala v galerijski prostor, kjer umetnost postane del vsakdana. Njene likovne interpretacije so pritegnile pozornost dijakov, študentov in profesorjev ter odprle razmislek o pomenu likovnega izražanja v izobraževalnem okolju.

V dvorcu Sternthal v Kidričevem sta svojo likovno ustvarjalnost prvič pokazala Jasna in Andrej Velikonja. Jasna je skozi upodobitve potovanj doma in v tujini gledalcu odprla okno v svet. Andrej, profesor likovne umetnosti in upokojeni likovni pedagog, pa se je znova predstavil z izrazitimi potezami čopiča in motivi vode, njenega ritma in energije, ki s svojo barvno govoricu delujejo pomirjujoče.

Andrej in Jasna Velikonja (prvi in druga iz leve) na otvoritvi razstave v Dvorcu Sternthal

v Kidričevem

Slikarka Ruža Hirschenhauser je s

svojimi živahnimi motivi, ki že celo pomlad krasijo prostore Doma sv. Lenarta, med stanovalce prinesla svežino, toplino in občutek bližine narave. Njena likovna interpretacija prostora ustvarja prijetno bivalno okolje in prispeva k boljšemu vsakdanjemu počutju.

Tudi Knjižnica Šentilj je medtem dobila novo barvno preobleko. Umetnica Ruža Hirschenhauser se s samostojno likovno razstavo prvič predstavlja na območju občine Šentilj. Njeno ustvarjanje zaznamuje izrazita barvitost v akrilni in kombinirani tehniki, pri čemer se posveča tako portretu kot arhitekturnim motivom.

Barvitosti pa še ni konec. Slikarka Suzana Zorko v razstavišču Okrepčevalnice CaliMery na

Zgornji Velki razstavlja zbirko portretov in motivov iz narave. Njene upodobitve odlikujeta izrazna moč in občutek za detajl, s katerima vzpostavlja neposreden in čustveno močan stik z obiskovalcem.

Letošnja že 23. Horvatova likovna kolonija se je na pobudo Jožefa Horvata vrnila na Spodnjo Velko, na Turistično

kmetijo – vinotoč Dreier, kjer se umetniki vedno znova radi zbirajo, kar potrjuje tudi letošnja udeležba.

Suzana Zorko na odprtju razstave v Okrepčevalnici CaliMery na Zg. Velki

Slikarji in fotografi smo veseli druženja in ustvarjalnega vzdušja, ki spodbuja izmenjavo izkušenj, pogledov in nasvetov ter osebnih občutij in vtisov.

Ustvarjena dela 23. Horvatove kolonije so razstavljeni v razstavišču Jožefa Horvata – vinotoč Dreier, kjer lahko obiskovalci začutijo utrip skupnega ustvarjanja in raznolikost likovnih pristopov.

Z razstavami in sodelovanji se znova potrjuje, da umetnost soustvarja živo kulturno dediščino našega okolja. Likovna sekcija KUD Gabrijel Kolbič ostaja njen pomemben nosilec tudi v prihodnje.

Za Likovno sekcijo KUD Gabrijel Kolbič Nada Tomazič
Fotografije: arhiv KUD Gabrijel Kolbič

Moj svet, moje barve

Gospod Pohorec Jože – Pepi, prosim predstavite se.

Rojen sem na Zgornji Velki. Že v zgodnjem otroštvu sem zelo rad risal. Osnovno šolo sem obiskoval v Sladkem Vrhu. Leta 1973 sem se zaposlil v tovarni Paloma, leta 1985 pa sem pridobil poklic papirničarja, ki sem ga z veseljem opravljal. V Palomi sem delal vse do upokojitve.

Kako in kdaj ste začeli slikati?

S slikanjem sem začel v začetku 80. let, ko sem se pridružil likovni skupini Paleta pod vodstvom Zdravka Pattya. Leta 1996 se je ustanovilo društvo KUD Gabrijel Kolbič na Zgornji Velki. Od takrat naprej nadaljujem svojo likovno druženje in ustvarjanje vse do danes.

Kaj vas je pritegnilo k slikanju?

Zelo rad opazujem naravo, kjerkoli sem bil, sem z zanimanjem opazoval različne tehnike risb, ki so bile razstavljene. Svoje znanje in izkušnje sem nadgrajeval v likovni skupini, ki je bila ustanovljena v Sladkem Vrhu. Od takrat naprej ustvarjam v različnih tehnikah in z različnimi barvami. Delo v mojem ateljeju me sprosti in daje navdih za nenehno ustvarjanje.

Ste samouk ali ste se učili pri komu?

Na začetku sem bil samouk, kasneje pa sem se udeležil različnih predavanj o slikarskih tehnikah in barvah. Navdih sem dobival tudi v društvu. Pogosto sem poskušal posnemati znane slikarje. Obiskoval sem likovno delavnico na Sinjem Vrhu nad Ajdovščino, ki jo je vodil Tone Rački, akademski slikar. Večkrat tudi obiščem različne razstave, pri katerih posebno spremljam tehnike in barve ter s tem izpolnjujem svoje znanje.

Katere tehnike najraje uporabljate?

Delam z različnimi tehnikami, kot so olje, akril in akvarel. Nikoli se nisem osredotočil le na eno tehniko. Zelo me privlačijo nove metode likovnega izražanja.

Kako običajno nastane slika? Načrtujete ali slikate spontano?

Nekatere slike nastajajo načrtno, saj so na različnih srečanjih določene teme slikanja. Pogosto pa me pritegne tudi določen trenutek v življenju, ki me navdihne za novo likovno delo. Ustvarjanje mi veliko pomeni, zato redno nastajajo novi izdelki. Posebno veselje mi je, ko vidim mojo sliko v domovih mojih prijateljev in znancev. Včasih tudi mojo stvaritev podarim, saj s tem polepšam dom nekaterih ljudi.

Koliko časa nastaja slika?

Nekatere slike nastanejo hitro, druge pa zorijo dlje časa. Večkrat jih spreminjam in dopolnjujem in s tem nastaja celoviti motiv.

Kateri motivi se najpogosteje pojavljajo v vaših delih?

Najraje slikam pokrajine in tihožitja, občasno pa v svojih delih skrijem tudi svoja čustva. Delo v naravi mi daje posebno energijo za ustvarjanje, kjer je samo zvok narave in moje misli so usmerjene v naravne lepote, ki jih nato prenesem na platno. Barve in tema povedo vse, kar ustvarjam.

Od kod navdih?

Navdihuje me vse, kar je lepo okoli mene - ljudje, narava, dogodka.

Ali imate najljubšo sliko?

Težko bi izbral svojo najljubšo sliko. Nekatere so intimne, del mene, in želim si, da bi ostale mojim potomcem. V njih je ujeta čista strast do življenja.

Se vaš slog s časom spreminja?

Nimam izrazitega sloga, predvsem sem realist. Večkrat se prepustim svojim čustvom in notranjemu navdihu. Z leti se spreminjamo vsi, tudi jaz in moj slog. Lepo se je ozreti nazaj in pogledati, kako si napredoval pri likovnem ustvarjanju.

Ali vas navdihuje kateri znani slikar?

Težko bi naštel, kateri slikarji so mi najbolj všeč, vendar njihova dela si občasno pogledam na kakšni razstavi.

Kaj vam pri slikanju predstavlja največji izziv?

Moj največji izziv ostaja, da s sliko uspešno povem to, kar čutim, da

me okolica sprejme in si pogleda moje razstave. Vedno sem vesel in ponosen, ko vidim srečne ljudi na otvoritvi mojih likovnih del. Kritike so vedno dobrodošle, saj s kritiko tudi dobim nova spoznanja in tako se širi moj krog likovnega znanja.

Ali ste že razstavljali svoja dela in kje?

Imel sem veliko skupinskih in samostojnih razstav po različnih krajih v občini in tudi izven nje. Zadnja moja samostojna razstava je bila na Občini Šentilj.

Kaj bi svetovali nekomu, ki šele začel svojo amatersko likovno pot?

Veliko ljudi se preizkusi v slikarstvu; nekatere od njih poznam in z nekaterimi še danes sodelujem. Uspeh in srečo je treba deliti. Naj se izobražujejo na tem področju, naj se vključujejo v različne skupine, saj s tem se širi krog prijateljstva in dobronamerne kritike. Želim jim veliko ustvarjalnega duha.

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil moji družini, predvsem ženi Dragici za vso podporo pri mojem delu.

Hvala za vaše odgovore, želim vam še veliko likovno ustvarjalnih let.

Danica Ferk

Mlada umetnica iz OŠ Rudolfa Maistra Šentilj

Lucija Ferk, desetletna ustvarjalka, je že zelo zgodaj kazala veliko ljubezen do slikanja. Njena domišljija in občutek za barve se odražata v njenih delih, ki pritegnejo pozornost s svojo iskrenostjo in igrivostjo. Poleg likovnega izražanja pa zelo rada tudi pleše.

Pred kratkim je svoje slike predstavila na razstavi v Knjižnici Šentilj, kjer so si lahko obiskovalci ogledali njen raznolik ustvarjalni

svet. Razstava je bila lepo obiskana in je pokazala, da se v Luciji skriva poseben talent, ki ga bo zagotovo v prihodnosti še razvijala.

Želimo ji še veliko likovnega ustvarjanja!

Danica Ferk

Silvija Potočnik razstavlja v Galeriji As v Svečanah

Vnovi Galeriji As je vedno pestro in umetniško obarvano.

Dne 28. marca 2026 je svoje umetnine razstavila znana umetnica Silvija Potočnik, ki sedaj živi v Avstriji. Ob tem dogodku pa se je predstavila tudi s svojo prvo avtorsko knjigo z naslovom Med vrsticami mojega življenja, ki jo je tudi sama ilustrirala.

Silvija Potočnik rada reče, da ji je bil talent za slikanje in poezijo položen v zibelko. Že kot otrok, pa tudi kasneje, je rada vzela v roke kos papirja in svinčnik ter naslikala kakšno živalico, portrete otrok ali pa lepo slikico za njihove spominske knjige. A za kaj večjega ni bilo časa ali pa morda poguma. Raje je zapisala kakšno pesem in z

njo izrazila svoje občutke vsakdana.

Konec leta 2013, ko jo je doletela kruta usoda, se je prvič odpravila v trgovino z barvami in platni ter si nabavila vse potrebno za svojo prvo barvno sliko na platnu. Na njej je bilo pet cvetic in veliko neznanja.

Odločila se je in veliko noči presedela ob študiranju različnih tehnik, ki pa še zdaleč niso bile popolne. Sedaj slika že trinajst let in slike so res čudovite, raznobarvne, različne smeri – nekaj realizma, malo abstrakta. Prav tako pa so tudi tehnike različne – od akrila do olja.

Silvija Potočnik veliko sodeluje na raznih kolonijah v domovini in tujini, na skupinskih in samostojnih razstavah.

Njena dela se najdejo tudi v različnih publikacijah in knjigah, na katere je vsekakor zelo ponosna, kajti to daje nam umetnikom še poseben zagon.

Barve so barvite in prodorne v tem temnem svetu, zame pa so prava paša za oči, rada reče umetnica.

V lanskem letu je umetnica izdala tudi prvo knjigo, k a t e r e predstavitev je bila prav tako na otvoritvi razstave. Njene čustvene pesmi je brala priznana umetnica Marija Pavlič iz Murske Sobote.

Skupaj z glasbenim programom, ki ga je izvajal Ivo As, vodila in povezovala pa Marinka As, smo ponovno dokazali, da kultura in umetnost v Svečanah v novi Galeriji As pridobiva na prepoznavnosti, širi kulturo čez mejo, povezuje umetnike različnih zvrsti in bogati vsakdanje življenje.

Marinka AS
Foto: Ivo AS

Zbor članov Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo občin Kungota, Pesnica in Šentilj

V četrtek, 12. marca 2026, ob 18. uri je bil v dvorani Toneta Partljiča v Pesnici pri Mariboru izveden zbor članov Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo občin Kungota, Pesnica in Šentilj. Prisotno je bilo 67 od 323 članov in 20 gostov.

Najprej smo razglasili najboljše prispevke z literarnega, likovnega in glasbenega področja, ki so jih učenci pripravili za razpis »Domovina v mojem srcu«. Prisotnim učencem sodelujočih osnovnih šol Jakobski Dol, Pesnica, Sladki Vrh in Šentilj smo podelili priznanja in nagrade, preostalim pa jih bomo izročili naknadno.

Po uvodnem pozdravu predsednika sta Drago Korade in praporščak Bojan Urbanč izvedla simbolno veteransko dejanje.

V preteklem letu smo izvedli vse načrtovane težiščne naloge. Spominski pohod »Šentilj 1991« v dolžini 10 km smo izvedli 12. aprila na območju Sladkega Vrha in Ceršaka. Slovesnost ob državnem prazniku, ob obletnici dogodkov iz časa osamosvajanja Slovenije na območju občin Kungota, Pesnica in Šentilj (naše območje) in tradicionalno 22. srečanje članstva veteranskih in domoljubnih organizacij smo izvedli v sodelovanju z Občino Pesnica 27. junija v Pesnici. Prisotnih je bilo 120 udeležencev.

Izvedli smo Memorial barikada Pesnica 1991, tekmovanje v

športnem ribolovu v treh delih, in prvič Memorial Šentilj 1991, tekmovanje v streljanju z zračno puško. Dogajanje je potekalo 26. junija na Spodnji Velki.

Prvič smo zelo uspešno organizirali in izvedli veteranske športne igre Vzhodnoštajerske pokrajine, ki so potekale 10. maja na Sladkem Vrhu. Sodelovale so ekipe vseh sedmih območnih združenj (130 udeležencev) v šestih disciplinah (šah, streljanje z ZP, viseče kegljanje, met šolske bombe, met žoge na koš in streljanje z nogometno žogo na gol). Zasedli smo prvo mesto.

Izvedli smo več govorov in predstavitev dogodkov iz obdobja osamosvajanja Slovenije za učence osnovnih šol na našem območju ter predstavitev za veteranske, domoljubne in ostale organizacije iz cele Slovenije. Sodelovali smo na raznih prireditvah ostalih veteranskih in domoljubnih organizacij ter na spominskih pohodih, raznih športnih in strelskih tekmovanjih. Vsako leto je obseg nalog in sodelovanj na raznih področjih vse bolj širok in pester.

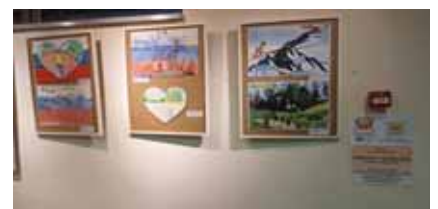

Pripravili smo vsebine za izdelavo razstave na trinajstih panojih o dogodkih iz časa osamosvajanja v naših krajih. Ob tem smo okrepili sodelovanje z lokalnimi osnovnimi šolami na našem območju. Dve razstavi (našo in razstavo naše

zveze) smo postavili na štirih osnovnih šolah, objavili smo razpis »Domovina v mojem srcu« ter zbrali in ocenili najboljše prispevke.

Tudi v tekočem letu se bomo potrudili in izvedli vse načrtovane naloge. 17. aprila 2026 smo peljali avtobus učencev na ekskurzijo v Park vojaške zgodovine Pivka. Ob 35. obletnici samostojne Slovenije pa sodelujemo z lokalnimi skupnostmi pri organizaciji slovesnosti ob državnem prazniku in obletnici dogodkov 4. julija v Šentilju.

V razpravah članov in pozdravnih nagovorih gostov je bilo izpostavljeno uspešno delovanje območnega združenja, zelo dobro sodelovanje z lokalnimi skupnostmi, z Zvezo veteranov, ostalimi veteranskimi in domoljubnimi organizacijami ter uspešno sodelovanje z osnovnimi šolami.

Izpostavljeno je bilo še, da moramo biti ponosni na svoj prispevek k osamosvojitvi Slovenije, te zgodovinske dogodke pa moramo skrbno ohranjati. Letos bodo ob 35. obletnici potekale številne okrogle mize na to temo. Veterani vojne za Slovenijo imamo pravico in dolžnost, da se oglasimo ter povemo svoje mnenje, ko stanje v naši družbi ni primerno – vsekakor ne smemo biti tiho.

Po uspešno izvedenem zboru članov je sledilo družabno srečanje.

Srečko Cehnar

Foto: Boštjan Pregl

Zgornja Velka ponovno v znamenju blagoslova motorjev

Pomladni dnevi na Zgornjo Velko vsako leto prinesejo posebno energijo, saj se ceste prebudijo in z njimi tudi motoristi, ki nestrpno pričakujejo začetek nove sezone. Letos smo znova uspešno izvedli tradicionalni blagoslov motorjev – dogodek, ki je v našem okolju postal nepogrešljiv uvod v motoristično leto.

Da tradicija živi in se razvija, dokazuje tudi letošnja izjemna udeležba. Na zbirnem mestu se je namreč zbralo kar 540 motoristov, ki so s svojo prisotnostjo napolnili

prostor in poskrbeli za nepozaben prizor. Še posebej nas veseli dejstvo, da dogodek že dolgo ne privablja le domačinov. K nam so se v velikem številu pripeljali ljubitelji jeklenih konjičkov iz sosednjih držav. To potrjuje, da blagoslov na Zgornji Velki presega lokalne okvirje in postaja pomembna točka srečevanja v širšem mednarodnem prostoru.

Po uradnem blagoslovu, kjer smo vsi skupaj simbolično prosili za varno vožnjo in srečo na cestah v prihajajoči sezoni, se je druženje preselilo v prostore našega kluba

MK Kelti v Sladkem Vrhu. Tam smo poskrbeli za sproščeno pogostitev, kjer se je ob klepetu in izmenjavi izkušenj pokazalo tisto pravo bistvo motoristov: tovarištvo, medsebojno spoštovanje in ljubezen do svobode na dveh kolesih.

Iskrena hvala vsem, ki ste se udeležili dogodka, ter vsem članom in prostovoljcem, ki ste s svojim trudom omogočili, da je srečanje potekalo v tako lepem in varnem vzdušju. Veselimo se naslednjega srečanja in vas vabimo, da se nam pridružite tudi v prihodnje.

Srečno in varno na cestah!

**Boštjan Kitel, predsednik
Ekipa MK Kelti**

Žlahtna vez s preteklostjo: na Zgornji Velki opravili rez potomke najstarejše trte

Kulturno turistično društvo (KTD) Klopotec je v nedeljo, 15. marca 2026, organiziralo tradicionalni dogodek reza potomke najstarejše trte na svetu. Trta, ki na našem griču ponosno raste že od leta 2007, ni le kmetijska rastlina, temveč živ simbol trdoživosti in globokih korenin naše skupnosti.

Dogodek se je pričel v dopoldanskih urah, ko so se domačini in obiskovalci po nedeljski sveti maši zbrali ob trti, da bi simbolično odprli pot novemu rodному letu. Za strokovni del in brežhibno kondicijo trte že vse od njene zasaditve vzorno skrbi njen skrbnik, gospod Bogomir Dreier. Njegova predanost in znanje sta ključna, da potomka najstarejše trte na Zgornji Velki vsako leto bogato obrodi in ostaja v ponos kraju.

Letošnje druženje pa ni bilo posvečeno le vinogradniški

tradiciji, temveč tudi bogati kulturni zapuščini našega kraja. Spomnili smo se velikega umetnika Gabrijela Kolbiča, ki se je rodil prav na Zgornji Velki. Njegov umetniški duh je v srečanje vpletla gospa podžupanja Lidija Šarić, ki je z recitacijo ene izmed Kolbičevih pesmi poskrbela za čustven in dostojen kulturni utrinek.

Poseben čar dogodka je bila možnost, da si obiskovalci domov odnesejo t. i. »ključe« – cepiče trte. S tem ko si ljudje te mladike posadijo na svojih domačih vrtovih,

se plemenita dediščina najstarejše trte širi naprej, hkrati pa krepi povezanost med krajani.

V društvu KTD Klopotec ob tem poudarjamo, da je bil primarni cilj

dogodka predvsem druženje. V času, ko se vse prevečkrat mudi, so takšni trenutki, ko si sosedje stisnejo roke in si izmenjajo nekaj besed ob žlahtni rastlini, neprecenljivi. Tradicija reza trte na

Zgornji Velki tako ostaja pomemben steber našega družabnega življenja, ki uspešno povezuje preteklost, kulturo in ljudi.

Medgeneracijska delavnica ob veliki noči – ohranjanje tradicije in ustvarjalnosti

V Kulturno prosvetnem domu v Šentilju je 24. marca 2026 potekala medgeneracijska delavnica na temo Velike noči, ki je združila različne generacije v skupnem ustvarjanju in ohranjanju kulturne dediščine.

Delavnica je bila namenjena izdelovanju velikonočnih okraskov in butar, ki imajo v slovenskem prostoru posebno simbolno vrednost. Pod spretnimi rokami udeležencev so nastajali unikatni izdelki iz naravnih materialov, ki odražajo spoštovanje do narave in tradicije. Poseben poudarek je bil namenjen pomenu butar in njihovemu mestu v velikonočnih običajih.

Dogodek so pripravile in vodile članice Turističnega društva Šentilj in strokovne delavke OŠ Rudolfa Maistra Šentilj: Jelka Donko, Mateja Rožanc Valh, Mateja Potočki, Vera Lešer, Bernarda Brec in Polonca Tomažič. S svojim znanjem, izkušnjami in toplim pristopom so udeležence navdušile ter jih spodbudile k ustvarjanju in raziskovanju.

Medgeneracijsko sodelovanje se je izkazalo kot izjemno dragoceno, saj so starejši udeleženci prenašali znanje in izkušnje na mlajše, ti pa so prispevali sveže ideje in energijo.

Velikonočna delavnica je tako uspešno povezala tradicijo, ustvarjalnost in druženje ter pustila lep pečat med vsemi udeleženci.

Mateja Rožanc Valh,
članica Turističnega društva Šentilj,
mentorica medgeneracijskega
sodelovanja na OŠ Rudolfa Maistra
Šentilj

Turistično društvo Brod Sladki Vrh – ročnodelska in zeliščarska dejavnost

Predstavite nam svojo sekcijo v okviru TD Brod Sladki Vrh?

Ročnodelska sekcija deluje že več kot 30 let. Sekcija združuje ljubiteljice in ljubitelje ročnih del, saj se s tem ohranja tradicija izdelovanja različnih predmetov, ki nas spremljajo skozi življenje. Vse delo opravimo s svojem prostem času. Vsak član prispeva svoj del ustvarjalnosti.

Zeliščarska sekcija je bila ustanovljena leta 2014 in od takrat dalje deluje nemoteno v okviru društva. Želja članic sekcije je, da se uporaba in znanje domačih zelišč prenese še na druge člane v društvu in med krajanje.

Kaj vas povezuje pri ustvarjanju?

Obe sekciji sodelujeta in povezujeta člane, ki jih zanimata ti dve dejavnosti. Povezuje nas ustvarjalnost, širjenje znanja, dobra volja, predvsem pa povezovanje med člani, ki radi ustvarjajo različne izdelke, izmenjava izkušenj in utrjevanje prijateljskih vezi.

Kateri izdelki nastajajo pod vašimi rokami in zakaj jih lahko uporabljamo?

V ustvarjalni delavnici izdelujemo različne dekorativne izdelke, glede na praznike in letne čase. Zeliščarke pa pripravljamo različne mešanice čajev, soli za prehrano ali nego telesa. Vsa zelišča nabiramo v širši okolici kraja, nekatere pa tudi gojimo na vrtu.

Od kod črpate ideje za vaše izdelke?

Naši izdelki so večkrat plod naše ustvarjalnosti, večkrat dobimo idejo od starejših ljudi, ki nam povedo, kako so izdelovali različne dekorativne predmete. Občasno se poslužujemo tudi različnih revij, sodobne tehnologije, strokovne

literature. Večkrat obiščemo razstave v drugih krajih, kot so Razstava cvetja, ki nikoli ne ovene na Pragerskem, v Topolšnici izdelavo butar, v Zg. Kungoti razstavo velikonočnih pirhov in dekorativnih izdelkov za dom in okolico, v Gančanih razstavo adventnih venčkov itd.

Katere izdelke obiskovalci najraje pohvalijo in jih odnesejo domov?

Obiskovalci najraje odnesejo domov različne dekorativne izdelke, ki so vezani na določen praznik in si s tem okrasijo dom. Med priljubljenimi so tudi različni čaji in soli, ki jih uporabijo v gospodinjstvu.

Kako sodelujete na lokalnih prireditvah? Ali vam je ostalo katero srečanje najbolj v spominu?

V kraju sodelujemo z vsemi društvi in organizacijami, saj s sodelovanjem popestrimo prireditve in dogodke. Veliko sodelujemo z OŠ Sladki Vrh pri različnih prireditvah, pa tudi v okviru projekta prostovoljstvo, s PGD Paloma pri vseh večjih akcijah, kot je postavitvev in okrasitev

majskega drevesa, okrasitev doma in kraja v adventnem času, prižig luči v mesecu decembru, z drugimi društvi in občino Šentilj. Skozi vse leto skrbimo za okrašen prostor pred šolo glede na letni čas. Sodelujemo tudi v učilnici na prostem, kjer si nasadimo zelišča za naše izdelke. Člani društva se redno udeležujemo čistilnih akcij v kraju. Najbolj ponosni smo na Tržnico domačih dobrot in okraskov, ki smo jo pripravili lani v mesecu juniju. Povabili smo tudi razstavljalce iz drugih krajev in tako je osrednji prostor zaživel. Obiskalo nas je veliko ljudi, kar nam je bila potrditev, da smo na pravi poti sodelovanja.

Zelišča so za kladnica narave, kako jih pripravljate?

V začetku leta si naredimo plan, katera zelišča bomo nabirale in katera bomo posadile na domačem vrtu. Ko je čas pobiranja, se zberemo in jih posušimo v domovih naših članic. Ko imamo vsa zelišča pravilno posušena, se prične mešanje zelišč po receptih, ki jih uporabljamo že vrsto let. Čaje pakiramo v papirnate vrečke, ki so primerne za mešanice čajev. Prav tako izdelujemo različne zeliščne soli, ki jih nato podarimo krajanom in organizacijam za darila.

Kakšni so vaši načrti za delo v prihodnje?

Želeli bi si, da bi se v naše sekcije vključilo več ljudi, ki bi nam pomagali pri različnih dejavnostih in ponesli ime našega društva tudi zunaj krajevene skupnosti. Ponosni smo na svoje dosežke, na sodelovanje z lokalnimi društvi ter občino, pa tudi na to, da z uspešnim delovanjem že vrsto let pomagamo ohranjati tradicijo.

Danica Ferik

TD Cer Ceršak v letu 2025

Kljub temu da se leto, v katero smo vstopili okrepljeni, z jasnimi cilji in polni zagnanosti, počasi že preveša v drugo polovico, je prav, da se ozremo nazaj. V nadaljevanju predstavljamo, kaj vse smo počeli v preteklem letu 2025, ki je bilo izjemno pestro, ustvarjalno in predvsem povezovalno.

Leto smo tradicionalno otvorili s pustovanjem, ki vsako leto znova združi krajanke vseh generacij. Barvite maškare so se sprehodile skozi kraj v pustni povorki, takt pa so ji dajale koračnice Pihalne godbe občine Šentilj – Paloma, ki je s svojo glasbo poskrbela za pravo pustno vzdušje. V dvorani sta sledila pogostitev in pustno rajanje, ki smo ju letos nadgradili s pravim cirkuškim vzdušjem. V »Cirkusu Cirbekus« smo pripravili motorično-ustvarjalne cirkuške aktivnosti, in sicer od poligona v klovnovih čevljih in iskanja klovnevega nosu do metanja krofov v klovnove prevelike hlače. In za povrh vseh aktivnosti smo snedli tudi prave. Lahko rečemo, da je Ceršak kraj, ki je na pustno soboto najbolj dišal po olju in vročih krofih. Krofih, ki so jih otroci napolnili in okrasili v pravi Klovnovi pekarni.

April smo namenili družbeni odgovornosti in skrbi za okolje. Z izmenjavo oblačil smo spodbujali trajnostno razmišljanje, hkrati pa s čistilno akcijo prispevali k lepšemu

in urejenemu okolju našega kraja. Takšni dogodki nas opominjajo, kako pomembno je sodelovanje in skupna skrb za prostor, v katerem živimo.

Maj je bil tekmovalno obarvan. Udeležili smo se jubilejnega desetega dogodka "Cirbeški Kotl". Naš golaž je bil izvrsten, a vendar so se naše roke bolj kot "za kuhalnico" znašle na kreativnem področju, saj smo z ustvarjalnostjo, trudom in ekipnim duhom dosegli izjemen uspeh – prvo mesto v krasitvi stojnice. Ta dosežek je rezultat predanosti članov in njihovega občutka za detajle.

Posebno mesto v našem programu je zasedel Piknik na vasi, ki je presejal pričakovanja in pokazal, kako močno je lahko sodelovanje med društvi in krajanke. Dogodek ni bil le priložnost za druženje, temveč tudi dokaz, da lahko skupaj ustvarjamo tradicije, ki bodo živele še vrsto let.

Jesenski del leta je prinesel toplino in domačnost. Kostonjev piknik smo nadgradili v pravo medgeneracijsko srečanje, kjer so se prepletali smeh, ustvarjalnost in vonj po pečenih kostonjih. Najmlajši so svojo domišljijo izražali pri izrezovanju buč in na ustvarjalnih delavnicah, starejši pa so uživali v sproščenem druženju.

Vrhunec jeseni je bila Noč čarovnic, ki je dosegla rekordno udeležbo.

Dogodek je bil poln domišljije, igre in otroškega navdušenja. Mali čarodeji in čaravnice so si izdelali lastne metle ter se pogumno podali čez različne izzive in ovire, kar je ustvarilo nepozabno doživetje za vse prisotne.

Z adventnim časom smo v Ceršak prinesli praznično toplino. Prižig lučk in božično-novoletni bazar podružnične šole in vrtca Ceršak sta ustvarila prijetno vzdušje, ki je povežalo skupnost. Ob miklavževanju so otroci ob pomoči lutkovnega gledališča Festival Velenje doživeli čarobno zgodbo o Repi velikanki in se razveselili Miklavževih daril.

Posebno praznično noto je dodal tudi Božič na vasi. S pomočjo PGD Ceršak smo med otroke uspešno pripeljali Božička, ki so se mu pokvarile sani. Večer so dodatno obogatili naši najmlajši cribežanerji iz podružnice Ceršak, Mešani Pevski zbor KUD Mejnik in glasbena skupina Marmelada band Slovenia, ki so s svojimi božičnimi napevi ustvarili pravo praznično vzdušje.

Z vsem tem smo v letu 2025 dokazali, da Ceršak ni le kraj, temveč skupnost ljudi, ki zna stopiti skupaj, ustvarjati in ohranjati tradicijo.

Tudi v letu 2026 pripravljamo raznolik in bogat program dogodkov, zato vas vabimo, da spremljate naša družbena omrežja,

kjer bomo redno objavljali novice, napovedi in vabila.

Prihajajoči dogodki v letu 2026:

- Cirbek pub kviz – 12. junij
- Kostanjev piknik – 17. oktober
- Noč čarovnic – 31. oktober
- Prižig lučk – 27. november

- Miklavževanje – 6. december
- Čarobni božič na vasi – 18. december

Se vidimo – ponovno skupaj, vedno v dobri družbi!

Tilen Krapše

Foto: Zala Gradišnik

Območno združenje slovenskih častnikov občin Kungota, Pesnica in Šentilj

minulega štiriletnega obdobja, nadaljevali smo z volitvami novih članov predsedstva in organov OZSČ KPŠ za mandatno obdobje 2026–2023. Izvoljeni so bili naslednji člani za organe OZSČ KPŠ:

- predsednik: st. Vilibald Kacijan,
- podpredsednik: maj. Branko Lorenčič,
- sekretar: ppk. Franc Šrok,
- blagajnik: prap. Gorazd Furlan.

Izvršni odbor OZSČ KPŠ sestavljajo brig. Vladimir Maher, por. Boštjan Pregl, por. Gorazd Fišer, por. Janko Vujica ml.

Branko Lorenčič in v.vod. Vladimir Lešar, srebrno medaljo ZSČ je prejel por. Gorazd Fišer, zlato medaljo ZSČ je prejel por. Boštjan Pregl in častni znak ZSČ sta prejela por. Janko Vujica ml. in LD Sladki vrh.

Redno volilno konferenco Območnega združenja slovenskih častnikov občin Kungota, Pesnica in Šentilj smo izvedli 20. marca 2026 v prostorih Večnamenskega kulturno turistično podjetniškem centru v Pesnici.

Obravnavali smo poročila predsednika, blagajnika, nadzornega odbora in častnega razsodišča v letu 2025. Sledila je podelitev razrešnice organom

Nadzorni odbor sestavljajo predsednik por. Branko Raduha, st. Zlatko Schatz in vod. Drago Korade.

Častno razsodišče tvorijo predsednik prap. Andrej Hadner, prap. Janko Vujica st. in por. Bojan Urbanč.

Novoizvoljen predsednik OZSČ KPŠ st. Vilibald Kacijan se je zahvalil članom zbora za izvolitev in podal program dela za leto 2026, blagajnik prap. Gorazd Furlan pa finančni načrt za leto 2026. Sledila je podelitev priznanj ZSČ našim članom: bronasto medaljo ZSČ sta prejela maj.

por. Janko Vujica ml.

Foto: prap. Gorazd Furlan

Teden morja, zdravja in druženja

Mariborski Rdeči križ tudi letos z organiziranim letovanjem za odrasle

Rdeči križ Slovenije – Območno združenje Maribor bo tudi letos organiziralo skupinsko letovanje za odrasle v letovišču v Punatu na otoku Krku, s čimer nadaljuje več kot sedem desetletij dolgo tradicijo dostopnih počitnic z izrazitim humanitarnim in socialnim poslanstvom. Program je namenjen predvsem upokojencem, krvodajalcem, prostovoljcem Rdečega križa in drugim odraslim, ki si želijo organiziranega oddiha, druženja in aktivnosti v varnem in podprtem okolju.

Letovanje bo potekalo v dveh terminih, od 31. maja do 7. junija ter od 31. avgusta do 7. septembra 2026, udeležencem pa bo na voljo organiziran avtobusni prevoz iz Maribora. Odhod je predviden zjutraj s parkirišča med Taborsko in Ledno dvorano, vrnitev pa v popoldanskih urah na isto lokacijo. Organizatorji ob zadostnem številu prijav napovedujejo možnost dodatnih vstopnih mest tudi drugje.

Program je zasnovan kot celosten paket, ki poleg sedmih polnih penzionov vključuje tudi zdravstveno-preventivne dejavnosti, delavnice in organizirano družabno življenje. Udeleženci bodo lahko sodelovali na predavanjih o zdravem načinu življenja, meritvah krvnega tlaka, vodenih razgibanjih ter organiziranih sprehodih in pohodih. Poseben poudarek bo namenjen tudi digitalnemu opismenjevanju, saj program

predvideva delavnice uporabe pametnih telefonov, računalnikov in aplikacij, kar organizatorji razumejo kot pomemben korak k večji samostojnosti starejših in njihovi vključenosti v sodobno družbo.

Letovanje poteka v Letovišču primarija Kurta Kanclerja, ki ga mariborski Rdeči križ upravlja kot edinstven nastanitveni objekt s humanitarnim poslanstvom. Objekt, ki deluje že od leta 1955, je skozi desetletja gostil otroke, mladostnike, družine, starejše in socialno ogrožene ter ostaja eden redkih primerov infrastrukture, ki omogoča organiziran in dostopen oddih za širši krog ljudi. Sobe so večposteljne, z lastnimi ali skupnimi sanitarijami, klimatizirane in funkcionalno opremljene, razporeditev pa je odvisna od zasedenosti kapacitet.

Ob organiziranih aktivnostih program udeležencem ponuja tudi možnost dodatnega izleta z ladjico ter številne individualne oblike preživljanja prostega časa. Punat in otok Krk sta znana po milem mediteranskem podnebnju, ki ugodno vpliva na dihala, ter po razvejani mreži sprehajalnih in kolesarskih poti. Udeleženci bodo lahko obiskali otoček Košljun s frančiškanskim samostanom, raziskovali staro mestno jedro Krka, spoznavali lokalno kulinariko ali se preprosto umaknili v mirnejše koticke ob morju. Organizatorji poudarjajo, da je prav kombinacija strukturiranega programa in možnosti individualnega oddiha tista, ki daje letovanju posebno vrednost.

Cena osemdnevnega paketa znaša 650 evrov in vključuje nastanitev, prehrano, prevoz, organizacijo, animacijo, takse in spremstvo. Plačilo je možno v dveh obrokih oziroma v več delnih nakazilih, prijava pa je potrjena z oddajo izpolnjene prijavnice in plačilom prvega obroka. Število mest je omejeno, organizator pa si pridržuje pravico do odpovedi posameznega termina v primeru premajhnega števila prijav, pri čemer udeležencem vrne že vplačana sredstva. Socialno šibkejšim posameznikom se lahko del stroškov povrne s pomočjo občinskih subvencij, če se te vključijo v program.

Program ni zamišljen zgolj kot turistična ponudba, temveč kot socialno varstvena in preventivna dejavnost, ki zmanjšuje osamljenost, krepi medgeneracijsko povezovanje ter spodbuja zdrav življenjski slog. V času starajoče se družbe in vse večje socialne izolacije starejših organizirano letovanje pomeni prostor, kjer se prepletajo oddih, izobraževanje, zdravje in skupnost.

Prijave sprejemajo v referatu za letovanja na sedežu mariborskega Rdečega križa na Ulici Pariške komune, možne pa so tudi po elektronski ali navadni pošti (kontakti so spodaj). Organizatorji ob tem poudarjajo, da letovišče v Punatu že desetletja ustvarja zgodbo »podaljšanih poletij« za generacije obiskovalcev in si želijo tudi v prihodnje ohranjati idejo, da počitnice niso privilegij, temveč dostopna pravica za vse.

Prijave in vse dodatne informacije vam nudijo v pisarni referata za letovanja:

- Ulica Pariške komune 13, Maribor
- e-pošta: letovanje@rkmb-drustvo.si
- telefon: 02/234 40 06, 059/177 751

Ustanovljen je Mladinski pihalni orkester

V okviru Pihalnega orkestra občine Šentilj – Paloma smo novembra 2025 ustanovili MLADINSKI PIHALNI ORKESTER, v katerem je prostor za glasbo, prijateljstva in zabavo

Želja po ustanovitvi mladinskega pihalnega orkestra je v našem društvu tlela že kar nekaj let. Konec leta 2025 pa so se vse stvari postavile na svoje mesto in začutili smo, da je napočil pravi trenutek.

Že kar nekaj let tesno sodelujemo z lokalnima osnovnima šolama in vrtci, kjer skušamo otrokom skozi zanimive predstavitve približati našo ljubiteljsko dejavnost – otroci začutijo glasbo in spoznajo instrumente, ki sestavljajo pihalni orkester (pihala, trobila, tolkala). V vsem tem času smo tako spoznali kar nekaj otrok, ki te instrumente že igrajo, se jih učijo ali pa so jih igrali včasih.

Želeli smo ustvariti povezano skupino otrok, ki se med seboj spoznavajo, družijo in pri vsem tem neizmerno uživajo!

Člani Mladinskega pihalnega orkestra (foto: arhiv orkestra)

Na praktičen način jim želimo prikazati, kako zabavno je biti del ljubiteljskega kulturnega društva.

Radi bi, da uvidijo, da lahko svoje pridobljeno znanje – ne glede na to, kje in kako dolgo se učijo igrati instrument – hitro uporabijo pri skupnem muziciranju. Udejstvovanje v društvu namreč ni le trdo delo in nastopanje, ampak predvsem druženje, kjer se stkejo iskrena doživljenjska prijateljstva in kjer skupaj doživimo nepozabne dogodivščine.

Prvi nastop na Božično-novoletnem koncertu 2025 (foto: arhiv orkestra)

Trenutno v mladinskem pihalnem orkestru muzicira 15 otrok, ki prihajajo tako iz domače občine kot od drugod. Prvič smo se zbrali novembra lanskega leta, njihov prvi javni nastop na tradicionalnem božično-novoletnem koncertu v Športni dvorani Šentilj pa je sledil že konec decembra. Otroci so imeli do takrat le sedem vaj, a so kljub temu pripravili kar tri skladbe. Bili so preprosto fenomenalni! Na oder so stopili neverjetno sproščeni in videlo se je, da v igranju resnično

uživajo. Njihov nastop je bil pravo presenečenje in popolna pika na celotnemu koncertu.

Ali še sprejemamo nove člane? Seveda! Pridružite se nam lahko kadarkoli in s kakršnim koli predznanjem, ne glede na to, ali prihajate iz občine Šentilj ali od drugod. Edina pogoja za vstop sta vaš entuziazem ter želja po druženju in pripadnosti!

Izjemno smo ponosni, da smo eden redkih pihalnih orkestrrov v Sloveniji, ki se lahko pohvali z lastnim mladinskim sestavom. Seveda si želimo, da bi ti otroci sčasoma stopili med vrste »velikega« orkestra, saj so naš podmladek in naša prihodnost. Trenutno pa je najpomembnejše to, da se pri vsem skupaj predvsem zabavajo!

Pustna vaja (foto: arhiv orkestra) Druženje ob kegljanju (foto: arhiv orkestra)

**Nuša Pečenik, predsednica
KD Pihalni orkester občine Šentilj –
Paloma**

Za božič smo poleteli okoli sveta

”Posadka” godbenikov in godbenic Pihalnega orkestra občine Šentilj – Paloma pod dirigentsko taktirko ”pilota” Uroša

Eferla je na božični večer pripravila prav posebno zgodbo in doživetje – glasbeno popotovanje po svetu.

Obiskovalci koncerta so lahko z orkestrom iz nabito polne Športne dvorane Šentilj ”poleteli” na različne konce sveta, obiskali

različne države (Slovenijo, Avstrijo, Madžarsko, Češko, Irsko, Španijo, Karibsko otočje, Brazilijo, Švedsko in Makedonijo) ter prisluhnili njihovim znanim skladbam in melodijam.

Tradicionalni božično-novoletni koncert (foto: arhiv orkestra)

Kot solisti so se na koncertu predstavili odlični Aljaž Kores in Žan Pečenik na evfoniju ter Ion Delič na marimbi.

Solista Aljaž Kores in Žan Pečenik (foto: arhiv orkestra)

Solist Ion Delič (foto: arhiv orkestra)

Za popestritev celotne zgodbe so poskrbele punce Mažoretne in twirling skupine občine Pesnica in punce Mažoretne in twirling kluba občine Šentilj, ki so se z raznoliko kostumografijo in zanimivimi koreografijami pod mentorstvom Lane Žabčič na odru pridružile orkestru.

Mažoretne in twirling klub občine Šentilj in Mažoretne in twirling skupina občine Pesnica (foto: arhiv orkestra)

Prav posebno, čustveno noto koncertu pa so dodali člani

novoustanovljenega Mladinskega pihalnega orkestra občine Šentilj – Paloma. Skupina štirinajstih otrok, starih od 7 do 14 let, je poskrbela za pravo božično vzdušje in nepozaben nastop. Sklenili so ga z vsem dobro znano skladbo Sveta noč.

Mladinski pihalni orkester (foto: arhiv orkestra)

**Nuša Pečenik, predsednica
KD Pihalni orkester občine Šentilj –
Paloma**

Tradicija in skupno delo: veliki presmec pri Mariji Snežni

Letošnja cvetna nedelja je bila v naši župniji posebej slovesna. Na kmetiji Pohorec so moške, žene in otroci s skupnimi močmi izdelali čudoviti velik presmec z vsemi tradicionalnimi elementi. Po izdelavi so ga peš ponosno nesli v farno cerkev Marije Snežne k blagoslovu. Po sveti maši je sledilo

prijetno druženje, kjer je Kulturno turistično društvo Klopotec postreglo z odlično kislino juho. Topla malica in klepet sta zaokrožila praznično dopoldne. Naslednje leto se tradicija seli v Sladki Vrh. Izdelavo bosta organizirala Turistično društvo Brod in PGD Paloma, ki bodo poskrbeli, da bo običaj živel naprej.

Mladinski pevski zbor v Cankarjevem domu

Pevci mladinskega pevskega zbora so si 1. decembra 2025 v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma ogledali spektakularni muzikal Mamma Mia. Pred muzikalom smo se sprehodili po praznično okrašeni Ljubljani

in občudovali njene znamenitosti, ki so v decembrskem vzdušju še posebej zažarele. Učenci so doživeli prijetno kulturno in praznično popoldne, polno glasbe, smeha in navdiha.

Za konec pa še vtis pevka: "Hvaležni smo, da smo se lahko udeležili muzikala Mamma Mia. Nastop, vzdušje in glasba so bili zares odlični. Sky je bil simpatičen, za komični dodatek je poskrbela babica."

Mojca Ban
foto: arhiv šole

Vrednote skozi umetnost v predsedniški palači

Osnovna šola Sladki Vrh se je v preteklem šolskem letu vključila v triletni razvojni pilotni projekt Od Alje do Žana, ki deluje pod okriljem Fundacije Nataše Pirc Musar – Ustanove Alma za enake možnosti kariernega razvoja mladih ter vključenost in skrb za starejše, Slovenske filantropije – Združenja za promocijo prostovoljstva, Zvezo Anite Ogulin in ZPM.

Sprejem v predsedniški palači, foto: arhiv šole

V projektu Od Alje do Žana delujemo z navdušenjem, saj vemo, da naslavljamo aktivnosti, ki jih

vsi v življenju nujno potrebujemo za kvalitetno sobivanje in duševno zdravje.

Pomembna aktivnost letošnjega leta so bile vrednote in razmišljanje o njih skozi umetnost, in prav zato nas je v četrtek, 26. marca 2026, v Predsedniški palači na razstavi stotih izbranih likovnih del otrok iz desetih šol v Sloveniji sprejela predsednica Republike Slovenije dr. Nataša Pirc Musar.

Izobraževanje tima Od A do Ž, foto: arhiv šole

Skupaj s partnerji je izbrala finaliste, za katere trenutno poteka glasovanje. Med finalisti je tudi naša učenka Mia Damiš iz 2. c razreda, ki je ustvarjala na temo poguma in katere občestni plakat smo si že lahko ogledali.

Mia Damiš in njena vrednota POGUM, foto: osebni arhiv

Na obisku v predsedniški palači smo imeli izjemen dan, saj smo dobili potrditev, da nam je mar za skupnost, za vrednote, za nas same, da želimo imeti, živeti in prijateljevati s prijetnimi, zanesljivimi, iskrenimi ljudmi.

Za vse spremembe potrebujemo odprta srca vsak dan, prav tako pa tudi redna izobraževanja, ki nam za kvalitetnejši vsakdan in boljši jutri dajejo moč in podporo ter ponovno vrednost učiteljskega poklica.

Tim Od A do Ž

Tekmovanje iz razvedrilne matematike

V letošnjem šolskem letu se je 36. tekmovanja iz Razvedrilne matematike, ki je potekalo v mesecu decembru, udeležilo 35 učencev naše šole. Dosegli so 14 bronastih priznanj.

Brina Markoč iz 6. a, Iza Unger iz 7. a in Žiga Viher iz 8. b so najbolj

rešili naloge šolskega tekmovanja in se s tem uvrstili na državno tekmovanje, ki je potekalo 31. januarja 2026 na Osnovni šoli Muta. Vsi trije so se odrezali več kot odlično, saj je Iza postala državna prvakinja v znanju iz Razvedrilne matematike z vsemi osvojenimi točkami in s tem dosegla zlato

državno priznanje, Brina in Žiga pa sta dosegla srebrno državno priznanje.

Vsem dobitnikom priznanj iskreno čestitam!

*Lidija Jug,
mentorica in organizatorica
tekmovanja*

Od semena do spremembe – naravoslovni dan, ki raste z učenci

Včasih so za velike spremembe dovolj majhna semena – drobna dejanja, ki jih negujemo z znanjem, izkušnjami in skupnostjo. Prav to sporočilo je povezovalo letošnji naravoslovni dan z naslovom *Od semena do spremembe*, ki smo ga ob dnevu Zemlje izvedli na Osnovni šoli Sladki Vrh in podružnici.

Šola je za en dan zaživela kot prostor raziskovanja, ustvarjalnosti in povezovanja z naravo. Učenci od 1. do 9. razreda so skozi raznolike dejavnosti odkrivali, kako pomembno vlogo ima vsak posameznik pri varovanju okolja. Najmlajši so skozi igro in ustvarjanje spoznavali naravo, starejši pa so svoje razumevanje poglobljali z raziskovanjem, opazovanjem in praktičnim delom.

Posebno doživetje je bilo za učence 7. razreda, ki so dan preživeli v Konjeniškem parku Starošince. Tam so skozi stik z živalmi in naravo spoznavali pomen odgovornega odnosa do živih bitij ter dobrobiti

gibanja in bivanja v naravnem okolju. Narava je postala učilnica, konji pa učitelji potrpežljivosti, spoštovanja in zaupanja.

Učenci 8. razreda so se podali v svet nabiralništva, kjer jih je Iva Hari iz društva Divja popeljala v raziskovanje invazivnih in divjih užitnih rastlin. Skozi vodenje so učenci spoznavali rastline v naravnem okolju, se učili o njihovi uporabi ter razvijali spoštljiv odnos do naravnih virov. Svoje znanje so nadgradili še s praktičnim delom, kjer so pripravili zeliščne namaze in pesto ter okusili naravo na povsem nov način.

Devetošolci so s svojo ustvarjalnostjo pustili trajen pečat v lokalnem okolju, saj so poslikali obcestni zid v bližini šole. Njihovo delo ni le polepšalo prostora, temveč tudi simbolno sporočilo o skrbi za okolje in skupnost.

Pomemben del dneva je bila tudi izmenjevalnica rabljenih oblačil, ki smo jo organizirali že drugo leto zapored. Učenci so prinašali oblačila, ki jih ne potrebujejo več,

ter jih zamenjali za druga. S tem smo krepili zavedanje o pomenu ponovne uporabe, zmanjševanja odpadkov in odgovorne potrošnje.

Naravoslovni dan smo obogatili še s Podnebnim tekom v okviru programa Eko šole. Tek ni bil le športna dejavnost, temveč simbol skupne odgovornosti in povezanosti pri skrbi za naš planet.

Poseben zaključek dneva je predstavljalo »Drevo sprememb«, na katerega so učenci zapisali svoje misli, obljube in dejanja za varovanje okolja. Tako je vsak učenec prispeval svoje »seme spremembe«, ki skupaj tvori močno sporočilo skupnosti.

Ta dan ni bil le učni dan, temveč izkušnja, ki je učence povezala z naravo, med seboj in z odgovornostjo do prihodnosti. Pokazali so, da spremembe ne nastanejo čez noč, temveč rastejo – iz znanja, izkušenj in majhnih, a pomembnih dejanj.

Majhna dejanja – velike spremembe.

Leonida Zalar, prof. kemije in biologije

Domovina v mojem srcu

V šolskem letu 2025/2026 smo se na Osnovni šoli Rudolfa Maistra Šentilj v okviru Prešernovega natečaja 2026 z veseljem odzvali povabilu k sodelovanju z Območnim združenjem veteranov vojne za Slovenijo občin Kungota, Pesnica in Šentilj. Natečaj je potekal pod naslovom Domovina v mojem srcu in je učencem ponudil priložnost, da svoje razmišljanje o domovini izrazijo na likovnem, literarnem in glasbenem področju.

Naši učenci so se izkazali z izvirnostjo, ustvarjalnostjo in občutkom za domoljubje ter prejeli kar 12 priznanj OZVVS občin Kungota, Pesnica in Šentilj, na kar smo izjemno ponosni. Na likovnem področju so prejeli priznanje Julija Majcenič iz 1. a, Vita Rotman iz 1. b, Matteo Branisel iz 1. b, Bea Gaber

Draganič iz 4. c, Ema Breg iz 5. c in Mia Ropert iz 4. b; na literarnem področju Ema Ladinek iz 2. c, Liam Tajhman iz 6. a, Eva Gril iz 8. a, Ana Wargazon iz 9. a in Kaja Šmirmaul iz 9. a; na glasbenem področju pa sta za skladbo in besedilo z naslovom Moja Slovenija prejeli priznanje Brina Robič in Maja Zalar iz 5. b.

Organizatorji so za vse sodelujoče pripravili posebno predstavitev nagrajenih del na občnem zboru, kjer so učenci lahko doživeli priznanje širše skupnosti.

Kot nagrada za uspešno sodelovanje je bila 17. aprila 2026 organizirana ekskurzija v Vojaški muzej Pivka. Učenci so si z zanimanjem ogledali muzejske zbirke in поблиžje spoznali pomembne dogodke iz zgodovine slovenske osamosvojitve. Po približno triurnem ogledu so se domov vrnili polni vtisov, ob tem pa so prejeli tudi simbolična darila, kot so nagradne vrečke, kape ali majice.

Iskrena hvala organizatorjem za povabilo, odlično izpeljan natečaj ter nepozabno izkušnjo za naše učence.

*Polonca Tomažič in Tadeja Janiš,
OŠ Rudolfa Maistra Šentilj*

36. regijski Otroški parlament

Marca sta se učenca OŠ Rudolfa Maistra Šentilj Ana Wargazon in Val Polanc kot predstavnika šole udeležila 36. regijskega Otroškega parlamenta v Mariboru.

Namen srečanja je bil razpravljati o letošnji temi otroškega parlamenta, ki je že drugo leto šolski sistemi, ter predstaviti mnenja, predloge in izkušnje učencev.

Na regijskem srečanju se zberejo izbrani predstavniki šol, ki svoje ideje predstavijo svojim sovrstnikom. Razprave potekajo v skupinah, kjer učenci izmenjujejo mnenja, poslušajo drug drugega in iščejo skupne rešitve. Regijski Otroški parlament spodbuja razvoj številnih pomembnih veščin. Učenci se učijo javnega nastopanja, argumentiranja, sodelovanja in spoštovanja različnih mnenj. Ob tem pridobivajo občutek odgovornosti in zavedanje, da lahko tudi sami prispevajo k spremembam v družbi.

Mlada parlamentarca sta bila v razpravi suverena in sta dobro argumentirala svoja stališča. Val Polanc se je uvrstil na zasedanje nacionalnega Otroškega parlamenta, ki se je odvil v Državnem zboru Republike Slovenije. Zbralo se je 115 mladih parlamentarcev, ki so se zavzeli za dobre medsebojne odnose, spoštovanje med učitelji in učenci ter odgovorno rabo umetne inteligence.

*Gabrijela Koležnik,
mentorica Otroškega parlamenta*

Erasmus+ akreditacija na OŠ Rudolfa Maistra

**Sofinancira
Evropska unija**

Projektne aktivnosti v okviru Erasmus+ akreditacije na Osnovni šoli Rudolfa Maistra uspešno potekajo že tretje leto. Izvajanje temelji na jasno zastavljenih ciljih, pri čemer se osredotočamo na razvoj gibalnih spretnosti, izboljšanje kakovosti branja ter uporabo digitalnih tehnologij pri pouku. Skladno z načrtom dela je bilo v tem šolskem letu izvedeno testiranje bralnega razumevanja za ciljne skupine učencev, prav tako pa je bil v vrtcu izveden prvi del testiranja motoričnih spretnosti.

Do sedaj je bilo izvedenih več mobilnosti učencev in osebja, dodatne pa so načrtovane še v mesecu maju in juniju 2026. Vse mobilnosti so financirane v okviru programa Erasmus+ in temeljijo na ciljih, ki smo si jih zadali. Pri njihovem izvajanju posebno pozornost namenjamo tudi splošnim ciljem programa Erasmus+, ki vključujejo podporo profesionalnemu, izobraževalnemu in osebnemu razvoju posameznika, spodbujanje trajnostnega razvoja ter uresničevanje temeljnih evropskih vrednot.

V šolskem letu 2025/2026 je bilo do aprila izvedenih šest mobilnosti

osebja – štiri vzgojiteljice predšolskih otrok ter dve učiteljici. Vse mobilnosti so potekale v obliki sledenja na delovnem mestu (»job shadowing«) v partnerskih vrtcih in šolah v različnih evropskih državah. Sledenje na delovnem mestu je oblika strokovnega izpopolnjevanja, pri kateri udeleženec opazuje delovni proces, kar predstavlja dragoceno učno izkušnjo za krepitev kompetenc, medkulturnega razumevanja in profesionalnega razvoja brez neposrednih delovnih obveznosti.

Dve vzgojiteljici sta obiskali vrtec Luleå Kommun förskola na Švedskem, dve pa pet dni preživeli v vrtcu 6th Public Kindergarten of Heraklion v Grčiji. Učiteljici tujih jezikov sta sledenje izvajali v šoli Escola Básica Roque Gameiro na Portugalskem. V mesecu maju načrtujemo mobilnost šolske svetovalne službe v šolo CEIP Mestre Rafael Noguera v Španiji. Ob koncu šolskega leta se bodo štiri strokovne delavke udeležile mednarodnih izobraževanj.

Do sedaj sta bili izvedeni tudi dve skupinski mobilnosti učencev. Novembra je dvanajst učencev osmih in devetih razredov obiskalo osnovno šolo Zespól Szkół w Koszęcinie na Poljskem. Aprila je šest učencev petih razredov sodelovalo na mobilnosti v Italiji, kjer jih je gostila šola IC Rorai Cappuccini. Učenci na mobilnostih izvajajo različne aktivnosti, povezane z našimi cilji, sodelujejo pri pouku ter spoznavajo kulturne značilnosti države gostiteljice.

Najmlajši udeleženci, otroci iz vrtca, se bodo z vzgojiteljicama na mobilnost odpravili v mesecu juniju. Gostil jih bo Dječji vrtić Rijeka na Hrvaškem.

V okviru mednarodnega sodelovanja smo tudi gostitelji. Marca smo gostili dvanajst učencev osnovne šole IC Rorai Cappuccini iz Italije. Aprila je v vrtcu gostovalo šest švedskih vzgojiteljic iz vrtca Luleå Kommun förskola. V maju bomo gostili učiteljice iz šole CEIP Mestre Rafael Noguera iz Španije.

Jana Vrbnjak
koordinatorica
projekta

Gozdarčki

Zučenci 1. razreda na POŠ Ceršak se že od septembra vsako sredo odpravimo na prav poseben pouk – v gozd. Naši redni tedenski obiski so postali že lep del šolskega ritma. Gozd je za otroke prostor raziskovanja, gibanja, opazovanja narave in učenja, ki ga učilnica težko nadomesti. Tam se učimo poslušati, sodelovati, opazovati letne čase in spoštovati naravo, ki nas obdaja.

Letos pa je naše gozdne poti zaznamoval dogodek, ki je globoko prizadel naš kraj. Uničujoč snežni metež je v kratkem času spremenil podobo gozda. Težak, moker sneg je lomil veje in podiral drevesa, poti so bile zasute, marsikje je bil gozd skoraj neprehoden.

Ko smo prvič po neurju ponovno

stopili med drevesa, so otroci prizor opazovali z začudenjem. Brez posebnih navodil so začeli pobirati polomljene veje s poti in poskušali sprostiti prehode. Ob tem so odmevale besede: »Mi smo gozdarji!« Majhne roke so z veliko zagnanostjo odstranjevale vse, kar je bilo v njihovi moči. Ob tem so si pomagali, se spodbujali in iskali rešitve. Otroci so želeli pomagati svojemu gozdu – prostoru, ki ga že mesece doživljajo kot svojo učilnico, igrišče in zatočišče. V njihovih dejanjih se je pokazala izjemna občutljivost za okolje in odgovornost do prostora, ki nam daje toliko lepega.

Otroci bodo iz teh izkušenj odnesli nekaj trajnega – občutek, da smo z naravo povezani in da smo zanjo tudi odgovorni.

In prav to je ena najdragocenejših lekcij, ki jih lahko gozd ponudi.

Tina Lapi Šimon, učiteljica na POŠ Ceršak

Foto: Tina Lapi Šimon

Sodelovanje šole z gasilci v Ceršaku

Na Podružnični osnovni šoli Ceršak smo v tretjem razredu pri pouku slovenščine obravnavali opis stavbe, pri čemer smo posebno pozornost namenili opisu gasilskega doma kot pomembnega objekta v domačem kraju. Učenci so najprej v razredu spoznavali značilnosti opisa ter se učili, kako sistematično opazovati stavbo in kako svoje ugotovitve jasno in smiselno zapisati. Z namenom, da bi pridobljeno znanje prenesli tudi v prakso, smo frontalno obliko pouka nadgradili z izkustvenim učenjem.

Skupaj z učenci smo se odpravili na krajši sprehod do novega gasilskega doma v Ceršaku. Ob prihodu so si učenci gasilski dom natančno ogledali z zunanje strani in si zabeležili svoja opažanja. V sklopu učne ure smo se pogovorili tudi o delu gasilcev, njihovih nalogah, odgovornosti in pomenu njihovega delovanja. Učenci so z zanimanjem razpravljali o tem, kako gasilci pomagajo ljudem ob požarih, prometnih nesrečah in drugih izrednih dogodkih ter kako pomembna sta njihova pripravljenost in pogum.

Naslednji dan je učno izkušnjo še dodatno obogatilo sodelovanje z lokalnim okoljem, saj so našo šolo obiskali prostovoljni gasilci iz Prostovoljnega gasilskega društva Ceršak. Obisk je bil namenjen predstavitvi njihovega dela in spodbujanju otrok k vključevanju v vrste mladih gasilcev. Učenci so

imeli priložnost, da so si podrobno ogledali gasilsko opremo in spoznali njeno uporabo. Posebno pozornost je pritegnilo novo gasilsko vozilo, ki so si ga lahko ogledali od blizu in prisluhnili razlagi o njegovi opremljenosti ter namenu. Z velikim zanimanjem so poslušali tudi zvok siren ter spoznavali pomen opozorilnih znakov in napisov, ki spremljajo delo gasilcev. Gasilci so pripravili tudi praktične aktivnosti, v katerih so se učenci lahko sami preizkusili. Med drugim so se preizkusili v gašenju, ciljanju z vodo in vezanju vozlov. Za posebno

veselje je poskrbel tudi zaključek obiska, ko so učenci lahko z vodnim curkom poškopili enega izmed gasilcev, kar je sprožilo veliko smeha in dobre volje.

Dogodek je v učencih pustil močan vtis in še dodatno utrdil njihovo zanimanje za gasilstvo. Tovrstne dejavnosti imajo velik pomen, saj povezujejo šolo z lokalnim okoljem, učencem omogočajo neposredno izkušnjo ter krepijo vrednote, kot so solidarnost, odgovornost, pogum in pripravljenost pomagati sočloveku. Obenem prispevajo k večji prepoznavnosti in pomenu prostovoljnega gasilstva v lokalni skupnosti in spodbujajo mlajše generacije k aktivnemu vključevanju v družbeno življenje.

*Eva Stres,
profesorica razrednega pouka
Učiteljica razrednega pouka
v POŠ Ceršak*

Grazie - Prego

Naša šola sodeluje pri projektu Erasmus. Preko njega otroci in učitelji hodijo na izmenjave in prav jaz in moji sošolci smo se odpravili na eno izmed teh izmenjav.

V nedeljo, 12. aprila 2026, smo se z učiteljicama Kajo in Polono zbrali na železniški postaji v Šentilju. Pot v Gradec je bila prav zabavna, od tam naprej pa se je nadaljevala z avstrijskim vlakom. Ob prihodu v Pordenone, na našo končno postajo, smo opremljeni s kovčki peš nadaljevali pot do hotela. Sledila je večerja v piceriji.

V ponedeljek zjutraj smo odšli v šolo, ki je v mestu Pordenone. Otroci in učiteljice te šole so nam pripravili čudovit sprejem. Zapeli so nam pesem in nam pripravili plakata z napisom dobrodošli. Skupaj z učenci tiste šole je minil večji del dneva. Izvedela sem, da imajo ti otroci pouk dlje kot mi, od 8. do 16. ure. Pripravili so nam tudi zabavo v parku. Bilo je zares prijetno, saj sem se igrala in družila z učenci tiste šole.

Po dobrem spancu je naša skupina odšla na zajtrk in ponovno obiskala šolo. Pouk je bil zabaven. Delali smo na računalniku in se igrali. Naučila sem se napisati haiku. Po pouku je sledil tudi ogled muzeja stripov, kjer smo lahko videli stare stripe. Vendar

muzej name ni naredil velikega vtisa. Večerja je potekala v restavraciji Alla Catina. Bilo je čudovito, hrana je bila zares okusna.

Tako kot prvi in drugi dan smo imeli pouk tudi tretji dan. V šoli je bilo tudi kosilo. Jaz in moja sošolka Iza sva se zelo veliko družili s prijetnimi puncami, ki sva jih spoznali v ponedeljek. Po pouku je sledil kratek počitek in nato ogled naravoslovnega muzeja ter katedrale. Zares sem uživala. Videla sem ogromno zanimivih živali. V katedrali je bilo zanimivo videti ogromne zvonove in si ogledati mesto od zgoraj. Zatem je naša skupina odšla na večerjo v picerijo, pica je bila okusna. Po prihodu v hotel je bilo prav prijetno zlesti v posteljo.

Četrtek je bil drugačen dan, saj smo si odšli ogledat Benetke. Po zajtrku so nas v pekarni čakale štručke, ki so bile za malico. Vožnja z vlakom do Benetk je trajala uro in nekaj minut. Benetke so bile čudovite. Pojedli smo malico v parku Giardini Papadopoli. Uživala sem v vožnji z vodnim avtobusom, po kanalih. Občudovala sem čudovite stavbe in ogromno Doževo palačo. Bila je res mogočna in posebna. Cerkev svetega Marka je bila zanimiva, saj je bila okrašena z veliko mozaiki. Po ogledih je bil skoraj potreben sladoled, ki je bil

zelo okusen ter nekaj počitka na klopici. Pripravili smo se za odhod na vlak ter odšli. Po prihodu je sledila večerja v Alla Catini. Jedla sem dober steak.

Ko sem v petek vstala iz postelje, je sledil zajtrk in nato že odhod v Trbiž. Vožnja ni bila dolga. Ob prihodu je sledil sprehod po mestu. Zanimiva so bila okna in stavbe, ki sem jih videla. Kosilo, ki je sledilo, je bilo zelo specifično. V tej restavraciji so imeli res posebno hrano. Počasi se je naša skupina odpravila v slaščičarno na tiramisu. Otroci smo kasneje dobili sladoled, sledila je vrnitev na železniško postajo.

Zadnji dan, v soboto, je bil na vrsti odhod. Po zajtrku je vsak uredil in zložil stvari v svoj kovček ter se pripravil na odhod iz hotela. Pot nazaj je bila zabavna in ko si pogledal skozi okno, si videl ogromno zelenja. Ko smo prestopali z enega vlaka na drugega, sem se že zelo veselila, da vidim družino. Spet doma!

Zelo sem vesela za to izkušnjo. Spoznala sem nove ljudi in se naučila nekaj italijanskih besed. Domov sem se vrnila zelo navdušena!

*Emma Breg,
učenka 5.c, POŠ Ceršak*

Božično-novoletni koncert

V četrtek, 11. decembra 2025, so pevci Otroškega pevskega zbora s podružnico Ceršak in Mladinskega pevskega zbora OŠ Rudolfa Maistra Šentilj ter učenki glasbene šole nastopili na tradicionalnem božično-novoletnem koncertu. S pesmijo in glasbo so naznanili prihajajoče praznike.

Priprave zbora na ta koncert so zmeraj polne pričakovanja, truda in veselja do glasbe. Ko pa stopijo na oder in zapojejo pred občinstvom, se ves njihov trud poplača, pričakovanja pa so več kot izpolnjena.

Koncert je še enkrat pokazal, da šola ni le prostor učenja, temveč tudi

prostor sodelovanja, ustvarjalnosti in skupnosti.

Gabrijela Koležnik

Pozdrav pomladi poš Ceršak

Pomlad je čas prebujenja in obnove, ko se narava prebudi iz zimskega spanca.

V ponedeljek, 23. marca 2026, smo pripravili čudovito prireditev

z naslovom Pozdrav pomladi. Na njej so nastopali učenci naše šole in otroci Vrtca Ceršak. Prireditev ni bila namenjena samo staršem, starim staršem otrok vrtca in šole, ampak vsem krajanom. Učenci so s prireditvijo obeležili pomlad, mesec marec in praznik mamic. Na nastop so se pridno pripravljali v šoli. Na nastopu so bili voditelji, deklamatorji, pevci, plesalci in instrumentalisti. Obiskovalci so uživali v lepem petju, plesanju in glasbenih točkah. Voditelja sta prireditev odlično povezovala in skrbela, da je vse potekalo kot mora. Učenci so uživali na odru in

pokazali, koliko truda, veselja in ustvarjalnosti so vložili v priprave. Obiskovalci prireditve so bili zelo navdušeni, kar so izkazali z močnim aplavzom.

Ker je bila prireditev v sočasnosti z materinskim dnevom, je za obdaritev mamic poskrbelo TD CER iz Ceršaka.

Učencem lahko ponosno čestitamo – za odličen nastop in pogum, ne glede na to, v kateri vlogi so se predstavili.

Vera Ferk, učiteljica POŠ Ceršak

Kaj vse se dogaja v vrtcu Ceršak v skupini Sovice?

**PRAZNOVANJE
ROJSTNIH DNEVOV V
NARAVI**

Rojstne dneve praznujemo v naravi. Otroci »spečejo« torto slavljenču iz naravnih materialov, ki jih najdejo vse naokrog. Slavljenču zapojemo ob kitari, plešemo in veselo rajamo.

Vedno, ko smo v naravi, z vsemi čuti raziskujemo svet okoli nas.

BRALNO SREČANJE IN DELAVNICA S STARIMI STARŠI

Vsako leto se družimo s starimi starši. Letos so dedki in babice z otroki izdelovali ptice iz kartona in volne. Pred tem pa smo skupaj doživeli slikanico Tisoč ptic (A. Peklar), ki pripoveduje o svobodi. Lepo je videti in doživeti veselje in srečo, ko se otroci družijo z babicami in dedki in skupaj ustvarjajo. To je bilo posebno popoldne, polno smeha in ustvarjanja.

OBISK KURENTOV

Kurenti rogači iz Jakobskega Dola nas obišejo vsako leto v času pusta in tudi letos niso pozabili na nas. Zaželeli so nam srečo in zdravje ter glasno zaplesali. Z njimi je letos ponosno preganjal zimo tudi naš Mark. Za otroke je obisk kurentov vedno malo strašljiva, a na koncu prijetna in nepozabna dogodivščina. Hvala kurenti in pridite spet!

SPUŠČANJE GREGORČKOV NA GREGORJEVO

Gregorjevo se praznuje 12. marca, na god sv. Gregorja. Je star slovenski

praznik, ki ne sme iti v pozabo in zato smo se odpravili pogledat v gozd, ali je ptičkom od zaljubljene ptičje svatbe prejšnje noči mogoče ostalo kaj dobrot? In res, na vejah dreves smo našli obešene paketke suhega sadja in oreščkov. O, kako smo si jih privoščili in otroci so

se srčno zahvaljevali ptičkam: »Hvala ptički!« Ker Sovice dobro vemo, da prihaja pomlad in da se dan daljša ter da se gregorčki spuščajo po potokih in rekah zato, ker v starih časih obrtniki niso več potrebovali umetne svetlobe, ob kateri so delali, smo tudi mi v velikem pričakovanju spustili ladje iz papirja po potočku.

Vse ladje so pogumno zaplavale po vodi, zadovoljnim in nasmejanim otrokom pa so ostali nepozabni vtisi tega prekrasnega slovenskega običaja.

PRIREDITEV POZDRAV POMLADI

Na prireditvi v mesecu marcu so otroci zaplesali, deklamirali in zapeli ob harmoniki in kitari. Ob

tem so vabili prihajajočo pomlad in božali srčke svojih mamic ob njihovem prazniku. Nekaj dni prej pa so otroci pridno in neumorno slikali in z domišljijo ustvarili velike čudovite cvetlice, s katerimi smo okrasili oder. Bravo Sovice!

OBMOČNO SREČANJE LUTKOVNIH SKUPIN

Šest otrok naše skupine se je 3. aprila 2026 udeležilo Območnega srečanja lutkovnih skupin v Pernici v organizaciji JSKD OI Pesnica pri Mariboru. Zelo uspešno so zaigrali lutkovno predstavo Trije prašički z marionetami iz papirja in bili uvrščeni na regijsko srečanje v

Mariboru.

REVIJA VRTČEVSKIH PEVSKIH ZBOROV

22. aprila 2026 nas je avtobus zapeljal v Pesnico in tam smo sodelovali na dogodku, kjer je pet vrtčevskih zborov veselo zapelo na velikem odru. Na klavirju nas je spremljala učiteljica Helena Juršič. Otroci so imeli oblečene majice, ki so si jih sami potiskali in narisali. Petje je del tradicije, ohranja jezik in občutek pripadnosti, prebuja ustvarjalnost in prinaša harmonijo v vsakdanje življenje. Čudovito je videti najmlajše otroke tako pogumno in veselo prepevati.

OBISK S ŠVEDSKE

V okviru projekta Erasmus+ so naš v aprilu obiskale vzgojiteljice s Švedske. Z nami so šle v gozd in se z veseljem pridružile našim dejavnostim v gozdu. Bile so navdušene nad gibalno spretnostjo naših otrok. V gozdni igralnici so nam prebrale slikanico v švedščini.

Otroci so nepremično poslušali in se kar niso naveličali. Druženje nam je dalo veliko igre in smeha ter še eno bogato in nepozabno izkušnjo.

in sencami ter se z njimi podali na nočni pohod po Ceršaku. Doživeli so senčno gledališče Debela repa. Jedli so najboljšo domačo pico. Oblekli so si pižame in ob pravljici sladko zaspali. Zjutraj so si za svoj pogum zaslužili medaljo.

SPANJE V VRTCU

Otroci so meseca aprila v noči iz četrtka na petek prespali v vrtcu. S sabo so prinesli svetilke s katerimi so se igrali v dejavnostih s svetlobo

Ksenija Breg in Brigita Belšak

*Fotografije:
JSKD OI Pesnica
TD Cer
Katica Muršec
Ksenija Breg*

Kreta – sledenje na delovnem mestu

**Sofinancira
Evropska unija**

Erasmus+ sledenje na delovnem mestu v Heraklionu na Kreti, ki je potekal med 31. marcem in 3. aprilom, je bil za naju nepozabna izkušnja, polna novih znanj, toplih srečanj in pristnih doživetij. Izmenjali smo si številne

izkušnje, dobre prakse in ideje na področju predšolske vzgoje in izobraževanja. Seznanjali sva se tudi z elementi njihove kulture in vsakdanjega življenja.

Za najmlajše predšolske otroke so organizirani varstveni centri. Od 4. do 6. leta je v Grčiji obiskovanje vrtca obvezno in spada v osnovno izobraževanje. Obvezen program v vrtcih traja od 8.30 do 13. ure, starši pa lahko izberejo tudi daljši program, ki traja od 7.45 do 16. ure. Njihov kurikulum daje poudarek na izkustvenem učenju, sodelovalno učenje in uporabo IKT na vseh področjih programa. Vključuje tudi razvoj njihove nacionalne in verske zavesti. Učenje angleškega jezika v predšolskem obdobju od 4 – 6 let je obvezno in obsega 2 uri na teden.

Sledenje na delovnem mestu

je potekalo v javnem vrtcu 6th kindergarten of Heraklion. Že ob prihodu sva bili deležni izjemno srčnega sprejema, zaradi katerega sva se takoj počutili dobrodošli in sprejeti kot del njihove skupnosti. Vsak dan nama je prinesel nekaj novega in posebnega. Spremljali sva delo v vrtcu ter opazovali njihove pristope k učenju, pri čemer pogosto uporabljajo IKT-sredstva. Velik poudarek namenjajo tudi zgodnjemu opismenjevanju, predvsem razvoju predbralnih in predmatematičnih veščin, torej učenju črk in števil na igriv, otrokom prijazen način. Skozi opazovanje,

pogovore in izmenjavo izkušenj sva pridobili veliko novega znanja, ki ga bova z veseljem prenesli v svoje delo.

Zelo nenavadno nama je bilo, da morajo za vsak odhod izven vrtca pridobiti soglasje staršev in regionalnega direktorata za izobraževanje na Kreti.

Ob strokovnem delu sva imeli priložnost spoznati tudi bogato grško kulturo. Prisluhnilni sva tradicionalni glasbi, zaplesali v grškem ritmu in uživali v okusih pristnih grških jedi. Posebno doživetje je bilo

skupno pripravljanje tradicionalne velikonočne sladice Kalitsounia, ki ga je spremljalo veliko smeha, sodelovanja in dobre volje.

Celotna izkušnja je bila prežeta s toplino, povezovanjem in iskreno radovednostjo. Domov sva se vrnila polni lepih vtisov, novih idej in navdiha za nadaljnje delo. Erasmus+ izmenjava na Kreti bo za naju zagotovo ostala v zelo lepem spominu.

*Mirjana Šef Berce in Petra Kašman
Jelenko, Vrtec Šentilj*

Foto: osebni arhiv

Obisk Švedske

Veliko vrtcev je zasnovanih po pedagoškem pristopu Reggio Emilia, ki izvira iz Italije. Za vrtce, ki sledijo temu pristopu, je značilno, da igralnica ni en sam prostor, ampak je sestavljena iz več manjših prostorov ali koticov. Ti so namenjeni različnim dejavnostim, na primer počitku, konstrukciji, umetniškemu ustvarjanju in raziskovanju.

V eni skupini so pogosto prisotne tri vzgojiteljice, ki skupaj načrtujejo dejavnosti otrok.

Ugotovili sva, da imajo vrtci na Švedskem in v Sloveniji veliko skupnega, saj oba sistema poudarjata pomen igre, socialnega razvoja in varnega okolja za otroke. Kljub temu se razlikujeta predvsem v pristopu k učenju ter količini časa, ki ga otroci preživijo v naravi. Primerjava obeh sistemov kaže, da obstaja več uspešnih načinov organizacije predšolske vzgoje, pri čemer vsak odraža kulturne in družbene vrednote posamezne države. Bila je nepozabna izkušnja, s katero sva pridobili nove ideje, za uporabo pri najinem delu.

*Heidi Rošker in Iza Herega,
Vrtec Šentilj*

Foto: osebni arhiv

V Evropi obstajajo različni pristopi k organizaciji vrtcev. Eden izmed pogosto izpostavljenih je švedski model, s katerim sva se imeli priložnost seznaniti tudi Iza Herega in Heidi Rošker. V okviru Erasmus+ projekta sva v času od 9. do 13. marca 2026 obiskali mesto Lulea. Tam predšolsko vzgojo imenujejo förskola. Namenjena je otrokom od 1. do 6. leta starosti.

Ena najpomembnejših značilnosti njihovih vrtcev je poudarek na igri in raziskovanju. Otroci veliko časa preživijo na prostem, saj je gibanje v naravi pomemben del njihovega vsakdana. Spodbujanje bralne pismenosti je prav tako pomemben del zgodnjega razvoja otrok. V vrtcih imajo pogosto bogato opremljene knjižne koticke.

Obisk vzgojiteljev iz Švedske

Erasmus+

V preteklih dneh je naš vrtec ponovno zaživel v znamenju mednarodnega povezovanja. V okviru projekta Erasmus+, ki spodbuja izmenjavo znanja in pedagoških praks, smo na tridnevnem delovnem sledenju gostili vzgojitelje iz Švedske. Obisk je imel poseben pomen, saj gre za nadaljevanje uspešnega sodelovanja – potem ko so švedski kolegi pred časom gostili nas, so zdaj z velikim zanimanjem prišli na povratni obisk, da bi spoznali delo v naših enotah v Šentilju in Ceršaku.

Dobrodošlico smo obarvali s slovensko tradicijo; predšolski

skupini sta gostom ponosno predstavili folklorno dejavnost v narodnih nošah, kar je naše obiskovalce povsem očaralo. Vendar se druženje ni ustavilo le pri ogledu prostorov. Skupaj smo stopili v naravo, ki je naše največje igrišče. Švedski kolegi so se nam pridružili pri dejavnostih v gozdu, kjer so iz prve roke doživeli, kako v našem vrtcu živimo z naravo.

Obisk se je simbolično prepletal z obeleževanjem dneva Zemlje. Poudarek na trajnosti in pomenu naravnega okolja za razvoj otroka je bila rdeča nit vseh treh dni. Najbolj vzdržljivi so se nam pridružili celo na pohodu na Plački stolp, kjer smo ob pogledu na našo pokrajino utrjevali nove prijateljske vezi.

Ugotovili smo, da nas kljub kilometrom razdalje družita enaka vizija in ljubezen do vzgoje. Odhajajo bogatejši za vpogled v naš sistem, mi pa s potrditvijo, da delamo dobro in da so narava, gibanje ter ohranjanje tradicije univerzalne vrednote, ki bogatijo otroštvo na obeh straneh Evrope. Takšna sodelovanja so neprecenljiva.

Iza Herega, Vrtec Šentilj
Foto: osebni arhiv

Puhasti gostje v vrtcu

V vrtcu smo doživeli prav poseben in nepozaben dan, saj sta nas obiskala prikupna morska prašička. Otroci so bili nad obiskom navdušeni. Z velikim zanimanjem so ju opazovali, ju nežno pobožali in poslušali zanimive razlage skrbnice Ine o njunem življenju. Spoznali so, kaj morski prašički jedo – predvsem svežo zelenjavo, seno in posebne brikete – ter kako pomembna je redna in skrbna nega.

Pogovarjali smo se tudi o odgovornosti, ki jo prinaša skrb za žival. Otroci so izvedeli, da morski prašički potrebujejo čisto bivališče, svežo vodo, primerno hrano in veliko nežnosti. Naučili so se, da

živali niso igrače, temveč živa bitja, ki potrebujejo našo pozornost in skrb.

Obisk je bil poln veselja, radovednosti in novih spoznanj. Takšne izkušnje otrokom veliko pomenijo, saj na prijeten in neposreden način spoznavajo svet živali ter razvijajo občutek za sočutje in odgovornost.

Še enkrat iskrena hvala družini Šparakl za toplo gesto in čudovito izkušnjo, ki bo otrokom še dolgo ostala v lepem spominu.

Mirjana Šef Berce, Vrtec Šentilj
Foto: osebni arhiv

Pomlad, gregorjevo in voda – naša dogodivščina v naravi

V vrtcu Šentilj smo v sodelovanju s Turističnim društvom Šentilj obeležili prvi pomladni dan, gregorjevo in svetovni dan voda. Skupine Klobuki, Copatki, Mlinčki in Dežniki smo se skupaj z gospo Vero odpravile v naravo, kjer smo ob tem krepile tudi medgeneracijsko sodelovanje.

Ob mirni mlaki so otroci opazovali prebujajočo se naravo in skozi pogovor spoznavali pomen vode za življenje. Razmišljali so o njeni

vsakdanji uporabi in ugotovili, da je nepogrešljiva za ljudi, živali in rastline.

V duhu gregorjevega smo izdelali ladjice in jih spustili po vodni gladini, ob tem pa zapeli pesem ter ustvarili prijetno pomladno vzdušje.

Dopoldne je bilo namenjeno učenju, ustvarjanju in druženju, predvsem pa ozaveščanju o pomenu odgovornega ravnanja z vodo.

*Mirjana Šef Berce in Iza Herega,
Vrtec Šentilj
Foto: osebni arhiv*

Rastemo skupaj

V našem vrtcu spodbujamo tesno sodelovanje med oddelki, zato predšolski skupini redno organizirata skupna srečanja, tako v vrtcu kot z obiski v naravi. Ta so namenjena izmenjavi izkušenj, bogatenju socialnih stikov in krepitvi občutka skupnosti.

Otroci se včasih prepuščajo sproščeni prosti igri, drugič pa jih čakajo premišljeno pripravljene dejavnosti po postajah. Med

posebej zanimivimi srečanja je bilo spoznavanje človeškega telesa. Obiskal nas je reševalec, ki je otrokom približal svoje delo, predstavil opremo ter odgovoril na številna njihova vprašanja. Otroci so z navdušenjem opazovali in raziskovali vsak prikazani pripomoček.

Ob tednu slovenske hrane smo dejavnosti povezali s kulinariko. Otroci so skupaj pekli kruh, gnetli testo in uživali v vonju sveže pečenih dobrot. Pri stiskanju jabolk pa so z zanimanjem spremljali nastanek domačega jabolčnega soka. Takšna oblika sodelovanja bogati pedagoško delo obeh skupin ter otrokom

omogoča, da navezujejo nova prijateljstva, krepijo sodelovalne spretnosti in razvijajo medsebojno spoštovanje. Skupna srečanja ustvarjajo prijetno, varno in spodbudno okolje, v katerem otroci rastejo in se učijo drug od drugega.

*Iza Herega in Mirjana Šef Berce,
Vrtec Šentilj
Foto: osebni arhiv*

Spoznavanje poklicev

V skupini Mlinčki smo v okviru tematskega sklopa Spoznajmo poklice, otrokom predstavili različne poklice.

Obiskali so nas zanimivi gostje, ki so z nami delili svoje znanje in izkušnje.

V vrtcu sta nas obiskali policistki ga. Irena Kepnik in ga. Tamara Sekelšek s Policijske postaje Slovenska Bistrica. Otrokom sta na prijazen način predstavili poklic policista in razložili, kako pomagata ljudem v stiski ter kako skrbita za red in varnost. Posebno navdušenje je požel trenutek, ko se je ga. Tamara preoblekla v kostum medveda policista Leona, ki je s

svojo prisotnostjo pričaral veliko veselja in smeha.

Na povabilo se je odzval tudi Julijin oče, g. Miha Muster, član Prostovoljnega gasilskega društva Šentilj. Otrokom je predstavil poklic gasilca in jim pokazal številno gasilsko opremo. Z velikim zanimanjem so si ogledali gasilsko obleko, si nadeli čelado na glavo, se preizkusili v dvigovanju kisikove jeklenke. Predstavitev je bila zelo poučna in hkrati razburljiva.

Obiskali smo 1. razred v Osnovni šoli Šentilj, kjer so nas z veseljem sprejeli učenci z njihovo učiteljico go. Mileno Rošker. Otroci so imeli

možnost spoznati poklic učitelja, novo okolje, učilnico in šolski utrip, ki jih čaka v prihodnosti.

Morda se je prav v teh dneh v otroških srcih porodila prva tiha želja, kaj bodo nekoč postali.

Predvsem pa so se naučili, da je vsak poklic pomemben, cenjen in da je vsako delo vredno spoštovanja.

Brigita Majhenič, Vrtec Šentilj

Poseben obisk v Vrtcu Sladki Vrh

V petek, 13. marca 2026, sta nas v Vrtcu Sladki Vrh obiskala zakonca Sotlar iz Selnice ob Dravi. Gospod Borut, član Medobčinskega društva slepih in slabovidnih Maribor, je s svojo življenjsko zgodbo in ustvarjalnostjo na nas naredil poseben vtis.

Poseben obisk v vrtcu Sladki Vrh, foto: arhiv vrtca

Po poklicu je bil vodovodni inštalater, vendar je po postopni izgubi vida ugotovil, da svojega dela ne bo mogel več opravljati. Prelomni trenutek je bil rojstni dan njegovega vnuka, za katerega je izdelal lesen stolček. Izdelek mu je odlično uspel, kar ga je spodbudilo, da je začel ustvarjati naprej. Sprva je izdeloval pripomočke za otroke s posebnimi potrebami, kasneje pa svoje delo razširil na vse otroke.

Danes iz lesa izdeluje različne pripomočke, kot so stolčki, mizice, labirinti, tobogani za žogice, ptičje hišice in lesene škatlice. Njegovi izdelki so prilagojeni tudi otrokom z različnimi oviranostmi – slepi

lahko sledijo zvoku žogice, gluhi pa se vključujejo skozi gibanje in igro. Pri delu uporablja šablone, s katerimi zagotavlja varnost in natančnost.

Dejavnosti med obiskom, foto: arhiv vrtca

Njegov plemeniti cilj je obdariti sto zavodov po Sloveniji, do danes pa jih je razveselil že zelo veliko. Danes smo bili del te poti tudi mi. Podaril nam je stolčke, mizice, lesen tobogan, labirinte, ptičjo hišico, kozolec in lesene škatlice za shranjevanje. Darila

bodo razveselila predvsem otroke, katerim so tudi namenjena, in jih bodo lahko vsakodnevno uporabljali pri igri in učenju.

Za to srčno gesto se gospodu Borutu in njegovi ženi iskreno zahvaljujemo. Želimo jima veliko

zdravja, ustvarjalne energije in še mnogo navdihujočih poti, s katerimi razveseljujeta otroke po vsej Sloveniji.

Maja Breznik, pomočnica ravnateljice v vrtcu

Priveditev Pozdrav pomladi na Zg. Velki

Na Zg. Velki smo v prijetnem vzdušju izvedli priveditev Pozdrav pomladi, na katero smo povabili starše, stare starše in druge obiskovalce. Program sta povezovali učenki, ki sta skozi celotno priveditev na toplem in sproščen način napovedovali nastopajoče.

Dogodek so otvorili najmlajši – otroci iz vrtca, ki so s prisrčnim

plesom, deklamacijo in petjem pričarali pravo pomladno razpoloženje ter nas razveselili s svojo igrivostjo. Sledili so raznoliki nastopi učencev naše šole. Z deklamacijami in recitacijami so nas popeljali v svet pomladnih podob, otroštva in nežnih misli, posvečenih družini. Plesne točke so navdušile s svojo energijo in usklajenostjo, mladi glasbeniki pa so pokazali svoje znanje igranja na glasbila. Posebno mesto je imel tudi pevski zbor, ki je s pesmijo napolnil prostor. Ob zaključku priveditve smo se še posebej poklonili

mamicam ter jim zaželeli veliko ljubezni, zdravja in lepih trenutkov. Dogodek je bil prežet s toplino, povezanostjo in ponosom na naše malčke in učence.

Hvala vsem nastopajočim za njihov trud, mentorjem za podporo ter staršem za obisk in spodbudo.

Anja Hamruš

Foto: Nastopajoči na priveditvi (arhiv šole)

NK Paloma – uspešno delo se nadaljuje tudi v letu 2026

Po zelo uspešnem letu 2025 smo v našem klubu z enako zagnanostjo nadaljevali tudi

v začetku letošnjega leta. Aktivno smo se udeleževali gostujočih turnirjev, kjer so naše selekcije znova dosegale lepe rezultate ter dostojno predstavljale klub in občino.

Posebej pestro je bilo v mesecu februarju, ko smo organizirali tradicionalne turnirje Dino. Na kar osmih turnirjih, v kategorijah od

U7 do U15, je nastopilo 111 ekip. Skupaj je bilo odigranih 258 tekem, tribune pa so bile večino časa polne. Odlično vzdušje, športni duh in veliko navijaške energije je znova potrdilo, da gre za enega največjih in najbolj organiziranih dogodkov v naši okolici. Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujemo vsem donatorjem, Občini Šentilj, trenerjem in staršem, ki so s

svojo pomočjo omogočili uspešno izvedbo turnirjev.

Po domačem vrhuncu smo se udeležili enega največjih turnirjev v tem delu Evrope – Umag Trophy 2026. Naše selekcije U8, U9 in U10 so odigrale kakovostne tekme in pridobile dragocene izkušnje. Na turnirju, kjer nastopajo vrhunske ekipe, so se naši igralci med drugim pomerili z ekipami Admira Wacker, FC Juventus in AC Milan, kar predstavlja izjemno izkušnjo in motivacijo za nadaljnje delo.

V tem obdobju sta pomembne izkušnje pridobili tudi ekipi U11 in U13, ki sta se udeležili priprav v Čatežu. Priprave so bile odlična priložnost za dodatno uigravanje ekip, krepitev ekipnega duha in nadgradnjo znanja. Tako trenerji kot igralci so se iz Čateža vrnili nasmejani, polni nove energije in

nepozabnih spominov.

Veliki premiki se dogajajo tudi na področju infrastrukture. Po namestitvi umetne trave v Sladkem Vrhu in celoviti prenovi športnega parka v Šentilju se zdaj na obeh lokacijah ureja še naravna trava – v Sladkem Vrhu je prenova že končana, v Šentilju pa se je pravkar začela. S tem zagotavljamo še boljše pogoje za treninge in razvoj naših igralcev.

Danes v tekmovalnem sistemu deluje osem ekip, ob tem pa imamo tri skupine tudi v vrtcu, kjer najmlajši šele spoznavajo osnove nogometa s ciljem, da se vzljubijo gibanje. Trenutno je v naši nogometni šoli vključenih približno 150 otrok, z njimi pa vsak dan predano dela 13 trenerjev. Ti ne skrbijo le za športni napredek, temveč tudi za osebni razvoj

mladih in spodbujanje vrednot, kot sta spoštovanje in fair play. Trenerji se redno udeležujejo dodatnih izobraževanj in tako nenehno skrbijo za nadgradnjo svojega znanja.

Pred nami je obdobje polno izzivov. V klubu si želimo nadaljevati z razvojem mladih, izboljšati pogoje za trening in še naprej ustvarjati okolje, kjer se otroci učijo, rastejo in predvsem uživajo v nogometu.

Ob tej priložnosti vabimo vse otroke, da se nam pridružijo. Pri nas so dobrodošli prav vsi – tako tisti, ki prve nogometne korake šele začinjajo, kot tudi tisti, ki si želijo nadgraditi svoje znanje. Skupaj ustvarjamo okolje, kjer štejejo trud, prijateljstvo in veselje do igre.

Vse potrebne informacije so na voljo na www.nkpaloma.si.

Za nami je še ena uspešna sezona KK Ceršak

Kegljači Kegljaškega kluba Ceršak smo v marcu zaključili nastope v državnih ligah. Barve kluba so v sezoni zastopale tri članske ekipe: Ceršak 1 v 1. B ligi vzhod za moške, Ceršak 2 v 2. ligi vzhod za moške in ženska ekipa Ceršak v 1. B ligi vzhod za ženske.

Ekipa Ceršak 1

Stojijo z leve: Andrej Majer, Sergej Struber, Žan Amšl, Aljaž Pfišer, Boris Struber

Čepijo z leve: Denis Harc, Matic Ferk, Marcel Hauc, Franc Kapun, Leon Pogljaj

Manjka: Simon Rajzman

Pred začetkom nove sezone smo uspešno izvedli več pomembnih investicij, s katerimi smo izboljšali pogoje za treninge in tekmovanja. S finančno pomočjo Občine Šentilj smo uredili nove sanitarije in streho

nadstrešnice, kupili nove keglje in krogle ter zamenjali kegljne križe. Že pred začetkom sezone smo verjeli, da bodo prenove pozitivno vplivale na delo v klubu, kar se je skozi sezono tudi potrdilo. Člani in članice so z intenzivnimi treningi stopnjevali formo pred začetkom ligaških tekmovanj.

Odlična sezona ekipe Ceršak 1

Moška ekipa Ceršak 1 je sezono v 1. B moški ligi vzhod zaključila na odličnem 3. mestu. Že pred začetkom prvenstva je bilo jasno, da bo konkurenca izjemno izenačena in brez izrazitega favorita.

Začetek sezone ni potekal po naših željah, saj smo v uvodnih treh krogih doživeli dva poraza. Kljub temu ekipa ni izgubila samozavesti. Mlada ekipa je stopila skupaj

in pokazala pravi značaj. Trma, mladostna igrivost, predvsem pa kakovost, veliko prijateljstvo in lokalpatriotizem so se izkazali za ključne prednosti v boju za prvenstvene točke.

Ekipa Ceršak 1 skupaj z ekipo Calcit Kamnik

Sledilo je obdobje napetih tekem, ki so poskrbele za marsikateri siv las in grizenje nohtov. Ekipa je nanizala kar šest zaporednih zmag, s katerimi smo se povzpeli na vrh lestvice in osvojili naslov jesenskih prvakov.

S tem je postal naš skalp še toliko bolj cenjen, nasprotniki pa so proti nam igrali z dodatnim motivom. V zimskem prestopnem roku se je iz mariborskega Konstruktorja v domače okolje vrnil Simon Rajzman, kar je ekipi prineslo dodatno kakovost, samozavest in še večje ambicije.

Po začetnem razočaranju in nekaj prespanih nočeh smo potegnili črto pod sezono ter ugotovili, da je bila sezona kljub vsemu vrhunska. Ekipa je skozi celotno prvenstvo dokazovala svojo kakovost, borbenost, močan karakter in pripadnost klubu.

vendar je v tem obdobju le 16 ekip odigralo 600 tekem ali več. Med njimi je tudi KK Ceršak, ki je doslej zbral 602 nastopa. Več tekem je odigral le KK Brest s 620 nastopi.

Ob tej priložnosti se mu v imenu vseh članov KK Ceršak iskreno zahvaljujem za ves vložen trud, čas, predanost ter ljubezen do kluba in kegljanja v Ceršaku.

Športni dan učencev 5. razredov OŠ Šentilj

Tudi v spomladanskem delu prvenstva smo ohranili dobro formo in nadaljevali z zbiranjem pomembnih točk. Z dobro igro in točko prednosti smo prvo mesto držali vse do predzadnjega kroga prvenstva. O naslovu prvaka je tako odločala neposredna tekma med Konstruktorjem 2 in Ceršakom 1. Mariborčani so nas z odlično predstavo zasluženo premagali in osvojili naslov prvaka. V zadnjem krogu nas je prehitela še ekipa iz Ruš, ki je z neodločenim izidom v Hrastniku potrdila napredovanje v 1. A ligo.

Uspešni tudi ostali ekipe

Moška ekipa Ceršak 2 je sezono v 2. ligi vzhod zaključila na solidnem 6. mestu, ženska ekipa Ceršak pa je v 1. B ligi osvojila 5. mesto.

Menjava na mestu predsednika kluba

Na občnem zboru kluba leta 2025 sem prevzel funkcijo predsednika kluba, s katere je po kar 38 letih uspešnega vodenja odstopil gospod Boris Struber. Predsednik z veliko začetnico, ki je pustil neizbrisen pečat v kegljaškem športu in delovanju našega kluba.

O njegovem dolgoletnem in uspešnem delu pričam tudi naslednji podatek: od leta 1991 je v slovenskih kegljaških ligah nastopalo 76 različnih klubov,

Pestro dogajanje skozi leto

Ob treningih in tekmovanjih je bilo leto v klubu zelo pestro tudi na drugih področjih. Organizirali oziroma sodelovali smo pri številnih dogodkih in prireditvah:

- april 2025 – sodelovanje pri postavljanju Guinnessovega rekorda Uroša Stoklasa,
- september 2025 – marec 2026 – nastopi treh ekip v državnih ligah,
- november 2025 – april 2026 – liga na 80 lučajev s šestimi ekipami,
- tekmi moških ekip proti prvoligašema Calcit Kamnik in Taborska jama v Pokalu Slovenije,
- januar 2026 – novoletni turnir v borbenih igrah,
- januar 2026 – gostovanje Mladinskega orkestra občine Šentilj – Paloma,
- februar 2026 – organizacija turnirja OTS za dečke in deklice,
- marec 2026 – udeležba na dobrodelnem teku Kilometri za prihodnost (Vid Štuhec),
- april 2026 – sodelovanje v čistilni akciji občine Šentilj,
- april 2026 – izvedba športnega dne za učence 5. razredov OŠ Šentilj,
- maj 2026 – udeležba na kuhanju golaža »Cirbeški kotl«,
- maj 2026 – tradicionalno srečanje z lovci LD Šentilj.

Andrej Majer, predsednik KK CERŠAK

Mladinski orkester Pihalnega orkestra Občine Šentilj

Mladi planinci v Vrtcu Šentilj in Vrtcu Ceršak

V šolskem letu 2025/2026 je po nekajletnem premoru v Vrtcu Šentilj in Vrtcu Ceršak ponovno zaživel planinski krožek »Z nahrbtnikom na pot«. Letos smo si zadali cilj, da izvedemo štiri pohode, prilagojene najmlajšim planincem – v vsakem letnem času enega. Na pohode poleg najstarejših otrok iz obeh vrtcev (bodočih prvošolcev) povabimo tudi učence prvega razreda matične šole v Šentilju in podružnice v Ceršaku. Otroke na izletih poleg vzgojiteljev spremljajo tudi starši in drugi družinski člani.

Jeseni smo se odpravili na Piramido. 8. novembra 2025 smo se zjutraj zbrali na železniški postaji v Šentilju in komaj dočakali vlak, ki je imel – kot se za pravo pustolovščino spodobi – nekaj zamude. V Mariboru se nam je pridružila še vzgojiteljica Petra, nato pa smo po skupinskem fotografiranju pri lokomotivi začeli pohod.

Pot nas je vodila po Tomšičevem drevoredu, nato pa smo se po naravoslovni učni poti povzpeli na vrh Piramide, kjer nas je pričakal

čudovit razgled na Maribor. Po malici in ogledu ruševin gradu smo se spustili v mestni park, se sprehodili do Treh ribnikov in se na koncu razveselili igre na otroških igralih. Sledila je le še pot do železniške postaje in vožnja z vlakom v Šentilj, kamor smo prispeli malo pred 14. uro.

Pozimi je sledil izlet na Pohorje. Prvotno načrtovani pohod 21. februarja 2026 smo zaradi obilnega sneženja morali odpovedati, zato pa smo ga uspešno izvedli 7. marca 2026. Zjutraj smo se zbrali na spodnji postaji Pohorske vzpenjače, kupili vozovnice in se z gondolo odpeljali na Bellevue, kjer smo začeli naš pohod. Pot je bila delno zasnežena, česar so bili najmlajši udeleženci še posebej veseli.

Po planinski poti smo se povzpeli do razglednega stolpa, nato pa zasneženo smučarsko progo izkoristili za sankanje in kepanje. Po malici smo nadaljevali pot in po dobri uri hoje dosegli Mariborsko kočo. Tam smo si privoščili kosilo in počitek, nato pa se po spodnji poti vrnili do zgornje postaje Pohorske vzpenjače, ki smo jo dosegli malo po 14. uri. Sledila je vožnja z gondolo v dolino.

V sredo, 22. aprila 2026, je Turistično društvo Šentilj ob mednarodnem dnevu Zemlje organiziralo tradicionalni Pohod z vrečko, pri katerem so sodelovali tudi učenci OŠ Rudolfa Maistra Šentilj ter otroci Vrtca Šentilj in Vrtca Ceršak skupaj s svojimi družinskimi člani.

Letos smo se ponovno odpravili na Plač. Ob 16. uri smo se zbrali pred kapelico nad Mondom, se opremili z rokavicami in vrečkami ter krenili

na pot. Ob poti smo žal naleteli na precej odpadkov, ki smo jih sproti pobirali in s tem prispevali k čistejšemu okolju.

Na vrhu nas je pričakala okusna pastirska malica, ki so jo pripravili člani turističnega društva. Otroci so nato z veseljem osvojili še razgledni stolp, se igrali na igralih in se preizkusili v pastirskih igrah. Popoldne je v prijetnem medgeneracijskem druženju v naravi hitro minilo, nato pa je napočil čas za povratek. Prijetno utrujeni smo ob zadnjih sončnih žarkih prispeli na izhodišče pohoda.

Do zaključka šolskega leta nas čaka še izlet na Veliko planino, ki se ga že zelo veselimo.

Planinski krožek otrokom ne prinaša le gibanja na svežem zraku, temveč tudi dragocene izkušnje, medsebojno povezanost in spoštovanje do narave. Prav ti majhni koraki po poteh danes so lahko začetek velikih ljubezni do gora v prihodnosti.

**Mentorica Jasna Potisk,
Vrtec Šentilj in Vrtec Ceršak**

Mladi planinci PD Paloma Sladki Vrh

Tudi v šolskem letu 2025/2026 pod okriljem mladinskega odseka Planinskega društva Paloma Sladki Vrh na treh osnovnih šolah – OŠ Rudolfa Maistra Šentilj, OŠ Sladki Vrh in OŠ Jakobski Dol – uspešno delujejo planinski krožki. Pripravili smo pester in raznolik program izletov, prilagojen različnim starostnim skupinam, s poudarkom na varnem gibanju v gorah, spoznavanju naravne in kulturne dediščine ter krepitvi medsebojnega sodelovanja.

Od 19. do 21. septembra 2025 je na Boču potekal planinski tabor, ki se ga je udeležilo 22 učencev.

Naše druženje smo začeli z vožnjo z vlakom do Poljčan, od koder smo se peš povzpeli do Doma na Boču. Tam nas je čakalo kosilo, nato pa smo se preizkusili v prvi delavnici – preživetju v naravi. Učenci so izdelali nosila, nato pa v mini tekmovanju pokazali, kako znajo poskrbeti za »ponesrečenca« in ga prenesti po dogovorjeni poti. Prav vsi so s kresilnim kamnom zakurili ogenj, na tabornem ognju pa smo si spekli hrenovke in kruh.

Sobota se je začela z zanimivo delavnico z lovcem, ki nam je predstavil svoje delo in lovsko opremo ter razkril marsikatero skrivnost gozda. Popoldne smo se povzpeli na razgledni stolp na Boču in uživali v čudovitem razgledu. Pred večerjo je učencem ostalo

nekaj prostega časa za druženje in igre, večer pa smo zaključili z nočnim pohodom z lučkami do planinske kočice Velikonočnice.

V nedeljo smo po zajtrku spoznali osnove orientacije. Učenci so se razdelili v manjše skupine in se podali na mini orientacijsko tekmovanje. Po kosilu smo se odpravili nazaj proti železniški postaji v Poljčanah, od koder nas je vlak odpeljal v Maribor, kjer so nas že nestrpno pričakali starši.

Tabor na Boču je bil poln novih znanj, doživetij in prijateljstev, ki jih bomo udeleženci zagotovo še dolgo ohranili v lepem spominu.

11. oktobra 2025 smo se odpravili na jesenski pohod na Tojzlov vrh. Pot nas je vodila skozi čudovito jesensko pokrajino, ob sija soncem. Med potjo smo z

velikim veseljem nabirali kostanj, ki ga je bilo v gozdu v izobilju. Malo pred domačijo Tojzl se nam je odprl čudovit razgled na Urban, Kalvarijo in del mesta Maribor, kar nas je še posebej navdušilo.

Dan smo zaključili utrujeni, a veseli in polni prijetnih vtisov. Takšni pohodi nas povezujejo, spodbujajo gibanje ter nas učijo spoštovanja do narave.

22. novembra 2025 smo se odpravili na pohod na Brlogo, priljubljeno vzpetino v našem domačem okolju. Rahlo zasnežena narava je poskrbela za prijetno kuliso, manjša skupina pohodnikov pa za sproščeno vzdušje.

V soboto, 24. januarja 2026, sva se mentorici planinskega krožka s 13 mladimi planinci in 3 odraslimi spremljevalci zjutraj zbrali pri spodnji postaji Pohorske vzpenjače ter se z gondolo odpeljali do Bellevuja, kjer smo začeli pohod.

Najprej smo se po zaledeneli poti povzpeli do Mariborske kočice (1074 m), kjer smo si vzeli čas za malico. Nato smo nadaljevali proti Ruški koči na Arehu (1251 m). Pot je bila nato prijetnejša, saj smo hodili večinoma po snežni podlagi, pri čemer smo si vzeli čas tudi za sankanje, kepanje in uživanje v razgledih na zasneženo pokrajino.

Pri Ruški koči je sledil daljši počitek s kosilom ter druženjem in igrami na snegu. Na izhodišče smo se vrnili po zgornji poti mimo razglednega stolpa ter zgornjo postajo Pohorske vzpenjače dosegli ravno, ko so začele padati prve kaplje dežja.

V soboto, 1. marca 2026, smo se mladi člani PD Paloma pridružili pohodu društva po 3. etapi Slovenske planinske poti. Prehodili smo del poti od Ribniške kočice preko Kope do Koče pod Kremžarjevim vrhom. Pohoda so se udeležile tri učenke iz Šentilja in ena odrasla spremljevalka. Zadnji dan sta udeležbo odpovedali učenki iz Jakobskega Dola in en odrasli spremljevalec, zato je bilo število udeležencev manjše, tudi zaradi šolskih počitnic.

Zbrali smo se ob 6. uri pred OŠ Rudolfa Maistra Šentilj in se z minibusom odpeljali do Ribniške kočice. Po zajtrku smo začeli s pohodom. Pričakala nas je prava zimska pravljica. Kmalu smo dosegli Črni vrh, ki je s 1543 m

najvišja točka Pohorja. Odprl se nam je lep razgled na Veliko Kopo, Uršljo goro in Kamniško-Savinjske Alpe v ozadju.

Sledil je spust do Grmovškovega doma pod Veliko Kopo, kjer smo se srečali z odraslimi pohodniki in si privoščili malico. Nato nas je čakal vzpon ob smučišču do sedla Pungart in na Veliko Kopo (1542 m), sledil pa je spust do Male Kope in Partizanskega doma (1445 m).

Po krajšem počitku smo nadaljevali pot proti Slovenj Gradcu. Snega je bilo vedno manj, zato je bila pot do Kremžarjevega vrha (1164 m) že skoraj povsem kopna. Pri Koči pod Kremžarjevim vrhom smo si privoščili zaslužen kosilo. Skupaj smo hodili dobrih 6 ur.

Sledil je le še spust do avtobusa, ki nas je čakal nekoliko nižje, in vožnja v Slovenj Gradec, kjer smo pobrali odrasle pohodnike. V Šentilju smo prispeli ob 17.30.

V soboto, 14. marca 2026, se je med 9. in 14. uro na atletski stezi v Šentilju odvijal poseben dogodek – dobrodelni tek s Katjo in Vidom. Organizirala sta ga Katja Perkovič in Vid Štuhec v sodelovanju z Občino Šentilj ter OŠ Rudolfa Maistra Šentilj in podružnico Ceršak. Udeležilo se ga je kar 509 tekačev.

Na dogodku so se zbirala sredstva za postavitev otroških igral na razredni stopnji OŠ Šentilj in pri podružnici Ceršak. Organizatorja sta tekla vseh pet ur, ostali pa so se jima pridružili s tekom ali hojo,

glede na svoje sposobnosti in razpoložljiv čas.

Tudi člani PD Paloma Sladki Vrh smo sodelovali. Skupaj smo pretekli oziroma prehodili več kot 700 krogov, kar predstavlja skoraj 300 km. Pet mladih članov je preteklo (ali prehodilo) mali maraton in za premaganih 21 km prejelo medaljo.

Najpomembneje pa je, da smo v gibanju in druženju skupaj preživeli aktivno dopoldne na svežem zraku.

V soboto, 21. marca 2026, so mladi člani PD Paloma preživeli dopoldne v balvanskem plezalnem centru Klajmber, kjer so se preizkusili v športnem plezanju. Dogodka se je udeležilo 17 učencev iz treh osnovnih šol (OŠ Rudolfa Maistra Šentilj, OŠ Sladki Vrh in OŠ Jakobski Dol).

Učenci so se najprej seznanili s pravili plezanja in se dobro ogreli, nato pa pod budnim očesom inštruktorjev vztrajno preizkušali različne smeri ter premagovali svoje strahove. Dve uri sta minili hitro in strinjali smo se, da se naslednje leto znova vrnemo v Klajmber.

V soboto, 18. aprila 2026, smo se ob 7. uri zbrali pred OŠ Rudolfa Maistra Šentilj, kjer nas je že čakal 30-sedežni avtobus, s katerim smo se odpeljali proti Kotljam. Po nekoliko adrenalinski vožnji smo malo po 10. uri prispeli do Koče na Naravskih ledinah (1072 m). Voznika avtobusa je navigacija namreč usmerila na napačno pot, kar nam je vožnjo občutno podaljšalo in jo hkrati tudi popestrilo.

Pri koči smo si najprej privoščili malico, nato pa začeli s pohodom. P e š p o t nas je skozi gozd postopoma vodila vse

višje in postajala tudi vse bolj strma. V zgornjem delu nas je pričakalo še nekaj snega.

Po dveh urah hoje je strmina končno popustila in pot nas je iz strnjene gozda pripeljala na vse bolj razgledna pobočja. Kmalu smo dosegli 1699 m visok vrh Uršlje gore (Plešivca), od koder se nam je odprl razgled na sosednjo Raduho, Olševo in v ozadju na Julijske Alpe.

Po obveznem fotografiranju smo se spustili do Doma na Uršlji gori (1680 m), ob katerem stoji najvišje ležeča cerkev v Sloveniji, posvečena sv. Uršuli. Privoščili smo si počitek in kosilo.

Na izhodišče smo se vrnili po isti poti in avtobus dosegli malo pred 16. uro. Sledila je le še vožnja proti Šentilju, kamor smo prispeli ob 18. uri.

Do zaključka šolskega leta nas čakajo nova planinska doživetja. Z najstarejšimi učenci načrtujemo vzpon na Raduho, z vlakom se bomo odpravili na izlet na Celjsko kočo, šolsko leto pa bomo zaključili s plezanjem v naravnem plezališču na Pruho. Tudi ti izleti bodo priložnost za gibanje, druženje in pridobivanje novih planinskih izkušenj.

Mentorice Jasna Potisk in Nana Gačar, OŠ Rudolfa Maistra Šentilj, in Jasmina Jančič, OŠ Sladki Vrh

Pohod na Plač

Fit Club Šentilj je v nedeljo, 19. aprila 2026, organiziral sedaj že tradicionalen pohod na razgledni stolp Plački vrh. Pred Osnovno šolo Rudolfa Maistra, od koder se je pričel naš pohod, se je zbralo 16 posameznikov v spremstvu

otrok v želji po lepem sončnem dnevu. Ker smo skupina večih generacij, vsak naš podvig vzamemo z rezervo, saj se zmeraj vsak trudi po svojih najboljših zmoglostih. Pod stolpom smo si odpočili, spili kavico, pojedli izjemo dober orehov štrudelj v vinotoču in rekli besedo ali dve. Pogumnejši

smo se povzpeli na vrh 28 metrov visokega stolpa, s katerega se nam odpre razgled vse od Prekmurja pa do Donačke gore ter na drugi strani čez avstrijsko mejo. Sledil je povratek v dolino po avstrijski strani hriba. Skupaj smo prehodili dobrih 10 kilometrov, ker pa je bilo vreme kot naročeno, je bila pot premagana brez težav. Seveda ni manjkalo dobre energija in smeha, ki pa sta še dodatno pripomogla k dobremu razpoloženju.

Polni novih doživetij se veselimo naslednjega pohoda in vabimo vse ljubitelje narave, športnike, lastnike psov ter vse, ki si želijo le dobre družbe, da se nam pridružijo.

Tamara Mlakar

Kjer otroci in poniji rastejo skupaj

Kako izgleda učenje, ki se dogaja v naravi, ob konjih, skozi gibanje in igro? V hlevu pri Zeleni hiški bi rekli – takšno, ki ga otroci ne doživijo kot učenje, ampak kot veselje. V Tim poni šoli namreč že več let nastaja prostor, kjer otroci rastejo skupaj s poniji.

Vsak teden se odvijajo jahalni programi, ki niso le jahanje. So zgodbe. So izkušnje. So trenutki, ko otrok prvič začuti, kaj pomeni zaupati konju, in ko ugotovi, da se največ nauči takrat, ko se ima lepo.

Zima je letos pokazala svojo pravo moč. Sneg, led in dolgi mrzli dnevi so pomenili več dela v hlevu, a hkrati tudi nekaj najlepših doživetij. Jahanje v škripajočem snegu, drsališče ob Zeleni hiški, topel čaj v rokah in nasmejani otroci, ki kljub mrazu komaj čakajo srečanje s poniji. »Hvala, da nisi odpovedala,« je rekla ena izmed deklic – in v tem stavku se skriva bistvo vsega. Poni šola ni obveznost. Je nekaj, kamor otroci želijo priti.

Zima pa ni bila le bela, ampak tudi igriva. Na kulturni dan so otroci

skozi igro odkrivali umetnost, za pusta so se hlevi spremenili v pisan svet maškar in zamaskiranih ponijev, poln gibanja, smeha in sodelovanja. Med zimskimi počitnicami so dnevi minevali ob igrah, izzivih, učenju osnov jahanja in pomembnih spoznanjih o tem, kako skrbeti za konja – in drug za drugega.

S pomladjo smo se razveselili daljših dni. Velikonočna poni doživetja, raziskovanje gozda, terensko jahanje in drobne dogodivščine na poti otrokom ponujajo nekaj, česar ni mogoče dobiti iz knjig: resnične izkušnje. Na neravni poti, med vejami in lužami, krepijo ravnotežje, zbranost in občutek za konja ter uporabljajo vso znanje, ki ga pridno pridobivajo na jahališču.

Pomemben del pomladi je bilo tudi

sodelovanje na dobrodelnem teku v Šentilju, kjer so se otroci preizkusili v hobby horsingu – ustvarjali svoje konjičke na palici, premagovali ovire in skozi igro razvijali pogum, gibanje ter vztrajnost. Takšni dogodki povezujejo skupnost in otrokom pokažejo, da je gibanje lahko veselje.

Tim poni šola deluje po mednarodnem konceptu Team Pony Concept®, ki temelji na celostni, doživljajski pedagogiki. Otroci se ne učijo le, kako sedeti na poniju, temveč kako ga razumeti – kako opaziti njegove

odzive, potrebe in z njim sodelovati. Ob tem razvijajo samozavest, empatijo, odgovornost in občutek za skupino.

Vsak otrok napreduje po svoji poti. Brez pritiska. Z veliko igre, gibanja in spodbudnega okolja.

Poseben čar imajo tudi poni doživetja – rojstni dnevi, ki niso le praznovanja, ampak zgodbe, ustvarjene po meri otroka. Za nekoga so to metulji, za drugega pustolovščina, za tretjega prvi stik s ponijem, ki si ga bo zapomnil za vedno.

POLETNI PONI TEDNI – VEČ KOT POČITNICE

Poleti v hlevu pri Zeleni hiški pripravljajo posebno doživetje za otroke – poni tedne, ki so namenjeni vsem mladim ljubiteljem konj, narave in gibanja.

Otroci v teh dneh ne samo jahajo, ampak s poniji živijo. Vsak dan sodelujejo pri negi, vodenju in

razumevanju konj, ob tem pa skozi skrbno zasnovane igre, izzive in didaktične pripomočke razvijajo znanje, samozavest in občutek odgovornosti.

Program poteka v manjših skupinah, kar omogoča varen, individualen pristop in resnično kakovostno izkušnjo. Dnevi so polni gibanja, ustvarjalnosti, raziskovanja narave in pristnega druženja – brez ekranov, a z veliko smeha.

Poni tedni niso le varstvo ali aktivnost med počitnicami. So nepozabna doživetja.

Ker včasih največje stvari nastanejo prav iz preprostih trenutkov: ko otrok prvič sam vodi ponija, galopira, preskoči oviro, ko premaga strah ali ko ugotovi, da zmore več, kot je mislil.

In prav to so trenutki, ki ostanejo.

Lea Jakoš

Foto: Konji pri Zeleni hiški

Iz Šentilja v svet

Izr. prof. dr. Franjo Mlinarič, naš rojak iz Šentilja, v zadnjih letih utrjuje svoj položaj v mednarodnem akademskem prostoru.

Prof. dr. Franjo Mlinarič, dobitnik druge profesure, in rektor KU prof. dr. Grzegorz Mazurek, Univerza Leona Kozmiskega v Varšavi, Poljska

Po sedmih letih delovanja na Poljskem je na Univerzi Kozminski v Varšavi prejel že drugo profesuro. Univerza sodi med najuglednejše poslovne šole v Evropi in se redno uvršča visoko na lestvicah Financial Timesa.

Prof. Mlinarič deluje na presečišču financ, umetne inteligence in trajnostnega razvoja. Njegovo delo presega klasične akademske okvirje. Združuje raziskovanje, svetovanje in razvoj konkretnih poslovnih rešitev, s poudarkom na trajnostni preobrazbi podjetij in uvajanju umetne inteligence v finance in izobraževanje.

Pomembno vlogo ima tudi pri razvoju študijskih programov. Na Univerzi Kozminski sodeluje pri oblikovanju sodobnih MBA programov v partnerstvu z vodilnimi svetovnimi univerzami in

pri uvajanju inovativnih pristopov v visokem šolstvu.

Eden od vrhuncev njegovega pedagoškega dela je izjemen uspeh študentov na globalnem tekmovanju CFA Research Challenge, kjer je njegova ekipa dosegla prvo mesto na svetovnem finalu v Chicagu, enem najprestižnejših študentskih finančnih tekmovanj na svetu. Kot direktor Kozminski Business Huba razvija platformo, ki povezuje študente, raziskovalce, zagonska podjetja in korporacije ter spodbuja prenos znanja v globalno konkurenčne inovacije.

“Največja vrednost sodobnega izobraževanja ni več v prenosu informacij, temveč v komercializaciji koristnega znanja ter sposobnosti razvijanja človeških virov, ki znajo povezovati tehnologijo, finance in odgovornost do prihodnosti.

Če študenti odidejo v svet in tam ustvarjajo resničen vpliv, potem univerza opravlja svoje poslanstvo,” poudarja prof. dr. Franjo Mlinarič.

Njegovo delo presega akademske meje. Aktivno povezuje Evropo z globalnim inovacijskim prostorom. V tem kontekstu sodeluje tudi z različnimi mednarodnimi iniciativami, ki spodbujajo rast podjetij in razvoj inovacijskih ekosistemov v srednji Evropi.

Redno predava na HFU univerzi na Kitajskem, razvija dobre prakse za de-karbonizacijo poslovnih šol v Evropi in sodeluje pri kreiranju novih politik uvajanja UI v izobraževanju v sodelovanju z uglednimi poslovnimi šolami (ESCP, SDA Bocconi, St. Gallen, Vlerick, ESADE itd.).

“Univerze, ki pogumno nadgrajujejo ekonomske in poslovne vede z umetno inteligenco ter trajnostnim kontekstom, najbolje razumejo svet, v katerem živimo. Izobraževanje mora razvijati ljudi, ki znajo dinamično soustvarjati prihodnost – saj le tako postajamo ustvarjalci rešitev, ne le njihovi uporabniki,” pojasnjuje prof. dr. Franjo Mlinarič.

Slavje po vrnitvi zmagovalcev CFA RC iz Chicaga, prof. Franjo Mlinarič tretji z leve

Njegovo akademsko delovanje v Sloveniji

Dvajset let je predaval na Ekonomsko-poslovni fakulteti Univerze v Mariboru. Od leta 2016 do 2018 je na omenjeni fakulteti opravljal naloge prodekana. Sodeloval je s Slovenskim inštitutom za revizijo in številnimi ministrstvi ter vladnimi agencijami. Bil je svetovalec in strokovni sodelavec pri modelu privatizacije telekomunikacijskega operaterja (Telekom Slovenije), opravljal analize velikih investicij (Magna, Letališče Rdvarda Rusjana Maribor) in zakonodajne finančne

analize (lekarne, odvetništvo). Sodeloval je pri številnih državnih institucijah in regulatorjih. Bil je član Združenja poslovnih finančnikov Slovenije, član izpitne komisije za sodne izvedence (Ministrstvo za pravosodje) ter soustanovitelj podjetij in raziskovalnih institucij (npr. iRDM).

Spregledan v osnovni šoli

Veliko uspešnih ljudi je bilo v šoli sprva spregledanih, a so kasneje pokazali, da ocene ali zgodnja mnenja nikoli niso dokončna sodba o človeku. Pogosto ne gre za pomanjkanje sposobnosti, temveč za drugačne poti razvoja, različno okolje ali talente, ki jih ni mogoče hitro izmeriti.

Zato je danes pomembneje, da ustvarjamo okolje, ki mladim ponuja čim več priložnosti za razvoj. Vsak posameznik potrebuje prostor, kjer lahko raziskuje, preizkuša, dela napake in raste, ne glede na to, ali izstopa takoj ali šele kasneje. Ključno je, da znamo gledati širše, spodbujati radovednost in prepoznati potencial tudi tam, kjer ni očiten na prvi pogled.

Namesto da čakamo na “popolne profile”, moramo ograditi sisteme, ki omogočajo

različne poti do uspeha. Mladim je potrebno omogočiti dostop do znanja, mentorstva, tehnologije in izkušenj, ki jim pomagajo razviti samozavest in lastno smer. Ko to storimo, ne podpiramo le posameznikov, ampak ustvarjamo generacijo, ki zna soustvarjati prihodnost.

Njegovo sporočilo mladim generacijam

Pametne delovne navade, zdrava tekmovalnost, komunikativnost ter odgovorno in etično ravnanje so univerzalne vrednote, ki odpirajo priložnosti kjerkoli na svetu. V okolju globalne konkurence napredujejo

tisti, ki namesto izgovorov iščejo rešitve, prevzemajo odgovornost in delujejo proaktivno.

Poudarja tudi, da je opustitev lastne cone udobja (domači zapeček) nujen korak za vse, ki želijo soustvarjati sodoben svet. Mladim zato priporoča, da sledijo svojim strastem, veliko berejo ter izkusijo najmanj eno študijsko izmenjavo v tujini. Prav izpostavljenost novim kulturam, načinom razmišljanja in izzivom gradi samozavest, širi obzorja in zagotavlja odpornost na raznovrstne izzive, ki jih prinese življenje.

Kot pravi izr. prof. dr. Franjo Mlinarič: “Kdor ne tvega - nima meda.”

Andrej Koren

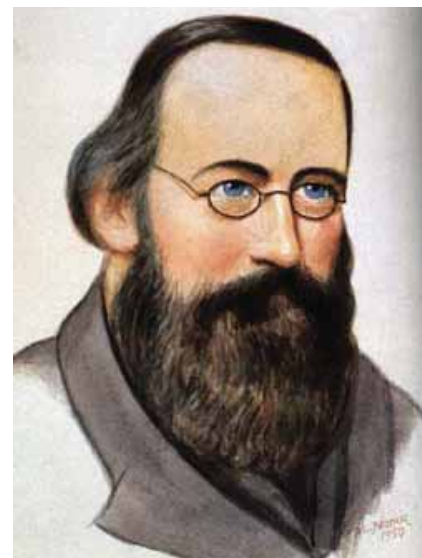
Foto: osebni arhiv dr. Franja Mlinariča

Ali ste vedeli?

Jakob Lorber (*1800, Kaniža, +1864, Gradec), slovenski glasbenik in mistik, je trdil,

da mu “notranji glas” narekuje obsežna duhovna besedila. Tako je nastal Janezov veliki evangelij. Gre za več tisoč strani obsežno mistično delo o Jezusu, duhovnem svetu in nastanku vesolja. Njegovi spisi so danes uvrščeni med pomembnejša evropska mistična dela 19. stoletja.

Vir: Slovenski biografski leksikon (SAZU)

Intervju - Vladimir Maher

Na OŠ Sladki Vrh smo v mesecu aprilu, ob 35. obletnici osamosvojitve naše države Slovenije, gostili prav posebnega gosta, vojnega veterana Vladimirja Maherja iz Zveze veteranov vojne za Slovenijo, OE Pesnica. Njegov obisk je bil za vse izjemna priložnost, da iz prve roke slišimo zgodbe in izkušnje iz časa, ko se je naša država borila za svojo samostojnost. Gospod Maher nam je predstavil dogodke iz obdobja vojne v Sloveniji in delil svoje osebne spomine, občutke in izzive, s katerimi so se takrat soočali. Devetošolci smo si o osamosvojitvenih dneh ogledali tudi film.

Ob tem pa smo na šoli gostili tudi razstavo o dogajanju v 10-dnevni vojni, ki je skozi številne fotografije, grafe in druge prikaze učencem približala ta del zgodovine.

Kako ste vojno za Slovenijo doživljali vi in koliko ste bili takrat stari?

Jaz sem bil takrat zaposlen v Teritorialni obrambi, najprej v Pesnici kot komandant občinskega štaba, saj je takrat imela ta organ vsaka občina. V začetku leta 1991 pa sem na pokrajinskem štabu v Mariboru prevzel novo dolžnost – bil sem odgovoren za obveščevalne zadeve, predlagal poveljniku ukrepe, da omilimo oziroma

preprečimo namere nasprotnika. Star sem bil okoli 34 let, torej, v primerjavi z danes, mlad.

Kakšni so bili takratni odnosi med sodelavci?

V Teritorialni obrambi je bilo malo zaposlenih, naše enote so temeljile na rezervni sestavi, na t. i. vpoklic. Možje so bili poklicani, ko so prišli, se je enota formirala, oborožila in šla na izvajanje nalog. Praviloma v teh enotah praktično nismo imeli težav. Odziv na vpoklic je bil čez 90-odstoten. Ljudje so se poznali, saj so bili največkrat iz bližnjih krajev. Mi, ki smo bili zaposleni v Teritorialni obrambi, pa smo se tudi odlično razumeli in tako je

bilo nekako naravno, da smo vsi stremeli k enemu cilju.

Vojna pa vseeno ni bila nedolžna stvar. Ali ste med njo čutili strah, kako ste se z njim spopadali?

Tisti, ki trdi, da ga v vojni

ni strah, ne pove resnice. Tudi nas je bilo strah, mene osebno najbolj takrat, ko sem opazoval na Pobrežju v pokrajinskem štabu tankovsko kolono, ki je krenila proti Šentilju. Takrat me je bilo zares strah. Mi protitankovskega orožja nismo imeli v zadostni količini, da bi se lahko uspešno zoperstavili močni oboroženosti nasprotnika. Na srečo smo poznali sistem blokad in smo zato izkoristili vsa možna sredstva, tovorna vozila, železniške vagoni in podobno. V bistvu je to zaustavilo nasprotnikovo tankovsko kolono.

Seveda je bilo tudi druge pripadnike naše enote strah. Imeli smo primer, ko je odpovedal poveljnik ene večje

enote zaradi strahu in smo ga morali zamenjati. Tudi tisti, ki so doživeli letalski napad v Štrihovcu, so mi kasneje pripovedovali, kako deluje psihološko stanje človeka, ko nad tabo zahrumi bojno letalo. Vseeno pa smo pogumno premagovali strahove.

Seveda, če bi vojna trajala dolgo, bi bilo tega strahu vedno manj. Jaz zase lahko povem, da me po tistem prvem večjem strahu ni bilo več tako strah. Res pa je, da nisem bil deležen večjega obstreljevanja. K sreči!

Kaj pa kakšna lekcija, ki ste se je naučili?

Lekcija, ki sem se je naučil, je ta, da se moraš kot pripadnik neke oborožene vojske svoje države naslanjati, opirati na prebivalstvo okrog sebe. Mi smo imeli takrat izredno podporo prebivalcev, kamorkoli smo pripadniki Teritorialne obrambe in Milice, ki je takrat z nami sodelovala, prišli. Ljudje so nam pomagali z informacijami, pomagali so nam s prehrano, pijačo in podobno. Prebivalci so nam vedno aktivno kazali, da so z nami. Če tega sodelovanja ne bi bilo, potem mi, po moji presoji, psihično ne bi zdržali.

Ob obisku in pogovoru smo se veliko naučili o tem, kako zahtevno in odgovorno delo so opravljali vojaki v času osamosvojitve. Njihov pogum, vztrajnost in ljubezen do domovine so nam lahko velik zgled. Prav je, da se njihovega prispevka zavedamo in ga spoštujemo, saj danes živimo v svobodni državi tudi zaradi njih. Pomembno je, da še naprej ohranjamo narodno zavest, spoštujemo našo domovino in smo ponosni, da živimo v samostojni državi Sloveniji.

Šolska novinarka Alina Šauperl,
devetošolka

Foto: Vladimir Maher med otvoritvijo razstave, arhiv OŠ Sladki Vrh

Obisk v Domu upokojencev Idila

27. marca smo se odpravili v Dom upokojencev Idila. Peljali smo se s šolskim kombijem. Starostnike smo presenetili ob materinskem dnevu.

Ko smo prišli, sem se pripravila za nastop. Potem sem se malo ogrela in povadila mojo točko. Pripravila sem se, da stopim na oder. Odplesala sem dva plesa: cha cha cha in paso doble. Po mojem nastopu so me starostniki vprašali o mojem plesu. Bili so zelo navdušeni. Poleg mene so bile še tri točke.

Na koncu nastopa so nas zelo lepo pogostili. Meni se je zdelo odlično in sem zelo vesela, da sem lahko nekemu osrečila dan. Potem smo se pripravili za odhod nazaj v šolo.

*Klea Ejupi, 4. b
OŠ Rudolfa Maistra Šentilj*

Pozdrav pomladi zadel v srce

Vsi, ki smo letošnjo prireditev pripravljali, nas je vsebina "zadela v srce" že na vajah, po odzivih občinstva pa se je predstava 19. marca 2026 dotaknila tudi gledalcev v Kulturno prosvetnem domu Vlada Pipana v Šentilju. Čemu se morda sprašujete?

Letošnja tema je bila minljivost. Tema, o kateri ne govorimo pogosto, oziroma se je raje kar izogibamo. Mi smo se je lotili skozi odnos babice in vnukov, v katerem smo želeli osvetliti izzive otroškega sveta, ki jih je babica s svojo modrostjo mirila, ob tem pa nežno vodila in opogumljala. V ospredje smo postavili pomen srčnega, empatičnega odnosa, ki je še kako pomemben za vsakega izmed nas. Hoteli smo zastaviti vprašanje, kaj je v življenju tisto, kar šteje? Kaj nas oblikuje in zaznamuje? Ena od pomembnih stvari so gotovo podporni odnosi, ki vključujejo sprejetost, podporo in vidijo človeka v vsej svoji biti, predvsem pa ne obsojajo. Takšni odnosi pripomorejo k rasti in polnijo z energijo.

Na odru so to odlično prikazali Luka Rukelj Štrucl, Agnes Čepek in Julija Bratkovič. S krasno prezenco so poskrbeli, da smo začutili, kako pomembne so pristne vezi med ljudmi, ob katerih se vzajemno učimo – otroci od odraslih, ki so polni neprecenljivih izkušenj, in obratno. Da je ravno ta medgeneracijski vidik odnosov, sodelovanja in medsebojne pomoči prišel do izraza, pa se moramo

zahvaliti tudi vsem gostujočim, ki so bili letos pripravljene sodelovati z nami. Pristrčna hvala VDC Polž, Marjanu Podbrežniku, Andreji Ahman Vargazon, Tomažu Pavlinu in Boštjanu Bračiču, da so nas podprli in se nam pridružili pri predstavi. Ta je zaživela ob številnih dobro pripravljenih točkah, ki so jih otroci

pripravljali ob podpori mentorjev, zato jim izrekam iskreno zahvalo za dobro opravljeno delo.

Za čustveni naboj predstave so bili letos ob vsebini ključni tudi glasba in svetlobni efekti, za kar se moramo zahvaliti sodelovanju z občino, predvsem Vasji Šabedru. Kljub

temu da je ideja zrasla v eni glavi, do realizacije ne bi prišlo, če ne bi bilo podpornega organizacijskega tima in dobrega sodelovanja. Čisto vsak sodelujoči je doprinesel, da je prireditev pustila svoj edinstveni pečat in se dotaknila naših src. Pod črto je bila letošnja predstava pravi užitek! Veliko vložene energije za pravo stvar. Za ljudi. Za razmislek o hvaležnosti, ki jo čutimo do ljudi, ki jih imamo okoli sebe, in koliko jim damo vedeti, da so za nas dragoceni. To šteje! Predvsem v teh časih. Življenje je lepo, ko ga tako tudi živimo.

Aleša Drevenšek, vodja prireditve

Foto: Tomaž Prša (arhiv OŠ Rudolfa Maistra Šentilj)

Pristrčna opozorila naših najmlajših

Vsako leto 22. aprila obeležimo Svetovni dan Zemlje in letos je bila osrednja tema Naša moč, naš planet, ki poudarja pomen skupnega delovanja, vsakodnevnih odločitev in odgovornosti do planeta Zemlje. Otroci iz skupin Mehurčki in Balončki z Zgornje Velke, ki delujeta pod okriljem Osnovne šole Sladki Vrh, so nas razveselili s prav posebno in nadvse pristrčno pobudo. S svojimi risbicami kužkov na sprehodu in kratkimi zapisi so opozorili na nekaj zelo pomembnega – odgovorno ravnanje lastnikov psov in pobiranje pasjih iztrebkov. Svoje risbice so izobesili po vsej obvoznici Velke, kot tudi na igrišču za šolo.

MAJHNI KORAKI – VELIKA PROŠNJA. PROSIMO POBERITE ZA KUŽKOM.

KJER KUŽA HODI, NAJ NE OSTANE SLED. VREČKA V ROKI – SVET JE SPET LEP.

MAJHEN TRUD, VELIK UČINEK. POBERITE ZA SVOJIM KUŽKOM.

Na prvi pogled gre za preprosto otroško ustvarjanje, a sporočilo, ki ga nosijo njihova dela, je jasno, iskreno in poučno. Otroci so skozi risbe prikazali vsakdanje prizore sprehodov s kužki, ob tem pa z besedami prijazno, a odločno spomnili, kako pomembno je skrbeti za čisto okolje. Njihovi zapisi niso graja, temveč prijazen

opomnik, da si vsi želimo urejeno in prijetno okolje za bivanje.

Ta kšne p o b u d e i m a j o p o s e b n o v r e d n o s t, s a j p r i h a j a j o

iz otroškega sveta – sveta, kjer so iskrenost, neposrednost in skrb za skupnost posebej pristne. Prav zato njihova sporočila pogosto dosežejo več kot strogi napisi ali opozorila. Ob njihovih risbah se nehote nasmehnemo, hkrati pa tudi zamislimo.

Projekt je lep primer, kako lahko že najmlajši aktivno sodelujejo pri soustvarjanju boljše skupnosti. S tem ne razvijajo le svoje ustvarjalnosti, temveč tudi občutek odgovornosti in skrb za

okolje. Njihovo delo je zgled tudi odraslim – ne le glede pobiranja iztrebkov, temveč tudi glede spoštovanja skupnega prostora in medsebojnega sodelovanja.

Naj bodo njihove risbice in sporočila prijazen opomnik vsem lastnikom psov. Majhna dejanja štejejo in čisto okolje je skupna odgovornost vseh nas.

Iskrena pohvala otrokom za njihovo prizadevnost, ustvarjalnost in pogum, da so na tako lep način opozorili na pomembno temo.

Zahvala seveda tudi vzgojiteljicam, ki s svojim predanim delom spodbujajo vrednote, ki presegajo vrtčevske dejavnosti in ostajajo za vse življenje.

Lidija Šarić, podžupanja

Prostovoljske drobtinice

Povezovanje osnovnošolcev in uporabnikov Varstveno delovnega centra Polž spodbuja vključujočo družbo, kjer ima vsak posameznik možnost sodelovati in biti enakovreden član skupnosti. Skupne dejavnosti, ki smo jih preprosto poimenovali "Skupaj se imamo lepo", pomagajo graditi medsebojne odnose in zmanjšujejo predsodke. O tem pričajo tudi prostovoljske drobtinice:

*Veliko smo se družili. Tina Žunko, 5.b
in Andrej Kozar*

Sladki utrinek prostovoljstva

Dobro smo pekli. Tia Galunič

Razveselili smo se peciva. Barbara Gornik

Za adventni venček smo izdelali bonbone. Karolina Kuzma

Na podelitvi priznanj za 10. Polževo bralno značko

Všeč mi je bilo, da so bile tam maskote. Lucija Ferik

Adventni venčki

Ustvarjanje

Všeč mi je bilo, ko smo okraševali s polžki. Lucija Ferik

Postavljanje velikonočne dekoracije

Velikonočnemu zajcu smo pomagali izkopati luknjo.

Skupaj v kinu

Film je bil zelo zanimiv, vmes smešen, žalosten, vesel ... Kokice so bile dobre! Tina Žunko, 5. b

Fino je bilo, da smo skupaj sedeli, jedli kokice, se družili in se imeli fajn. Andrej, Kim, Barbara

Všeč mi je bilo, da smo skupaj pobirali smeti. Ema Jerot, 5. a

Vesela sem bila, ko smo počistili zemljo. Tina Žunko, 5. b

Čistilna akcija

Izdelovanje velikonočne dekoracije

Meni se dopade, da smo delali dekoracijo za krožišče in smo ful srečni, ker so jo vsi pohvalili. Urška Novak

Bilo mi je všeč, da smo poskrbeli za čisto okolico. Urška Novak

Ko smo prišli nazaj, smo bili utrujeni. Mario Jauk

Izdelovali smo kocke prijateljstva. Bilo mi je všeč. Sandra Kaučič

Kocke prijateljstva

Zelo mi je bilo fajn, ko smo se bolj spoznali. Zeloooo je bilo fajn. Tina Žunko 5. b

Japonski dresnik ob Muri – invazivna rastlina, ki jo lahko tudi okusimo

Ob bregovih reke Mure v Sladkem Vrhu se v zadnjih letih vse bolj širi japonski dresnik (*Reynoutria japonica*), ena najbolj invazivnih rastlin v Evropi. Na prvi pogled deluje privlačno – s svojimi visokimi votlimi stebli spominja na bambus, poleti pa ustvarja goste zelene sestoje, ki hitro prekrijejo okolico. Prav njegova izjemna rast in prilagodljivost predstavljata veliko težavo za naravno okolje in tudi za urbana območja.

Japonski dresnik izvira iz vzhodne Azije, kjer ga tradicionalno uporabljajo kot spomladansko divjo zelenjavo. V Evropo je bil v 19. stoletju prinesen kot okrasna rastlina, saj so ga cenili zaradi hitre rasti in bujnega videza. Kmalu pa se je izkazalo, da gre za rastlino, ki se izjemno hitro širi in jo je zelo težko odstraniti.

Ob Muri danes dresnik marsikje že povsem izriva obrežno vegetacijo. S svojo gosto rastjo zasenči domače rastline, zmanjšuje biotsko raznovrstnost in spreminja videz rečnih bregov. Ker jeseni nadzemni deli odmrejo, tla pozimi ostanejo gola in bolj izpostavljena eroziji. Rastlina se širi predvsem s podzemnimi koreniki, ki lahko segajo več metrov globoko in daleč naokrog. Dovolj je že majhen delček korenine ali stebela, da ponovno požene nova rastlina, zato se pogosto širi ob košnji, zemeljskih delih ali poplavih.

Težave povzročajo tudi v urbanih okoljih. Močne korenike lahko prodrejo skozi razpoke v asfaltu, poškodujejo oporne zidove, kanalizacijske sisteme in celo temelje objektov. V nekaterih državah Evrope je zaradi škode, ki jo povzročajo na infrastrukturi in nepremičninah, postal resen gospodarski problem. Zaradi njegove prisotnosti se lahko zmanjša tudi vrednost zemljišč in povečajo stroški vzdrževanja okolice.

Odstranjevanje japonskega dresnika je zahtevno in običajno traja več let. Enkratna košnja rastline ne uniči, saj iz korenin hitro ponovno požene. Uspešnejše so večkratne košnje skozi sezono, izkopavanje korenin ter prekrivanje tal z neprepustnimi materiali. Ponekod uporabljajo tudi sistemske herbicide, vendar mora biti njihova uporaba premišljena in strokovno vodena, zlasti v bližini vodotokov. Pomembno je predvsem, da ostankov rastline ne odlagamo v naravo ali na kompost, saj lahko že majhen košček ponovno požene v novo rastlino.

Zanimivo pa je, da je japonski dresnik tudi užiten. Mladi spomladanski poganjki imajo prijetno kiselkast okus, podoben rabarbari, zato jih v Aziji že dolgo uporabljajo v kuhinji. Na Japonskem sodi med tradicionalne spomladanske samonikle rastline, ki jih nabirajo kot sezonsko zelenjavo. Najbolj okusni so mladi vršički, visoki približno 20 do 30 centimetrov, saj kasneje postanejo vlaknasti in trdi.

Poleg kulinarčne zanimivosti vsebuje tudi resveratrol, antioksidant, ki ga poznamo iz rdečega grozdja in rdečega vina. Resveratrol je predmet številnih raziskav zaradi možnih protivnetnih in zaščitnih učinkov na srčno-žilni sistem, japonski dresnik pa velja za enega najbogatejših naravnih virov te spojine.

Mladi poganjki se tudi odlično podajo v marmelade. Priljubljena je kombinacija z jagodami, saj se njuna okusa lepo dopolnjujeta. Prav tako pa jih lahko fermentiramo. Narezane poganjke vložimo v slanico skupaj s česnom in zelišči ter pustimo nekaj dni fermentirati. Tako pripravljena zelenjava spominja na kislo zelenjavo z nežno noto rabarbare in predstavlja zanimiv primer sodobne uporabe tradicionalnih načinov konzerviranja hrane.

Čeprav japonski dresnik predstavlja veliko okoljsko težavo, njegova zgodba hkrati odpira vprašanje odnosa človeka do narave in tujerodnih vrst. Rastlina, ki je bila nekoč zasajena kot okras, danes spreminja podobo naših rečnih bregov. Morda nas prav njena prisotnost ob Muri opominja, kako pomembno je varovanje domačih ekosistemov ter premišljeno ravnanje z naravo, ki nas obdaja.

Iva Hari, TD Klopotec

Ko travniki cvetijo, čebele živijo

Čebele sodijo med najpomembnejše organizme na našem planetu, saj njihova vloga daleč presega proizvodnjo medu in drugih čebeljih pridelkov. Ključna naloga čebel je opráševanje, proces, brez katerega številne rastline ne bi mogle tvoriti plodov in semen. S tem neposredno vplivajo na pridelavo hrane, stabilnost ekosistemov in ohranjanje biotske raznovrstnosti. Ocenjuje se, da čebele sodelujejo pri opráševanju kar 80 do 90 odstotkov žužkocvetnih rastlin, kar pomeni, da je velik del svetovne pridelave hrane neposredno ali posredno

odvisen od njihovega delovanja. Sadje, zelenjava, oljnice in številne krmne rastline so v veliki meri odvisne prav od opráševalcev, med katerimi imajo čebele vodilno vlogo.

Pomen čebel za kmetijstvo je izjemen. Njihovo opráševanje ne vpliva zgolj na količino pridelka, temveč tudi na njegovo kakovost, obliko in hranilno vrednost. V številnih primerih je pridelek brez opráševanja bistveno manjši ali celo popolnoma izostane. Zato čebele predstavljajo neprecenljivo naravno storitev, ki jo pogosto jemljemo za samoumevno. V nekaterih delih sveta so zaradi pomanjkanja opráševalcev že prisiljeni izvajati ročno opráševanje, kar jasno kaže, kako nenadomestljive so čebele v sodobni pridelavi hrane.

Kljub svojemu izjemnemu pomenu pa so čebele v zadnjih desetletjih vse bolj ogrožene. Raziskave iz Evrope in sveta kažejo

na zaskrbljujoč upad populacij opráševalcev. Tudi v Sloveniji smo bili priča velikim izgubam čebeljih družin, ki so v posameznih obdobjih presegle 30 odstotkov. Razlogi za to so kompleksni in med seboj povezani, vključujejo pa predvsem intenzivno kmetijstvo, uporabo fitofarmaceutskih sredstev, podnebne spremembe ter izgubo primernih habitatov. Med slednjimi imajo posebno vlogo travniki, ki so za čebele ključni vir hrane.

Travniki predstavljajo enega najpomembnejših življenjskih prostorov za čebele in druge opráševalce. V Sloveniji trajni travniki in pašniki obsegajo skoraj 60 odstotkov vseh kmetijskih zemljišč v uporabi, kar pomeni, da imajo izjemen potencial za zagotavljanje nektarja in cvetnega prahu. Vendar pa ta potencial pogosto ni izkoriščen, saj sodobne kmetijske prakse dajejo prednost količini pridelka pred ekološko funkcijo travnikov. Posledica tega je zmanjšanje raznolikosti rastlin in s tem tudi razpoložljivosti hrane za opráševalce.

Način upravljanja travnikov, zlasti košnja, ima pri tem ključno vlogo. Prezgodnja ali prepogosta košnja lahko bistveno zmanjša količino cvetočih rastlin, kar pomeni, da čebele izgubijo pomemben vir hrane. Po drugi strani pa lahko pravilno načrtovana in izvedena košnja pomembno prispeva k ohranjanju biotske raznovrstnosti in izboljšanju pogojev za opráševalce. Prav zato je razumevanje vpliva košnje na čebele ključnega pomena za trajnostno upravljanje kmetijskih površin.

Košnja, ki se izvede pred cvetenjem rastlin, prepreči nastanek nektarja in cvetnega prahu, kar neposredno vpliva na prehrano čebel. To je še

posebej problematično spomladi, ko se čebelje družine razvijajo in potrebujejo velike količine hrane. Prepogosta košnja ima podoben učinek, saj rastlinam ne omogoča, da bi sploh dosegle fazo cvetenja. Travniki, ki se kosijo trikrat ali večkrat letno, so za čebele skoraj brez vrednosti, saj na njih prevladujejo hitro rastoče trave z nizko medonosno vrednostjo. Poleg tega ima košnja tudi neposreden vpliv na opráševalce, saj lahko mehansko uniči žuželke, ki se nahajajo na rastlinah.

Kljub temu košnja ni nujno škodljiva, če je izvedena pravilno. Pravzaprav je lahko pomembno orodje za ohranjanje travniških habitatov. Omogoča obnovo rastlin, preprečuje zaraščanje in spodbuja pestrost rastlinskih vrst. Ključno je, da se košnja prilagodi naravnim ciklom rastlin in potrebam opráševalcev. Priporočljivo je, da se travnike kosi po cvetenju glavnih medonosnih rastlin, saj tako omogočimo čebelam, da izkoristijo njihov potencial. Zelo učinkovita praksa je tudi mozaična košnja, pri kateri se travnik ne pokosi v celoti naenkrat, temveč postopoma. Na ta način vedno ostane del površine, ki zagotavlja hrano opráševalcem.

Pomembna je tudi tehnika košnje. Košnja od sredine proti robu omogoča žuželkam in drugim živalim, da se umaknejo na varno. Prav tako je priporočljivo, da višina košnje ni prenizka, saj s tem ohranjamo del rastlin in omogočamo hitrejšo regeneracijo. Tudi čas košnje ima pomembno vlogo – zgodaj zjutraj ali pozno zvečer je aktivnost opráševalcev manjša, zato je takrat košnja manj škodljiva.

Poleg košnje pa na čebele močno vpliva tudi uporaba fitofarmaceutskih sredstev. V sodobnem kmetijstvu se njihovi uporabi pogosto ni mogoče izogniti, vendar nepravilna uporaba predstavlja resno tveganje

za oprasovalce. Ko čebele obiskujejo cvetove, lahko pridejo v stik s pesticidi, ki lahko vstopijo v njihov organizem preko hrane, stika ali dihal. Posledice so lahko smrt posameznih čebel ali celo propad celotne čebelje družine. Posebej nevarni so insekticidi, ki delujejo na živčni sistem žuželk.

Zato je izjemno pomembno, da kmetje uporabljajo fitofarmaceutska sredstva odgovorno in v skladu z načeli dobre kmetijske prakse. To vključuje uporabo sredstev le takrat, ko je to nujno potrebno, izbiro manj škodljivih pripravkov ter izvajanje tretiranj v času, ko čebele niso aktivne. Pomembno je tudi obveščanje čebelarjev o načrtovanih tretiranjih, saj lahko ti pravočasno ukrepajo in zaščitijo svoje čebelje družine.

Kmetje in čebelarji so med seboj tesno povezani in soodvisni. Kmetijska pridelava je v veliki meri odvisna od oprasovanja, ki ga zagotavljajo čebele, medtem ko čebele potrebujejo raznolike in

zdrave habitate za svojo prehrano. Dobro sodelovanje med obema skupinama je zato ključno za trajnostni razvoj. Kmetje lahko z ustreznim upravljanjem zemljišč pomembno prispevajo k ohranjanju oprasovalcev, čebelarji pa s skrbjo za zdrave čebelje družine zagotavljajo učinkovito oprasovanje.

Ohranjanje čebel ni pomembno le z vidika kmetijstva, temveč tudi z vidika varovanja okolja. Oprasovalci imajo ključno vlogo pri ohranjanju biotske raznovrstnosti in stabilnosti ekosistemov. Travniki, ki so pravilno upravljani, predstavljajo pomembne življenjske prostore za številne vrste in prispevajo k ohranjanju naravnega ravnovesja. Njihova vrednost presega zgolj proizvodnjo krme, saj so pomemben del krajine in ekološkega sistema.

Čeprav se uporabi fitofarmaceutskih sredstev v sodobnem kmetijstvu trenutno še ni mogoče popolnoma izogniti, pa lahko z odgovornim ravnanjem bistveno zmanjšamo

njihov vpliv na čebele. Enako velja za košnjo, ki jo lahko z ustreznim pristopom prilagodimo potrebam oprasovalcev. Pravilna košnja tako ni le tehnični ukrep, temveč pomemben prispevek k ohranjanju narave.

Prihodnost kmetijstva je v trajnostnih praksah, ki upoštevajo naravne procese in ohranjajo ravnovesje v okolju. Čebele nam s svojim delom vsak dan omogočajo bogato in raznoliko prehrano, zato je naša odgovornost, da jim zagotovimo ustrezne pogoje za življenje. S pravilno košnjo travnikov, premišljeno uporabo sredstev za varstvo rastlin ter dobrim sodelovanjem med kmeti in čebelarji lahko pomembno prispevamo k ohranjanju oprasovalcev in s tem k trajnostni prihodnosti.

Vlado Auguštin, svetovalec specialist za tehnologijo čebelarjenja
Javna svetovalna služba v čebelarstvu

Dobrodelni tek s Katjo in Vidom

V soboto, 14. marca 2026, se je na nogometnem igrišču v Šentilju odvil dogodek, ki je povezal ljudi vseh starosti in fizičnih zmožnosti. Katja Perkovič in Vid Štuhec sta v sodelovanju z Občino Šentilj, Osnovno šolo Rudolfa Maistra Šentilj ter Športnim in kulturno-umetniškim društvom Hurikani organizirala dobrodelni tek, ki je bil namenjen zbiranju sredstev za nakup novih otroških igral.

Pobudnika Katja in Vid sta ugotovila, da otroci osnovne šole v Šentilju in njene podružnice v Ceršaku sicer imajo prostor za igro, a bi potrebovali več motoričnih igral. S tem opažanjem sta odločno stopila v ospredje in priredila navdušujoč dogodek, poln prijetnega in športnega vzdušja.

Dogodek je trajal med 9. in 14. uro, ko sta Katja in Vid neprekinjeno krožila po tekaški stezi okoli nogometnega igrišča. Obiskovalci so se jima pridružili po lastni želji, s hojo ali s tekom, vsak le toliko, kolikor je zmožel. Ob koncu je vsak udeleženec dobrodelnega teka sporočil, koliko krogov je pretekel in vsak kilometer je prinesel en evro. Zbrane kilometre

so ob koncu pretvorili v donacije podjetij iz Šentilja in okolice.

Na dogodku je kilometre zbiralo 525 ljudi, udeležencev pa je bilo več kot 700. Skupaj so pretekli 7841 krogov, kar pomeni več kot 2940 kilometrov. Donacije so prihajale tako od dobrodelnih podjetij kot tudi v obliki prostovoljnih prispevkov na dogodku. Zbrali so 5355 evrov, kar pomeni, da so presegli zastavljen cilj (1 km = 1 €). Občina Šentilj bo dopolnila razliko za uspešno realizacijo projekta, saj bo končna investicija igral znašala med 7000 in 9000 evri. To pomeni, da bodo presegli celo razmerje 1 km = 2 €, kar je za prvo izvedbo takšnega dogodka izjemno.

Za sproščeno vzdušje športnega dogodka so skrbeli Pihalni orkester občine Šentilj – Paloma,

DJ Kikl, Showtime Crew, ansambel Brloga in Akustični duet. Organizatorji so poskrbeli za bogat spremljevalni program za vse generacije. Obiskovalci so lahko uživali v poslikavah obraza, risarskih delavnicah, fitnes delavnici s Fitmajstrom, konjičkanju in ustvarjanju z mažoretkami. Za dobro hrano je poskrbel Smash Bistro, za hladno pijačo pa Dvorana Bar.

S tem dogodkom so organizatorji spodbudili občane, da povežejo prijetno s koristnim, in poskrbeli, da bodo lokalni otroci svoje gibalne sposobnosti v prihodnje razvijali na novih igralih. Zaradi izjemnega odziva občanov bo ta dogodek skoraj zagotovo postal tradicionalen. Tako se bomo tekaško družili tudi v prihodnjih letih in skupaj soustvarjali razvoj naše občine.

Po prispevkih net.tv in maribor24.si povzela Eva Vrtin.

Vir fotografij: Facebook stran Visit Šentilj

Predstavitev pesniške zbirke Barve jeseni avtorja Bogomirja Feliksa Horvata

Bogomir Feliks Horvat, ki je dolga leta prepeval v zboru, je ob koncu predstavitve knjige zapel skupaj z Velškimi glasovi

(Horvat skrajno levo, skrajno desno podžupanja Občine Šentilj Lidija Šarič)

šolo, po njej pa ostal doma, da bi prevzel kmetijo, kot je bila navada v tistih časih. Vendar se je življenje obrnilo drugače. Pri 18 letih se je vpisal v Kmetijsko šolo v Svečini, ki jo je uspešno končal, po odsluženi vojaščini pa se je za nekaj let zaposlil v Kmetijski zadrugi Trate, nato pa v tovarni papirja Paloma v Sladkem vrhu. Šolanje je nadaljeval ob delu na Srednji papirniški šoli v Ljubljani, si pridobil naziv papirniški tehnik in postal izmenovodja, kar je opravljal vse do svoje upokojitve leta 1994.

Ustvaril si je družino in dom, njegove pesmi pa so se vztrajno nabirale v predalu celih 60 let, medtem pa je ob službi dolga leta prepeval tudi v zboru.

»Poseben preobrat v mojem življenju je nastopil po smrti žene Valerije, ki je bila navdih za moje prve pesmi. V

V prostorih KUD Gabrijel Kolbič na Zgornji Velki v občini Šentilj je bila 26. februarja 2026 predstavitve druge pesniške zbirke domačina Bogomirja Feliksa Horvata, ki jo je naslovlil Barve jeseni.

Horvat je bil konec decembra 2025 gost Skodelice besed v šentiljski knjižnici, svoje pesmi iz zadnje pesniške zbirke pa je prebiral tudi v šentiljski cerkvi in v domu starostnikov v Lenartu.

Bogomir Feliks Horvat z Zgornje Velke je rojen leta 1938 na Spodnji Velki, kjer je obiskoval osnovno

»Pesmi sem začel pisati že kot mlad fant v kmečki šoli, kjer sem ob učitelju slovenščine g. Cigutu našel odličnega vzgojitelja in mentorja, ki je zgodaj odkril moje veselje do pesnikovanja, me usmerjal in me na šolski proslavi ob Dnevu mladosti leta 1958 predstavil kot pesnika. Drugi pomembni mentor mi je bil g. Pirnat, profesor slovenščine in zgodovine na srednji šoli v Ljubljani, ki je bil tako navdušen nad mojimi besedili, da me je poskušal navdušiti celo za študij slavistike, vendar se nisem odločil za to,« se z hvaležnostjo spominja svojih začetkov Horvat.

samozaložbi sem leta 2020 izdal zbirko z naslovom Pesmi najine mladosti, ki je bila lepo sprejeta. V istem letu sem doživel prometno nesrečo, v kateri je bil avtomobil popolnoma uničen, jaz pa sem ostal nepoškodovan. Po čudežnem preživetju in nenehnem iskanju nekoga, mi je prišla naproti »ona«, s katero sem se poročil in znova zaživel. Kot preroben sem začel pisati po vseh notah življenja – o naravi, doživetjih, srečanjih, lepih spominih in predvsem o ljubezni,« nadaljuje Horvat, ki pravi, da se mu leta res nabirajo, v duši pa je še zmeraj mlad.

Predstavitve pesniške zbirke Barve jesen B. F. Horvata, ki pri svojih 88 letih še vedno pesni

Spremno besedo v zbirki, ki je razdeljena v več sklopov, je prispevala lektorica dr. Cecilija Oblonšek: »Horvatove pesmi presenetijo s svojo svežino, v glavnem so ljubezenske, še posebej osupljivo je dejstvo, da avtor šteje danes že 88 let. Z veliko mero iskrenosti v pesmih govori o svoji prvi ženi, ki mu je bila velik navdih pri pisanju, o bolečini njene izgube ter o hrepenenju srca, ko sreča novo ljubezen svojega življenja. Govori tudi o bojih, če in kako ljubiti naprej, in prav tukaj se razkriva velika modrost življenja. Ganljivo je brati, v kako čudovitem odnosu pesnik ostaja s pokojno ženo in kako nič manj ne živi lepega odnosa s svojo sedanjo družico, s katero sta si nedavno pred Bogom objubila zvestobo v svetem

zakonu. Eden od dokazov daru ustvarjalnosti so tudi pričujoče pesmi, ki so za avtorja izpoved duše, bralcem pa bodo nekatere navdih, druge v razmislek o lastnih odnosih in doživljanju življenja, spet drugim v razvedrilo in veselje,« je med drugim zapisala.

Obe pesniški zbirki, ki ju je avtor izdal v samozaložbi, je popestril z akvareli svojega brata Jožefa Horvata, uspešnega in uveljavljenega ljubiteljskega slikarja, ki svoja likovna dela v tem času razstavlja v Knjižnici Šentilj. Ob nedavni predstavitvi knjige v rodnem kraju je spregovorila in mu v imenu Občine Šentilj čestitala podžupanja Lidija Šarič, v kulturnem programu pa so nastopili pevci vokalne skupine Velški glasovi.

»Zbrali smo se na eni tistih posebnih priložnosti, ki nas povežejo z globljim razumevanjem sveta – z umetnostjo, z občutji in z besedami, ki jih je pesnik vtikal v svoje verze. Pred nami je pesniška zbirka,

ki na prefinjen način utemeljuje občutke minljivosti, sprememb in življenjskih prehodov, ki so neločljivo povezani z naravo in ljubeznijo. Mirko Horvat je pesnik, ki s svojo poezijo raziskuje različne plati človeške duše; njegove besede so nežne, a hkrati globoke, polne občutkov, ki segajo od spominov na nekdanjo ljubezen do novih začetkov, ki jih prinaša življenje. V tej zbirki nas popelje skozi proces iskrenega iskanja sebe, skozi soočanje z minljivostjo, ki jo prinaša jesen, skozi ljubezen do narave in do ljudi, ki so tako pomembni v njegovem življenju. Zbirka je umetniški spoj besed in slik, ki jih je z akvareli dopolnil njegov brat. In naj bo danes priložnost za poglobljeno doživljanje poezije,« je zaključila nagovor podžupanja.

Anita Kirbiš

Foto: Anita Kirbiš, Zg. Velka, 26. februar 2026

Poletje s knjigo v roki: vabljeni v Mariborsko knjižnico!

Pred nami so poletni meseci, ki prinašajo daljše dni in več časa za sprostitev. Med počitnicami vas vabimo v enote Mariborske knjižnice, kjer vas čakajo knjižne police, polne zanimivih zgodb in poučnega branja za vse generacije.

Najmlajši lahko med počitnicami s slikanicami in pravljicami stopajo v čudovite domišljjske svetove, šolarji in mladostniki pa bodo na knjižnih policah našli napeta bralna doživetja, ljubezenske dogodivščine

in stripe, s katerimi bodo ohranili bralno kondicijo tudi med šolskimi počitnicami. Odrasli in starejši občani si lahko v poletnem miru privoščijo trenutke zase ob branju izbranega leposlovja, biografij, zgodovinskih romanov, kriminalk ali zanimive strokovne literature. Mariborska knjižnica ostaja prijetno pribežališče pred poletno vročino za vse generacije, prostor medsebojnega povezovanja, učenja in navdih za celotno družino.

Med poletnimi počitnicami bodo enote delovale po prilagojenem poletnem delovnem času, posebej vas vabimo v domačo knjižnico v Šentilju, ki bo med počitnicami odprta:

- torek: 13.00–19.00
- četrtek: 8.00–14.00

Vabljeni, da nas obiščete in si pravočasno pripravite svojo zalogo poletnega branja.

Se vidimo v knjižnici!

Poletni odpiralni čas enot 2026 od 26. 6. – 29. 8. 2026

	PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETRTEK	PETEK	SOBOTA
Osrednja knjižnica (TPC City)	13-19	13-19	13-19	8-14	8-14	8-12
Plonjska knjižnica (TPC City)	13-19	13-19	13-19	8-14	8-14	8-12
Čitalnica (TPC City)	13-19	13-19	13-19	8-14	8-14	8-12
Knjižnica Tabor	13-19		13-19		8-14	
Knjižnica Nova vas	8-14	8-14	8-14	13-19	13-19	8-12
Plonjska knjižnica Nova vas	8-14	8-14	8-14	13-19	13-19	8-12
Knjižnica Bistrica ob Dravi		13-19				
Knjižnica Duplek		13-19			8-14	
Knjižnica Hoče	13-19	13-19		8-14	8-14	
Knjižnica Kamnica			13-19		8-14	
Knjižnica Lovrenc na Pohorju			13-19			8-12
Knjižnica Pekre			13-19		8-14	
Knjižnica Pobrežje	13-19	13-19	13-19	8-14	8-14	8-12
Knjižnica Pesnica			13-19	13-19		
Knjižnica Janka Glazerja Ruše	13-19	13-19		8-14		
Knjižnica Studenci		13-19		13-19		
Knjižnica Selica ob Dravi				13-19		
Knjižnica Šentilj		13-19		8-14		
Knjižnica Tezno	13-19		13-19		8-14	
Knjižnica Kungota	13-19					
Knjižnica Rače	13-19		13-19		8-14	
Bibliobus	Ne vozi od 29. 6. – 29. 8. 2026					
Izposoja na domu	Po dogovoru					
Izposoja v bolnišnico	Po dogovoru z UKC					

Rok izposoje lahko podaljšate v katerikoli enoti po telefonu ali osebno ob obisku knjižnice, v spletni storitvi **Moja knjižnica** ali preko mobilne aplikacije **mCobiss**.

PRODAJA NOVIH STANOVANJ ob Šeškovi ulici v Šentilju v Slovenskih goricah

Velikost stanovanj:
Med 79,61 m² in 139,78 m²
(z vključenimi zunanji površinami in kletnimi
shrambami).

Cena:
Cena z davkom na dodano
vrednost od 205.000,00 EUR
do 359.000,00 EUR.

Rok dokončanja:
Oktober 2027.

CENTURY 21 Capital

CSLO REGIONALNA d.o.o.
Hrvaška ulica 4, 1000 Ljubljana

+386 64 233 603
capital@c21.si

Zastopniška pisarna Zavarovalnice Sava - vaš zanesljiv partner v Šentilji

Zastopniška pisarna Zavarovalnice Sava se nahaja v središču Šentilja, na Maistrovi ulici 2, v pritličju stavbe Občine Šentilj. Za pomoč in svetovanje o široki paleti zavarovanj, ki jih nudi Zavarovalnica Sava, so vam na voljo naši izkušeni zavarovalni zastopniki in svetovalci:

Andrej Majer (040 641 002), **Robert Tišler** (070 872 377), **Nina Poglej** (031 405 797), v sodelovanju z zastopniško družbo Zastopnik, d. o. o., pa tudi **Leon Poglej** (041 815 931) in **Matej Lorber** (031 596 479).

V zastopniški pisarni Šentilj so vam na voljo vsak delovnik med 8. in 12. uro.

Zakaj izbrati nas?

- ✓ Zanesljiv partner lokalni skupnosti in širši regiji.
- ✓ Strokovne rešitve in osebni pristop.
- ✓ Svetovanje za posameznike in podjetja.
- ✓ Vse na enem mestu – enostavno, strokovno, prijazno in učinkovito.

Z roko v roki nismo nikoli sami. Prijazno dobrodošli!

**NOVA
ZASTOPNICA**

Nina Poglej,
zavarovalna zastopnica
Zavarovalnice Sava

T: 031 405 797
E: nina.poglej@zav-sava.si

Prenesite kontaktne podatke.

„Pri mojem delu mi je najpomembnejše zaupanje tako znotraj ekipe kot v odnosu do strank. Verjamem, da lahko s posluhom, odgovornostjo in iskrenim pristopom prispevam k večji varnosti ljudi ter jim stojim ob strani pri pomembnih življenjskih odločitvah.“

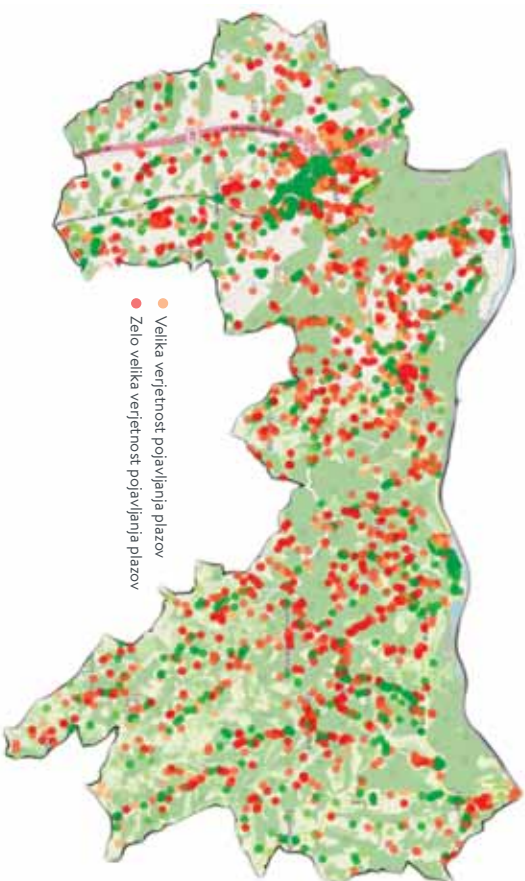
NIKOLI SAMI

Kako vam lahko naši zastopniki pomagajo?

Podatki kažejo, da več kot polovica naslovov v občini Šentilj leži na območjih z veliko ali zelo veliko verjetnostjo plazov. Poskrbite za zaščito svojega doma.

Vir podatkov: ARSO

**POSKRBI
ZAJUTRI,
SKLENI
DANES!**

**Z roko v roki
ustvarjamo dom.**

**PRIMOŽENJSKO
ZAVAROVANJE DOMA**

NIKOLI SAMI

Izberite najbolj priročno **premoženjsko zavarovanje doma**, saj je vaš dom več kot le nepremičnina. Oblikujte ga po svoje in zavarujte tisto, kar vam pomeni največ. Tako se boste tudi v najtežjih trenutkih lahko zanesli na nas.

- ✓ CELOVITA ZAŠČITA VAŠEGA DOMA, OPREME IN OKOLICE
- ✓ VEČ KOT 50 KRITIJU ZA NAJRAZLIČNEJŠE ŠKODNE PRIMERE
- ✓ MOŽNOST INDIVIDUALNEGA PRILAGAJANJA

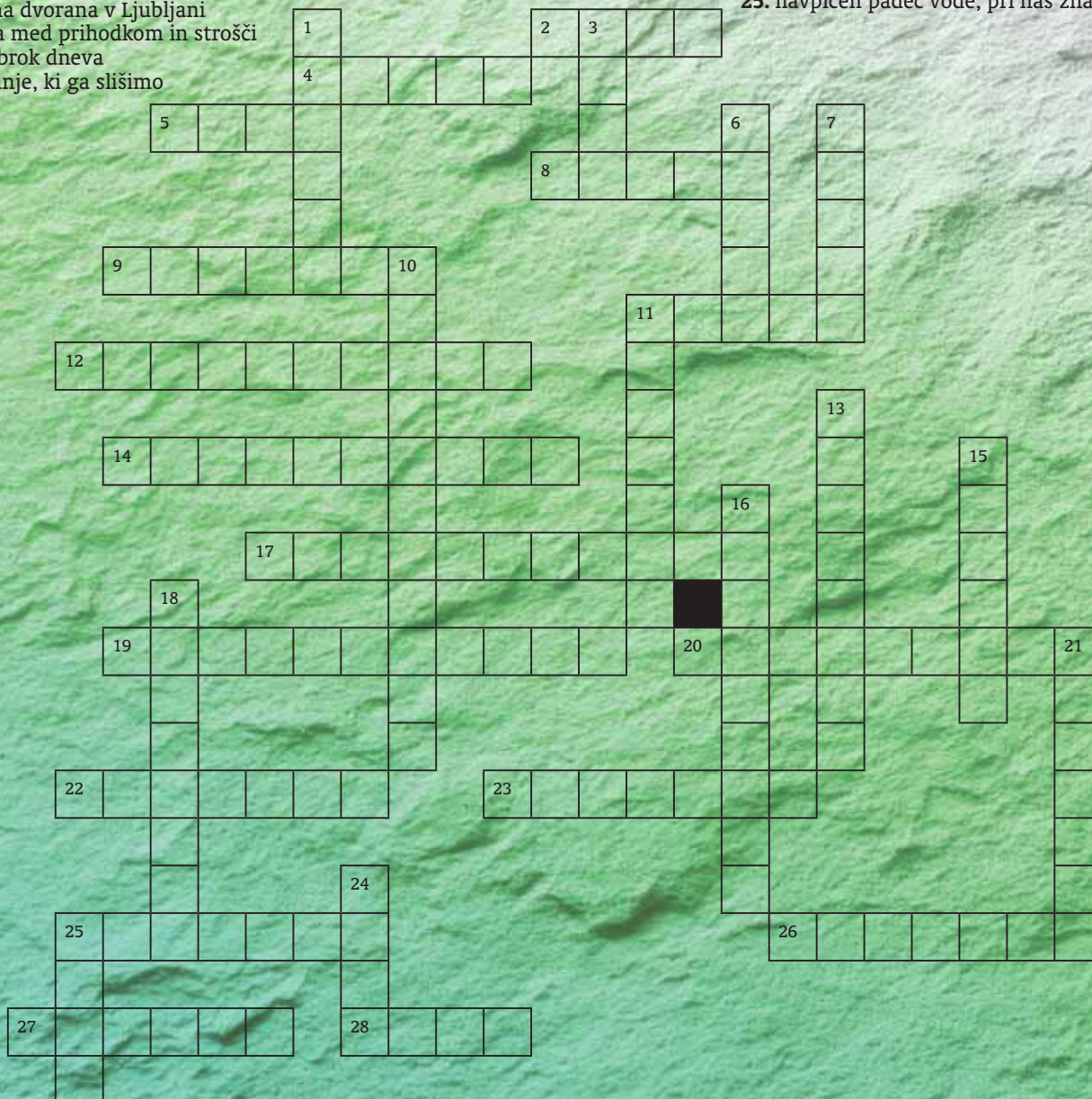
POLETNA KRIŽANKA

VODORAVNO:

2. geometrijski lik brez oglišč
4. dokument o plačilu
5. gorska veriga v Evropi
8. nekdanji predsednik države, Borut
9. mešanica kovin
11. risani junak, ki je za moč jedel špinačo
12. odboj svetlobe
14. obratno od odštevanja
17. umetnost pisanja lepih črk
20. slovenski pevec, Robert Pešut
22. najtrša naravna snov
23. snov s PH vrednostjo manj kot 7
25. športna dvorana v Ljubljani
26. razlika med prihodkom in strošči
27. prvi obrok dneva
28. valovanje, ki ga slišimo

NAVPIČNO:

1. Korado in
3. ponovitev glasov v pesmi
6. Slovenka, ki je postala ameriška prva dama, Melanija
7. plin v balonih
10. pomankanje vitaminov
11. znan slovenski arhitekt, Jože
13. rezultat deljenja
15. naravni izbruh vroče vode
16. priljubljena jed iz jajc, moke in mleka: namazana z marmelado
18. znan umetnik da Vinci
21. lesen deček z dolgim nosom
24. vrstica v pesmi
25. navpičen padec vode, pri nas znana Savica

GESLO (pregovor)

9	D	4	5	24		18			9	5		24	14			J		
14	18	5	N	5		24		D	5	:	14		18	9		,		
9	N		J			N		20	O	4	J	.						

Avtorica križanke:
Katja Stajnko

Pravilno geslo prejšnje križanke se je glasilo Življenje je cvet, ljubezen v njem je med. Nagrajenska je gospa ALOJZIJA ROJ, ki bo nagrado prejela po pošti. ČESTITAMO!

Rešeno križanko oziroma geslo nam s svojimi podatki pošljite na naslov: Občina Šentilj, Uredništvo GLAS-ila, Maistrova ulica 2, 2212 Šentilj v Slovenskih goricah ali na elektronski naslov urednistvo@sentilj.si. Izžreban nagrajenec bo objavljen v naslednji številki GLAS-ila.